

ת"פ 23793/02/20 - מדינת ישראל נגד יבגני בביץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 23793-02-20 מדינת ישראל נ' בביץ
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יבגני בביץ

הנאשם

הכרעת דין

הודעה על זיכוי

הנני מזכה את הנאשם מן העבירות שיוחסו לו באישומים החמישי, השביעי, השמיני והתשיעי.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום החובק תשעה אישומים ומייחס לו עבירות רבות של שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא, קשירת קשר לפשע, וכן עבירה של הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא, **ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא וקשירת קשר לעוון.**

כתב האישום

2. לפי החלק הכללי של כתב האישום, הנאשם הינו מנהל חברת סיגמה אימפולס בע"מ ח.פ. 515693182 (להלן גם: "**החברה**"), העוסקת בשיווק מכשירי פיזיותרפיה. הנאשם בעל רכב מסוג קיה סורנטו מספר לז 64-634-85. ילנה קרוצ'נוק (להלן: **ילנה**) עבדה בחברה בתקופה שבין מרץ 2018 ועד לאוגוסט 2018. בין הנאשם וילנה שורר קשר ידידות.

3. החל מחודש ספטמבר 2019 ועד ליום מעצרו בחודש ינואר 2020 (להלן: "**התקופה הרלוונטית לכתב האישום**"), במספר רב של הזדמנויות שונות והכול כפי שמפורט בכתב האישום, פעל הנאשם ביחד עם ילנה בשיטתיות ובתחכום רב, והשניים גנבו מקשישים רבים סכומי כסף גדולים, תוך שהם משתמשים עמוד 1

בחומרים בעלי השפעה מרדימה כלפי אותם קשישים וזאת כדי להקל על ביצוע העבירות.

אישום ראשון

4. א.א., הינה קשישה, ילידת 00/00/1928 (להלן: **המתלוננת 1**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב יהודה 24/302 בעיר ערד (להלן: **הדירה**).
5. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 1 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).
6. ביום 24.12.19 בשעה 16:00, או בסמוך לכך, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 1 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 1. עקב כך, הכניסה המתלוננת 1 את ילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 1 שלושה כדורי שינה כדי שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדמה המתלוננת 1, נכנס הנאשם לדירה ויחד עם ילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה.
7. הנאשם וילנה נטלו לידיהם סכום כסף של 300 ₪ וכן הוציאו מארנקה של המתלוננת 1 כרטיס חיוב באמצעותו משכו סכום כסף בגובה של 3,000 ₪ מחשבונה של המתלוננת 1. בסיום החזירה ילנה את הכרטיס אל ארנקה של המתלוננת 1, כל זאת בזמן שהמתלוננת 1 ישנה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלוננת 1 סכום כסף של 3,300 ₪.
8. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; השניים שללו מהמתלוננת 1 את כושר התנגדותה באמצעים שיש בהם סכנה לחייה או לבריאותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחונה וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלוננת 1; השניים השתמשו בכרטיס חיוב בכוונה להונות.
9. הוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם:
שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) יחד עם סעיף 29 לחוק.
גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.
קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.
הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ו-1986 יחד עם סעיף 29 לחוק.

אישום שני

10. ב.ב., הינה קשישה, ילידת 00/00/1935 (להלן: **המתלוננת 2**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב בן שמן 5 בעיר לוד (להלן: **הדירה**).
11. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 2 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).
12. ביום 16.12.19 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 2 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 2. עקב כך, הכניסה המתלוננת 2 את ילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 2 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. בטרם נרדמה המתלוננת 2, נכנס הנאשם לדירה עם מכשיר עיסוי לעיניים והלביש אותו על המתלוננת 2 בעודה שוכבת על מיטתה בחדרה.
- בשלב הזה, כאשר המתלוננת 2 אינה רואה דבר, חיפשה ילנה אחר כסף מזומן בשידה שעל יד המיטה ומצאה כסף מזומן בנרתיק כחול בתוך השידה כשכל אותה העת הנאשם עומד ליד המתלוננת 2 ומאפשר לילנה לחפש אחר כסף. הנאשם וילנה גנבו מהמתלוננת 2 סכום כסף של 4,000 ₪.
13. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה שללו מהמתלוננת 2 את כושר התנגדותה באמצעים שיש בהם סכנה לחייה או לבריאותה ושיש בהם כדי לפגוע בפרכחונה, וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלוננת 2.
14. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום שלישי

15. ג.ג., הינה קשישה, ילידת 00/00/1937 (להלן: **המתלוננת 3**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב ירושלים 179/4 בעיר נתיבות (להלן: **הדירה**).

16. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 3 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

17. ביום 15.1.20 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר וכדי להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 3 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 3. עקב כך, הכניסה המתלוננת 3 את ילנה אל דירתה.

לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 3 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. בטרם נרדמה המתלוננת 3, נכנס הנאשם לדירה והוביל את המתלוננת 3 לחדר השינה, המתלוננת 3 הייתה במצב הכרתי ירוד שכן החלו להשפיע כדורי השינה שנטלה קודם לכן. ילנה השכיבה את המתלוננת 3 במיטתה וזו נרדמה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלוננת 3 סכום כסף של 700 ₪.

18. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה שללו מהמתלוננת 3 את כושר התנגדותה באמצעים שיש בהם סכנה לחייה או לבריאותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחונה, וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלוננת 3.

19. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום רביעי

20. ד.ד., הינו קשיש, יליד 00/00/1936 (להלן: **המתלונן 4**) אשר מתגורר לבדו בביתו אשר ברחוב בן שמן 5 בעיר ערד (להלן: **הדירה**, במהלך ההוכחות תוקנה הכתובת - רח' יהודה 24 דירה 219).

21. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלונן 4 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

22. ביום 24.12.19 עובר לשעה 16:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר וכדי להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה

בדלת דירתו של המתלונן 4 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלונן 4. עקב כך, הכניס המתלונן 4 את ילנה אל דירתו. לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה ילנה למתלונן 4 שלושה כדורי שינה כדי שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. המתלונן 4 סירב ליטול את הכדורים ומשכך יצאה ילנה מביתו. בזמן הזה חיכה הנאשם ברכבו והיה בקשר טלפוני עם ילנה כדי לדעת מה קורה בדירתו של המתלונן 4 והאם נטל את כדורי השינה, זאת במטרה להיכנס לדירה ברגע שתחל השפעת הכדורים והמתלונן 4 יירדם.

23. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה ניסו לשלול מהמתלונן 4 את כושר התנגדותו באמצעים שיש בהם סכנה לחייו או לבריאותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחונו בצוותא חדא.

24. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיפים 25 + 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום חמישי

25. ה.ה., הינה קשישה, ילידת 00/00/1937 (להלן: **המתלוננת 5**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר בשד' בן גוריון 63/111 בעיר גדרה (להלן: **הדירה**).

26. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 5 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

27. ביום 28.11.19 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 5 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 5. עקב כך, הכניסה המתלוננת 5 את ילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 5 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדמה המתלוננת 5, נכנס הנאשם לדירה יחד עם ילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה נטלו לידיהם סכום כסף גדול אשר גובהו אינו ידוע במדויק למאשימה מחדר השינה של המתלוננת 5 וכן מהמזנון בסלון בביתה של המתלוננת 5, כל זאת בזמן שהמתלוננת 5 ישנה.

28. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה שללו מהמתלוננת 5 את כושר התנגדותה באמצעים שיש בהם סכנה לחייה או לבריאותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחונה, וגנבו עמוד 5

בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלוננת 5.

29. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום שישי

30. ו.ו., הינו קשיש, יליד 00/00/1932 (להלן: **המתלונן 6**) אשר התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לבדו בדירה אשר בדיוור מוגן ברחוב נחשונים 75 בעיר אריאל (להלן: **הדירה**).

31. כחודש לפני יום 9.9.19, או בסמוך לכך, מכרו הנאשם וילנה מזרון למתלונן 6. בהמשך קשרו הנאשם וילנה קשר להיכנס לדירה וליטול מתוכה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

32. ביום 9.9.19 בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתו של המתלונן 6. המתלונן 6 הכניס את ילנה אל דירתו. מיד אחריה נכנס הנאשם לדירה. באמתלה שבאו לבדוק את שימוש במזרון, ביקש הנאשם מהמתלונן 6 שישכב על המזרון, אותו מכרו לו פעם קודמת והמתלונן 6 עשה כן. הנאשם הלביש על עיניו של המתלונן 6 מכשיר עיסוי לעיניים. בשלב הזה, כאשר המתלונן 6 אינו רואה דבר, הנאשם וילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלונן 6 סכום כסף של 8,000 ₪.

33. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע עוון; הנאשם וילנה גנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלונן 6.

34. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לעוון - עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק.

אישום שביעי

35. ז.ז., הינו קשיש, יליד 00/00/1929 (להלן: **המתלונן 7**) אשר התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לבדו בדירה אשר בדיוור מוגן ברחוב עמישב 6 בעיר אשקלון (להלן: **הדירה**).

עמוד 6

36. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלונן 7 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

37. ביום 29.8.19 בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתו של המתלונן 7 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלונן 7. עקב כך, הכניס המתלונן 7 את ילנה אל דירתו. לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה ילנה למתלונן 7 שלושה כדורי שינה על מנת שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדם המתלונן 7, נכנס הנאשם לדירה ויחד עם ילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלונן 7 סכום כסף של 2,000 ₪ ועוד 300 יורו.

38. במעשיו האמורים קשר הנאשם יחד עם ילנה, קשר לביצוע פשע; השניים שללו מהמתלונן 7 את כושר התנגדותו באמצעים שיש בהם סכנה לחייו או לבריאותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחונו, וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלונן 7.

39. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום שמיני

40. ח.ח. הינו קשיש, יליד 00/00/1937 (להלן: **המתלונן 8**) אשר מתגורר לבדו בביתו אשר ברחוב הגליל 30 בעיר נוף הגליל (להלן: **הדירה**).

41. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלונן 8 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

42. ביום 22.10.19 בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתו של המתלונן 8 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלונן 8. עקב כך, הכניס המתלונן 8 את ילנה אל דירתו.

לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה ילנה למתלונן 8 שלושה כדורי שינה על מנת שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. המתלונן 8 היה במצב של ערפול בשל נטילת הכדורים.

43. בשלב הזה, נכנס הנאשם לדירה ויחד עם ילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלונן 8 סכום כסף של 17,200 ₪.

44. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה שללו מהמתלונן 8 את כושר התנגדותו באמצעים שיש בהם סכנה לחייו או לבריאותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחוננו וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלונן 8.

45. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום תשיעי

46. ט.ט., הינו קשיש, יליד 00/00/1934 (להלן: **המתלונן 9**) אשר מתגורר לבדו בביתו אשר ברחוב צה"ל 26 בעיר קרית ים (להלן: **הדירה**).

47. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלונן 9 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

48. ביום 23.1.20 עובר לשעה 12:30, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתו של המתלונן 9 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלונן 9. עקב כך, הכניס המתלונן 9 את ילנה אל דירתו.

לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה ילנה למתלונן 9 שלושה כדורי שינה על מנת שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדם המתלונן 9, נכנס הנאשם לדירה ויחד עם ילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלונן 9 סכום כסף למעלה מ-2,000 ₪, הסכום אינו ידוע במדויק למאשימה.

49. במעשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה שללו מהמתלונן 9 את כושר התנגדותו באמצעים שיש בהם סכנה לחייו או לבריאותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחוננו וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלונן 9.

50. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

המענה לכתב האישום

51. ביום 17.3.20 ניתן המענה לכתב האישום, בו נטען כי ילנה פעלה על דעת עצמה והנאשם אינו שותף לעבירות, לא בהיבט הפיזי ולא בהיבט הנפשי. הנאשם אישר שהוא הגיע עם ילנה למקומות שצוינו בכתב האישום, למעט המקומות שצוינו באישומים 8 ו-9 (נוף הגליל וקריית ים). כן אישר הנאשם שהוא מנהל את החברה. נטען כי ילנה עבדה אצל הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, אך לא באופן מסודר, וזאת לאחר שבעבר עבדה אצלו. השניים מכרו מכשירים לפיזיותרפיה ומכשור רפואי אחר המותר למכירה. אצל רוב המתלוננים ביקרו בעבר, וזאת במסגרת מהלך עסקי שלא נטען כי אינו לגיטימי.

לנאשם וילינה היה מאגר נתונים של לקוחות, שכלל את המתלוננים ולקוחות נוספים. כשחזרו אל הלקוחות (המתלוננים), הנאשם ידע שילנה עולה אל דירות הלקוחות כדי לשווק להם מכשור רפואי או ויטמינים שאינם דורשים מרשם. תפקידה לאורך כל הדרך היה לשווק ללקוחות את המוצר, והנאשם היה מגיע להדגים ולמכור. לעתים הנאשם גבה כספים ולעתים ילנה עשתה זאת. הנאשם סבר שבכל הזדמנויות המכירה שתוארו בכתב האישום דובר במהלך עסקים רגיל. הנאשם לא ידע שילנה אוזנת בכדורי שינה או כל כדורים אחרים בעלי אפקט מרדים. נטען כי ילנה קיבלה את הכדורים מרופא המשפחה שלה וכל שעשתה בכדורים אלה, היא עשתה על דעת עצמה. כשילנה הציגה עצמה כמי שבאה מטעם גורם רפואי או משוחחת בטלפון עם רופא, היא עשתה זאת על דעת עצמה. הנאשם לא קיבל כספים מתוך הכספים שילנה הודתה בלקיחתם. ילנה ניצלה את הנאשם, ששימש כנהג שלה ונתן לה גם גיבוי כלכלי כמי שעובדת אצלו, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום נמכרו מוצרים כגון ויטמינים "או מוצרים אחרים נגד לחץ דם וכו'" (ע' 4 לפרוטוקול).

ההליך

52. ההגנה נתנה הסכמתה להגשת כלל הודעות המתלוננים וויתרה על העדתם. מטעם המאשימה הוגשו אפוא הודעותיהם של תשעת המתלוננים, והאמור בהן מקובל על ההגנה מכוח הסכמתה. כן הוגשו מוצגים רבים נוספים, כמפורט בטבלת מוצגי התביעה.

העידו מטעם המאשימה ילנה וכן רס"מ משה יעיש, אשר גבה את הודעותיהם של ילנה, של הנאשם ושל חלק מן המתלוננים.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו מספר מוצגים.

עמוד 9

סיכומי הצדדים

53. **המאשימה** טענה כי הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום. המדינה טענה כי עדותה של ילנה, שותפתו של הנאשם, מהימנה וקוהרנטית, והדגישה כי לא הוכח מניע לטפילת עלילת שווא מצידה נגד הנאשם. נטען כי גם אם קיימים אי דיוקים קלים בגרסתה, הרי שאין מדובר בסתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין. לעדותה של ילנה קיימים לפי הטענה חיזוקים רבים, והם עדויות נפגעות העבירה באישום השני והשלישי על אודות היתקלות ממשית עם הנאשם; תרגיל חקירה בין ילנה לנאשם; צילומי מצלמות אבטחה ביחס לאישום השני; התכתבויות טלפוניות בין הנאשם לילנה שבהן ניתן לראות כי הם מתכתבים על אודות ביצוע העבירות; מחקרי תקשורת שמהם עולות שיחות טלפון בין הנאשם לילנה שבמסגרתן הם נשמעים משוחחים בעניין העבירות; איכוני הנייד של הנאשם יחד עם ילנה בתאריכים ובשעות שבהם בוצעו העבירות (יצוין עם זאת כי האיכונים לא הוגשו לתיק בית המשפט). כן נטען כי אי חידוש המלאי של החברה מאז שנת 2018 מהווה חיזוק נוסף, ואולם בעניין זה אציין כבר עתה - בהיעדר מחלוקת כי נותר מלאי מסוים של מכשירים ברכבו של הנאשם, אינני רואה צורך לדון בנושא זה. עוד טענה המאשימה כי גרסת הנאשם, שנשמעה לראשונה בבית המשפט, לאחר שבמהלך חקירותיו במשטרה שמר על זכות השתיקה, מעוררת תמיהות רבות ועומדת בניגוד להיגיון ולשכל הישר. פירוט טענותיה של המאשימה ישולב במידת הצורך להלן במהלך הדיון בראיות.

54. **ההגנה** תקפה בסיכומיה את מהימנותה של ילנה, וטענה כי אין לתת אמון בעדותה. נטען כי ילנה לוקה ב"זיכרון סלקטיבי", שבמסגרתו היא זוכרת היטב פרטים המפלילים את הנאשם בלבד, ואילו שאר החלקים בפאזל הושלמו לה במהלך חקירתה במשטרה. עוד נטען כי טענתה של ילנה, שלפיה הנאשם הוא מי שהביא לה את הכדורים, היא "עדות כבושה" שאין לקבלה. לפי הנטען, במהלך החקירה במשטרה לא הזכירה ילנה את שמו של הנאשם כמי שהביא לה כדורים מתאילנד. כך גם נטען כי גרסתה של ילנה שלפיה הנאשם הוא ההוגה של הרעיון העבריני היא עדות כבושה, שנולדה לאחר שניהלה שיחה עם הסנגור שלה.

ההגנה טענה כי ילנה ביקשה לנקום בנאשם ולהפלילו על לא עוול בכפו, לאחר שהמשטרה גרמה לה להאמין כי הנאשם כבר הפליל אותה. נטען כי לא היה כל תכנון מראש, וההחלטה מתי להרדים ואת מי להרדים הייתה של ילנה בלבד, מבלי שהנאשם ידע על אודות מעשיה. עוד נטען כי דבריה של ילנה הם בגדר גרסה מתפתחת, וילנה חזרה פעמים רבות לאורך עדותה מדברים שאמרה במשטרה, כשלטענתה כלל לא אמרה את הדברים ומקורם בתרגום קלוקל. ההגנה טענה כי כל הכסף שנגנב מהמתלוננים, נגנב על ידי ילנה ושימש אותה ואת בנותיה להחזר חובותיהן.

55. ההגנה טענה כי הנאשם וילנה אינם מתועדים ביציאה מבניינה של המתלוננת באישום השני; איכוני הטלפון הנייד של הנאשם במקומות שצוינו בכתב האישום אינם מסייעים במאומה למאשימה, שכן הנאשם לא כפר בהימצאותו במקומות אלה (כאמור, האיכונים עצמם לא הוגשו על ידי המאשימה); במסגרת תרגיל החקירה (ת/78) לא הנחה הנאשם את ילנה מה לומר; ההתכתבויות והשיחות בין הנאשם וילנה אינן "רבות" ואינן בנושא ביצוע עבירות. כן נטען כי הנאשם לא שמר על זכות השתיקה בכל החקירות שלו במשטרה, אלא רק בחקירה השלישית. כן נטען כי הכסף היחיד שנמצא על ידי המשטרה היה בביתה של ילנה, ואילו בביתו שלו לא נתפסו כספים. עוד נטען כי בביתו של הנאשם לא נתפסו כדורי שינה, והמאשימה לא הגישה חוות

דעת המאשרת את טענתה כי התרופות שנתפסו בבתייהם של הנאשם ושל ילנה הן תרופות בעלות השפעה מרדמה.

56. עוד טענה ההגנה בסיכומיה למחדלי חקירה בתיק. נטען כי היה על המשטרה לבצע שורה של פעולות אשר היא נמנעה מלבצען: לבדוק את מצבה הכלכלי של ילנה, עובר לביצוע העבירות ולאחר מעצרה; לבדוק את טענותיה של ילנה בדבר הפגיעה בזיכרון שלה; לתפוס את מלאי המכשירים שהנאשם ציין שקיים ברכבו ובמחסן ביתו; להציג תיעוד רפואי מיום העימות לביסוס טענתה כי הנאשם היה כשיר לביצוע העימות בניגוד לטענתו (ההגנה טענה כי הנאשם הודיע שאינו חש בטוב עוד לפני תחילת העימות, בעוד המאשימה טענה כי הנאשם הודיע זאת לאחר תחילת העימות); לבדוק את התיעוד הרפואי של המתלוננים ובפרט את רשימת התרופות שאותן הם נוטלים באופן קבוע ולקבל חוות דעת מתאימה בנוגע להשפעותיהן של תרופות אלה (ואולם, יוער כי פרט להעלאת טענה כללית זו בשלב מאוחר, במסגרת הסיכומים, לא נטענה כל טענה נגד הודעותיהם של המתלוננים).

כן נטען כי זכותו של הנאשם להיוועצות עם בא כוחו הופרה על ידי המשטרה.

57. עוד נטען בסיכומי ההגנה כי התוספת הראייתית הנדרשת לעדותה של ילנה היא ראיית חיזוק מוגברת ולא דרישת חיזוק רגילה, הואיל ומדובר בשותפה לעבירה שטרם נגזר דינה.

עובדות מוסכמות וגדר המחלוקת

58. במסגרת העובדות המוסכמות, אין חולק כי הנאשם הוא מנהל חברת סיגמה אימפולס, אשר עוסקת בשיווק מכשירי פיזיותרפיה. קיימת עם זאת מחלוקת בשאלה האם החברה משווקת מוצרים נוספים, כשהעניין המרכזי הוא נושא שיווקם של ויטמינים. המאשימה טוענת כי "ויטמינים" היו שם קוד לכדורי שינה בשיחות בין ילנה לנאשם, ואילו ההגנה טוענת כי החברה שיווקה ויטמינים בנוסף לשיווק מכשירי פיזיותרפיה.

59. לא הייתה מחלוקת בנוגע לכך שהנאשם הוא בעליו של רכב קיה בצבע לבן, מס' לוחית זיהוי 64-634-85 (הרכב הנזכר בחלק הכללי של כתב האישום). לפירוט בעניין ראו להלן פסקה 103. אין מחלוקת כי בתקופה נושא כתב האישום, לאחר סגירת החברה, נותר מלאי מסוים של מכשירים, שהיו לפחות בחלקם מאוחסנים ברכבו של הנאשם.

60. בתקופה שבין מרץ 2018 ועד אוגוסט 2018 ילנה עבדה בחברה. הצדדים חלוקים בשאלה מה היה הקשר של ילנה לחברה לאחר אוגוסט 2018. בכתב האישום צוין כי בין הנאשם וילנה קשר ידידות.

הנאשם אישר בחקירתו במשטרה מיום 26.1.2020 כי נשאר עם ילנה בקשר טוב, וגם בחקירתו הנגדית אישר שיחסיו עם ילנה היו טובים.

61. המחלוקת העיקרית בענייננו היא בשאלה האם היה הנאשם שותף לתכנית להרדים לקוחות ולגנוב מהם את כספם, ובהמשך לכך גם שותף להוצאתה לפועל של התכנית. אם התשובה לשאלה זו תהיה חיובית, יש

לבחון לגבי כל אישום ואישום אם יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

חקירתה של ילנה במשטרה - כללי

62. ילנה נעצרה ביום 26.1.2020 (ת/56), ובחקירתה במשטרה באותו יום כפרה במיוחס לה ולנאשם (ת/77). במהלך חקירתה הבאה ביום 30.1.2020 הודתה במיוחס לה וכן הפלילה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום (ת/79 הודעת חשוד, ת/79 א דיסק, ותמלול החקירה). ילנה נחקרה במשטרה מספר פעמים נוספות, כפי שיתואר בהמשך. חקירותיה של ילנה במשטרה הוגשו בהסכמה, חלף עדותה בחקירה ראשית.

עוד יצוין כי ביום 28.1.2020 נערך תרגיל חקירה, שבו הוקלטו הנאשם וילנה משוחחים (ת/78). ביום 5.2.2020 נערך עימות בין השניים, ואולם בסמוך לתחילת העימות, הודיע הנאשם כי אינו חש בטוב, והוא פונה לבית החולים (ת/75). גם על כך יורחב בהמשך.

63. בחלק זה אסקור את דבריה של ילנה, במשטרה וכן בעדותה בחקירה נגדית בבית המשפט, בנושאים הנוגעים לכלל האישומים. דבריה ביחס לאישומים ספציפיים יובאו בנפרד, במסגרת הדיון בכל אישום ואישום. כמו כן אתייחס בנפרד לנסיבות הודאתה, לאחר הכחשתה הראשונית. ברי כי מסקנתי ביחס לשאלת מהימנותה של ילנה מבוססת על מכלול דבריה - בנושאים הרחביים, ביחס לאישומים הספציפיים וכן בעניין נסיבות הודאתה.

64. בחקירתה הראשונה מיום 26.1.2020 (ת/77), שלכל אורכה הכחישה את המיוחס לה ולנאשם, מסרה ילנה כי היא עובדת בחברת ניקיון בחיפה מזה כשנה ובנוסף מקבלת קצבת שארים מביטוח לאומי. קודם לכן עבדה בחברת סיגמא אימפולס, עד לסגירתה של החברה. תפקידה היה להגיע לדירותיהם של אנשים, לפרסם את המכשירים שהחברה שיווקה ולאפשר ללקוחות לנסות את המכשירים. אשר לכדורי שינה שנתפסו בתיק שלה, מדובר בכדורי שינה שנקנו באמצעות מרשם רפואי שקיבלה. בעניין שקית ניילון ובה מספר כדורים כחולים שנמצאה בתיק שלה, מסרה כי "בן אדם היה בתאילנד ואני ביקשתי אותו משם תרופות אבל זה תרופות לא כל כך חזקות..." (ת/77, ע' 11-12 לתמליל).

65. בתחילת חקירתה השנייה מיום 30.1.2020 (ת/79) המשיכה ילנה להכחיש את המיוחס לה ולנאשם, וטענה כי אין ברשותה מכשיר למדידת לחץ דם. הנאשם פנה אליה כידיד, לאחר שסיימה את עבודתה בחברה, כדי שתעזור לו במכירת מכשירים (ת/79, ע' 13-14 לתמליל). בשלב מתקדם יותר בחקירה החלה ילנה במסירת הודאה חלקית, שהתפתחה בהמשך החקירה להודאה מלאה. ארחיב בעניין נסיבות מתן ההודאה בהמשך, ובשלב זה ייאמר באופן כללי כי עובר למסירת ההודאה אמרו החוקרים לילנה כי ישנן ראיות כנגדה, לרבות דברי הנאשם אשר סיפר למשטרה על אודות מעשיה.

66. בראשית הודאתה (ת/79) מסרה ילנה כי לא נתנה תרופה לאיש, ושתפקידה היה להיכנס לתוך הדירה, להכיר את הקשיש ולהתיידד איתו, וזאת לבקשת הנאשם, כדי שהנאשם יוכל אף הוא להיכנס לדירה. בשלב זה אמרה ילנה שכשהנאשם נכנס לדירה ייתכן שהוא נתן משהו (כשכונתה לתרופה), אך היא אינה יודעת על כך דבר, ותפקידה היה רק לדבר עם הקשיש בדירה. חוקריה הבהירו לה כי עליה לספר את האמת המלאה
עמוד 12

ולא חצאי אמיתות, אך בשלב זה אמרה ילנה כי לא עקבה אחרי הנאשם בתוך הדירה, ושהנאשם נהג ללכת למטבח ולהגיש לקשישים מים (ת/79 ע' 4-5). לאחר שהתבקשה פעם נוספת לספר את האמת המלאה, ולאחר שהתייעצה טלפונית עם בא כוחה, חזרה ילנה לחדר החקירות והחלה לתאר כיצד נולד הרעיון לגנוב מקשישים באמצעות מתן כדורי שינה.

67. ילנה סיפרה כי כשהיה קושי במכירת מכשירים, "**בהתחלה באמת צחקנו על דברים כאלה**" (כשכוונתה לרעיון לגנוב מקשישים, ת/79, ע' 57 לתמלול). היו לה בעיות כספיות והיא סבלה מלחץ נפשי עקב הליך משפטי מול הבנק שלה. היא פנתה לפסיכיאטר אשר נתן לה מרשם לתרופות הרגעה נגד חרדות, אך לכדורים אלה הייתה תופעת לוואי של פגיעה בזיכרון והיא הפסיקה ליטול אותם. בנסיבות אלה פנתה לרופא המשפחה, שנתן לה מרשם לכדורי שינה. היא סיפרה על כך לנאשם "**ו...איכשהו ביחד, אני לא יודעת למה, אבל ביחד פשוט קיבלנו החלטה כלשהי לנסות פעם אחת... לתת את הכדורים האלה... לקשישים... כדי לקחת כסף**" (ת/79, ע' 61 לתמלול). באותה תקופה היא לא הצליחה להתקבל לעבודה מסודרת, ולא היה לה די כסף למחייתה. היא נשאלה אם בשל כך החליטה לנסות, קרי לתת כדורי שינה ולגנוב מלקוחות, והשיבה בחיוב (ת/79, שם). היא ניסתה תחילה סוג אחד של כדורים, עגולים בצורתם, ולאחר מכן קנתה כדורים מסוג שונה, שצבעם לבן וצורתם מאורכת, שלהם השפעה זזה - כדורים אלה נתפסו בתיק שלה (imovane) (ת/79, ע' 6-7).

68. ילנה מסרה כי הנאשם היה זה שהחליט תמיד לאיזה קשיש הם ייסעו, וזאת לפי רשימה של שמות לקוחות וכתובותיהם שהייתה בידו. ברשימה הופיעו לקוחות שרכשו בעבר ציוד מהחברה (ת/79 ע' 10). כשהוצגה לה בחקירה רשימה מצולמת שנמצאה בטלפון הנייד של הנאשם והיא נתבקשה לציין אם מופיעים בה אנשים שנתנה להם כדורים, השיבה שלא כל האנשים מופיעים ברשימה (ת/80, ע' 2-3).

69. עם הקשישים שוחחה ילנה ברוסית בלבד (ת/79 ע' 7). היא שללה אפשרות שהציגה את עצמה כמי שעובדת בקופת חולים. היא תמיד הזדהתה בשמה והודיעה כי היא באה מטעם חברה שמתמחה במכשור רפואי. אם המתלוננים תיארו את הדברים אחרת, מדובר באי הבנה (ת/80 ע' 2). כשנשאלה כיצד הציג את עצמו הנאשם, השיבה שהוא הזדהה כרופא אורתופד (ת/80 ע' 2).

70. ילנה מסרה שנהגה למדוד את לחץ דמם של המתלוננים לפני מתן כדורי שינה. היה לה מכשיר קטן למדידת לחץ דם, שתמיד נמצא ברכבו של הנאשם. לא בכל מקרה מדדה לחץ דם. היו מקרים שבהם נתנה כדורי שינה מבלי למדוד. ברוב המקרים הייתה נותנת את הכדורים לקשישים בתואנה כי הכדור משמש להורדה או להעלאה של לחץ הדם, לאחר מדידת לחץ הדם. ילנה הסבירה כי הייתה שואלת מה לחץ הדם בדרך כלל, כדי לדעת את הטווח של הקשיש, ואם התוצאה הייתה גבוהה או נמוכה ביחס לאותו טווח, הייתה מציעה ליטול את הכדורים. היו מקרים שבהם לחץ הדם היה נורמלי והיא לא הצליחה לתת את הכדור. במקרים אלה נאלצה לעזוב את הדירה מבלי לעשות דבר נוסף, למרות שבחלקם ידע הנאשם היכן בדירה נמצא הכסף (ת/79 ע' 8-9).

71. כשנשאלה לגבי כדורי שינה בצבע סגול, הסבירה ילנה שמעולם לא היו לה כדורים בצבע סגול, אלא כדורים טבעיים בצבע כחול שקיבלה מתאילנד. לדבריה, את הכדורים האלה ניסתה בעצמה ולא הייתה להם השפעה מרדימה. היא קיבלה אותם מתאילנד לפני שקיבלה מרשמים לכדורי שינה מהרופא. היא ניסתה אותם על קשישים פעם אחת בלבד, ולא זכור לה באיזה מהמקרים עשתה כן (ת/79 ע' 12, תמליל ע' 142-145).

72. במקרים המאוחרים יותר, היה הנאשם נותן לה 10% מסכום הגניבה. במקרה הראשון, נושא האישום השביעי, היא לא ביקשה ולא קיבלה כספים מהנאשם, משום שכבר לקחה לעצמה סכום ללא ידיעתו (ת/79, ע' 7). אשר לכספים שנתפסו בדירתה, ילנה ציינה כי הסכומים המדויקים הם 2,400 ₪, 2,100 דולר ו-400 יורו. מתוכם - 1,100 דולר ו-400 יורו הם כספים שנגנבו. השאר הם כספים שחסכה. ילנה הסבירה שאת הכספים שהרוויחה ממכירות הייתה "שומרת בצד" ("זה כסף שחור, לא בתלוש"). לדבריה, גם במכירות הייתה מקבלת 10% (ת/81 ע' 2-3).

73. יצוין כי ביום 17.6.2020, במסגרת הכנתה לעדות בבית המשפט, ביקשה ילנה למסור דברים נוספים שלא סיפרה בחקירותיה במשטרה. לפיכך נגבתה ממנה באותו יום הודעה נוספת.

ילנה מסרה בהודעתה זו כי במסגרת שיחה עם בא כוחה ששאל אותה שאלות בנוגע לתיק, נזכרה בשיחה שניהלה עם הנאשם במהלך נסיעה ברכב, ובכך שהיה זה למעשה הרעיון של הנאשם לתת לקשישים כדורי שינה (בניגוד לדבריה הקודמים כי זהו רעיון שעלה במשותף). הנאשם אמר לה מה אמור להיות המינון המקסימאלי. היא עצמה אינה מבינה בתחום, בעוד הנאשם סובל ממחלות שונות ולמד פסיכולוגיה ולכן מבין יותר. עוד מסרה כי היא עצמה נטלה כדורי שינה במינון של כדור אחד, והנאשם אמר לה שלקשישים מותר לתת עד שלושה כדורים. היא הייתה מחליטה כמה כדורים לתת לפי מבנה הגוף של הקשיש בכל אירוע, בהתאם לדברי הנאשם שלפיהם לאדם שמן מותר לתת מינון גבוה יותר מהמינון שניתן לאדם רזה. לשאלה מדוע לא מסרה דברים אלה בזמן החקירה במשטרה, השיבה כי חלק מהתרופות שנטלה פגעו בזיכרון שלה (ת/82 ע' 2, תמלול ע' 2-3).

עדותה של ילנה - כללי

74. בחקירתה הנגדית בבית המשפט הבהירה ילנה כי לא הייתה מודדת לחץ דם בכל ביקור בדירה, אלא רק בדירות שבהן נמצא קשיש לבדו בדירה. כמו כן, לא מדדה לחץ דם כשעסקה במכירת ציוד (ע' 111). במקרים שבהם נתנה תרופות והקשיש היה נרדם, היא הייתה מתקשרת לנאשם, שהיה מגיע לדירה והשניים היו מחפשים ביחד בדירה (ע' 150). ילנה מסרה שהנאשם פחד להיכנס לדירות, מחשש שיזהו אותו (29.6.20, ע' 38). הוא נכנס לדירות כשהקשיש או הקשישה כבר ישנו (שם, ע' 65).

ילנה הופנתה לדבריה במשטרה, שלפיהם כשנתנה כדורים הייתה שולחת לנאשם הודעה כתובה ולא מתקשרת. תגובתה הייתה שהדבר תלוי במקרה, וזה יכול להיות כך או כך (29.6.2020, ע' 31).

בחקירה החוזרת, העידה ילנה כי בחלק מהמקרים אמר לה הנאשם מראש היכן נמצא הכסף, אך ברוב המקרים עשה זאת כשכבר הגיעה לדירה (ח"ח, 29.6.20, ע' 67-68). בזמן מתן הכדורים הנאשם חיכה ברכב, שכן פחד

להיכנס.

הוא עמד עמה בקשר באמצעות הודעה או שיחת טלפון, ועלה לדירה כשהקשיש נרדם (שם, ע' 68). ילנה נשאלה מי הורה לה מה לעשות - לבצע מכירה או לתת כדורים, והשיבה שעבדה רק עם הנאשם, **"אז זה אומר שהוא"** (שם, ע' 70). על כך שהנאשם טוען כי חשב שהיא עולה לדירות כדי למכור מוצרים, השיבה: **"לא, זה לא נכון, הוא ידע הכל"** (שם, ע' 71). לדבריה, היו דירות שלגביהן ידעו מראש "שהיו כדורים" או יהיו מכירות (שם, ע' 71). הנאשם אמר לה שבנשים נותנים יותר אמון, כסיבה לכך שהיא תעלה ראשונה לדירה (שם, ע' 70). בחקירה החוזרת התברר כי תמיד עולה בן אדם אחד כדי לפתוח את הדלת, ורק לאחר מכן עולה אדם נוסף - "זה החוק של המכירה". ילנה תמיד עלתה לבדה, ראשונה, גם כשעסקה במכירה רגילה (שם, ע' 71).

75. בשאלה מי הגה את הרעיון לתת לקשישים כדורי שינה ולגנוב את כספם, העידה ילנה בחקירה הנגדית כי בזמן מסירת הודאתה לא זכרה של מי היה הרעיון ולכן אמרה שמדובר ברעיון משותף, אך מאוחר יותר, לאחר ששוחחה ממושכות עם בא כוחה אשר עזר לה לשחזר את האירועים, ידעה לומר שהרעיון היה של הנאשם (ע' 187-188). ילנה העידה שהנאשם שוחח עמה בעניין כשנסעו ברכבו בחזרה מאשקלון, וכן פעם נוספת לאחר מכן, כשנסעו בדרכם לעבודה. בהמשך התנהלו שיחות רציניות יותר בעניין. לדבריה, הנאשם מבין יותר ממנה ברפואה, בתכשירים ובפיזיותרפיה (ע' 188). ילנה לא זכרה מתי התקיימה השיחה שבה עלה הרעיון. היא ציינה שזו הייתה תקופה שבה חיפשה עבודה ולא היה לה די כסף, ככל הנראה בחודשי החורף (ע' 195). כשנאמר לה שהיא מניפולטיבית ומבינה כעת שכדי להוריד מעצמה אחריות היא צריכה להפיל הכול על הנאשם, השיבה: **"כן, כמו שהוא הפיל עליי"** (189). כשנשאלה מה הפיל עליה הנאשם, השיבה: **"מה הוא אומר שהוא לא ידע כלום? הוא לא היה איתי בדירות? למה הוא מפיל הכל עליי?"** (189).

76. ילנה נשאלה מדוע ציינה במשטרה **"החלטתי לנסות את השיטה הזו"** (בלשון יחיד). היא השיבה שהדבר נעשה במשותף, וטענה כי מדובר בטעות בניסוח או בתרגום (196). בעניין זה אפנה כבר עתה לתמליל המלא, ע' 61:

"[ילנה]: במקרה התחילה השיחה הזאת ו...איכשהו ביחד, אני לא יודעת למה, אבל ביחד פשוט קיבלנו החלטה כלשהי לנסות פעם אחת."

...

[ילנה מסרה כי כשהפסיקה לעבוד במפעל לא היה לה די כסף]

[החוקר]: וכשהפסיק להספיק לי כסף למחייה... בגלל זה את החלטת לנסות?

ילנה: בגלל זה החלטתי לנסות."

ניתן לראות כי ילנה נשאלה שאלה בגוף יחיד, והשיבה באותו אופן. קודם לכן ציינה כי "קיבלנו החלטה" - בלשון רבים. נראה כי תשובתה של ילנה הייתה מושפעת אפוא על ידי אופן ניסוח השאלה על ידי החוקר.

בהמשך עדותה, כשנשאלה פעם נוספת לגבי העיתוי המאוחר שבו נזכרה בכך שהיה זה הרעיון של הנאשם, הסבירה שבשל כדורי ההרגעה שנטלה, לפני שקיבלה כדורי שינה, החלה לאבד את זיכרונה. כשהבינה את

השפעתם של כדורי ההרגעה, ביקשה לבטל את המרשם וזרקה את הכדורים (29.6.20, ע' 59-62). בהמשך תיארה את הדברים כך: **"דיברנו על זה יחד. שאמרתי שאני מקבלת כדורי שינה אז קיבלתי הצעה לנסות ואז ניסינו"** (29.6.20, ע' 64).

77. את המכשיר למדידת לחץ דם רכשה בבית המרקחת אחרי שבעלה נפטר. המכשיר שימש אותה רק כשהרדימה לקוחות, ולא כשמכרה (ע' 216). כשנשאלה של מי היה הרעיון לעשות שימוש במכשיר, השיבה שאינה זוכרת, אך שככל הנראה היה זה רעיון משותף. היא לא אמרה זאת במשטרה משום שלא נשאלה על כך (ע' 217). גם על כך שאמרה לקשישים שהכדור משמש להורדה או להעלאה של לחץ הדם העידה כי קרוב לוודאי שהיה זה רעיון משותף. ילנה נשאלה אם הנאשם אמר לה לומר זאת, השיבה שהדבר אפשרי אך היא אינה זוכרת. היא הוסיפה, בטון ביקורתי: **"אני יכולה להודות בפשעים שלי והוא לא יכול להודות, הוא לא היה בדירה, הוא לא היה כלום, כן זה מעשה של גבר"** (ע' 217).

ילנה אישרה שהייתה מודדת לחץ דם ושואלת מה הטווח בדרך כלל. אם התוצאה הייתה גבוהה או נמוכה מכך, הייתה מציעה כדורים. אם התוצאה הייתה בטווח, לא הציעה כדורים (ע' 226). ואולם, בהמשך אישרה שגם כשלחץ הדם היה בטווח ניסתה לתת כדורים, אך זה היה קשה בהרבה ולא תמיד אפשרי (227).

78. ילנה התייחסה בעדותה לסיבה שבגינה גנבה כספים מהמתלוננים. באותה תקופה הייתה בתה שקועה בחובות, והיא עצמה לוותה כספים ממכרים (ע' 178).

ילנה העידה כי היא אינה זוכרת את הסכומים שקיבלה. אשר לסכום של 2,100 דולר שנמצא בביתה, אמרה שייתכן שאצל מי מהקשישים היו דולרים, אך היא אינה זוכרת אצל מי. היא זכרה כי אצל אחד הקשישים נמצאו מזמנים ביורו

(ע' 180-181). לאחר המקרים הראשונים ולאחר ששוחחה על כך עם הנאשם, היא החלה לקבל ממנו 10% מסכום הגניבה. במסגרת המקרה הראשון והשני הוא לא העביר לה 10% (ע' 223).

79. ילנה נשאלה אם היא סבורה שהעונש שלה יהיה קטן יותר אם תכניס גורם נוסף למשוואה. היא שללה זאת והוסיפה: **"פשוט אני לא רוצה לשאת באחריות לבד, אני רוצה שיהיה כן מה שהיה"** (ע' 241). בהמשך אמרה כי **"באמת זה מעשה של גבר להפיל הכל על אישה"**; **"אני יכולה להודות והוא לא יכול להודות"**; **"... אני פשוט מרגישה נפגעת מפני שככה זה קורה..."**; **"אני לא מסירה מעצמי את האשמה אבל זה לא אומר צריכה לשאת באחריות לבד"** (ע' 241). כשהוטח בילנה כי הנאשם לא ידע דבר על כך שהיא מרדימה קשישים וגונבת מהם, תגובתה הייתה: **"הוא ידע הכול"** (ע' 181). במהלך עדותה חזרה ילנה על כך שהנאשם ידע על אודות מעשיה והיה חלק מהם: **"מה אני צריכה להיות אחראית על הכל? יש פה בן אדם שהיה איתי והוא יודע הכל, ואני לא מתכוונת להיות אחראית על הכל רק אני"** (29.6.20, ע' 42).

כשנשאלה אם היא מנסה להסיר מעצמה אחריות, השיבה: **"אני לא מסירה אחריות אבל לא עשיתי את זה לבד"** (שם). ילנה הוסיפה: **"בן אדם שנמצא כאן ידע שאני נותנת את הכדורים אבל הוא לא נתן את זה ביחד איתי"**, והסבירה שאם נסעו לאדם מסוים הנאשם ידע ש"יהיו שם כדורים" (43).

80. אשר לכדורים הכחולים שעליהם מופיע הרישום BPO, ילנה העידה כי הייתה לה שקית קטנה של כדורים, והיא נתנה 2-3 כדורים לאחד הקשישים. לא זכור לה למי ומתי. את הכדורים הביא לה הנאשם מתאילנד (ע' 125-124). לטענה כי רק בשלב החקירה הנגדית ציינה שהנאשם הוא מי שהביא לה את הכדורים מתאילנד, השיבה ילנה כי ציינה זאת גם כשנחקרה במשטרה (ע' 126), והוסיפה: **"אמרתי בחקירה שהכדורים האלה הובאו מתאילנד. בחיים לא הייתי בתאילנד, אז מי יביא אותם?"** (ע' 127), ובהמשך: **"אמרתי כי אני לא, לא יודעת מי עוד היה בתאילנד"** (ע' 127). ילנה ציינה כי הנאשם מבין בכדורי שינה יותר ממנה (ע' 177). בהמשך, אישרה שידעה בשלב עדותה במשטרה כי מדובר בכדורי שינה, ונשאלה מדוע אמרה בחקירה שאלה כדורים שעשויים מחומרים טבעיים שאינם מרדימים. היא השיבה כי ייתכן שתשובתה ניתנה במהלך חקירתה הראשונה (ע' 260, ואולם הדברים נמסרו במסגרת ת/79, חקירתה השנייה שבמסגרתה נמסרה הודאתה). כשנשאלה פעם נוספת מדוע לא אמרה במשטרה שהנאשם הביא לה את הכדורים מתאילנד, השיבה: **"ואם אני לא הייתי שם אז מי הביא את זה למכירה? ואני אמרתי שהוא הביא את זה"** (ע' 262). הסנגור הטיח בה שלא אמרה זאת קודם, ושהיא מנסה לשקר ולהפיל על הנאשם את התיק כדי להקל בעונשה. תגובתה הייתה: **"כן ולמה אני מודה בחלק שלי, מה אני לא מודה בשום דבר והכל מפיל[ה] עליו"** (ע' 263).

לשאלה מתי הביא לה הנאשם את הכדורים מתאילנד, השיבה: **"כשהתחילו לתת תרופות אז הוא הביא"** (ע' 264). כשנשאלה ילנה מדוע לגבי המשחה (ראו להלן פסקה 110) אמרה שהנאשם הביא אותה מתאילנד אך לגבי הכדורים לא ציינה זאת באופן ברור, לא הייתה לה תשובה עניינית, כשתמצית תשובתה הייתה שכדורים ומשחה הם מוצרים שונים הארוזים באופן שונה (ע' 265-266).

ילנה אישרה שאת המשחה שהביא הנאשם מתאילנד הם מכרו במספר הזדמנויות לאחר מכן (ע' 267).

יצוין, כי בחקירה מיום 26.1.2020, טרם הודאתה, כשהתייחסה לכך ש"בן אדם היה בתאילנד" והביא לה משם כדורים (ת/77, ע' 11-12 לתמליל), אמרה גם: **"אני לא ספרתי כסף אף פעם. אני כל הזמן קראתי לבן אדם שלקח את הכסף. בגלל זה אני לא ספרתי"** (ת/77, ע' 25 לתמליל). בהמשך כמעט ישיר לכך אמרה: **"יבגני היה מגיע בדרך כלל ולוקח את הכסף"** (ע' 25). ודוק: בהקשר של לקיחת הכסף, ברור כי "בן אדם" הוא למעשה הנאשם, יבגני. יחד עם זאת, אין בדברים אלה כדי לקבוע כי "בן אדם" שהביא כדורים מתאילנד הוא אותו "בן אדם" אשר הגיע לגבות את הכספים, קרי, הנאשם.

81. אשר לדבריה כי היו תכתובות וואטסאפ שבהן כתבה לנאשם לאחר שנתנה לקשישים כדורי שינה, ילנה מסרה כי תכתובות אלה נמצאות בטלפון הנייד שלה, אך שקיימת בטלפון אפליקציה שמוחקת מידע מדי פעם. כשנחקרה בעניין עלה כי אין מדובר באפליקציה מיוחדת, ושמידי פעם מחקה ילנה מהטלפון מידע שלא היה נחוץ לה (29.6.20, ע' 43-45).

82. על כך שברשימת הכתובות שהציגו בפניה, שאותה ערך הנאשם, לא מופיעה ולו כתובת אחת מהכתובות הרלוונטיות לכתב האישום, השיבה ילנה שהיו אנשים רבים, ולא כולם נמצאים ברשימה זו. לדבריה, הייתה לנאשם רשימה ארוכה (29.6.20, ע' 46).

83. ילנה אישרה כי לא חזרה יותר למקום שבו הרדימה, וגם לא ניהלה רישום של מעשיה משום שפחדה להיתפס (ע' 204). כן מסרה כי פרט למקרים שצוינו בכתב האישום, היו שבעה או שמונה מקרים נוספים (ע' 185).

84. ילנה הופנתה בחקירה הנגדית לרשימה של כתובות ברוסית, ותאריכים המתחילים בחודש פברואר 2018 ומסתיימים בחודש ינואר 2019. ילנה אישרה שהחל מיום 17.6.2018 ועד סוף הרישום מדובר בכתב ידה, ושזוהי רשימה של מכירות, שבה נרשמו שמות וכתובות. היא הייתה מתאמת את הפגישה, מבררת את צרכי הלקוח ויוצאת מהדירה, וגורם אחר היה מבצע את המכירה עצמה ומדווח לה לאחר מכן מה היה סכום העסקה (ע' 115-112).

85. בחקירה החוזרת הבהירה ילנה כי המילים "לקח את הוויטמינים" בשיחתה עם הנאשם (ראו ת/38), מתייחסות לנטילת כדורי שינה (ח"ח, 29.6.20, ע' 78).

נסיבות הודאתה של ילנה - החקירה במשטרה

86. לנוכח טענות ההגנה, כי המשטרה גרמה לילנה לחשוב שהנאשם הפליל אותה, ובכך גרמה לילנה להפליל את הנאשם הפללת שווא מתוך רצונה לנקום בו, אתייחס להלן למהלך החקירה ביום 30.1.2020, עד לתחילת ההודאה של ילנה. במהלך החקירה נאמר לילנה, מספר פעמים, שהנאשם מסר בחקירתו שהיא לא הצליחה למכור דבר (ת/79 ע' 6, 17-16 לתמלול). עוד נאמר לה שבניגוד לדבריה כי הגיעה ללוד בעקבות תלונה על תקלה במכשיר ששיווקה, במסגרת תקופת האחריות, מסר הנאשם שלא הייתה כל תלונה כזו בלוד (בנוסף לכך שכמעט ולא היו תקלות במכשירים), ושתקופת האחריות כבר חלפה זמן רב טרם ביקורה האמור בלוד (ע' 17-16). נאמר לה שהנאשם מסר שהיא מסתובבת לבד בדירות וקוראת לו בשלב מאוחר, כשהוא אינו יודע מה עשתה בדירות. כן נאמר לה שהנאשם מספר שהיא גרמה לו בעיות רבות, ושכשהיה איתה יחד בלוד ביום 16.12.19, אישה קשישה האשימה אותה בגניבת כסף. עוד נאמר לילנה כי הקשישה מלוד התלוננה בעצמה שקיבלה ממנה כדורים ושילנה גנבה את כספה (ע' 23-22). בשלב זה ילנה עדיין הכחישה את הדברים.

87. חוקריה של ילנה הדגישו באוזניה כי העובדה שהנאשם והיא עצורים בנפרד מהווה יתרון גדול עבור המשטרה, והובהר לה: **"את לא יודעת מה הוא אומר והוא לא יודע מה את אומרת"**. ילנה המשיכה להכחיש את כל המיוחס לה, והציעה הסברים חלופיים, תמימים, לאפשרות שנמצאו שאריות של תרופה בדמה של הקשישה מלוד או שנמצאו צילומי וידאו שלה בורחת בריצה בלוד (ע' 27-26). כשנאמר לה: **"את מבינה? את מבינה שהוא מדבר איתנו? שהוא סיפר לנו? שהוא כן מספר לנו מה היה קורה, את מבינה את זה? או שעוד לא?"**, השיבה: **"אם הוא רוצה להפיל את הכל עליי, אז זה ברור"**, אך חזרה על כפירתה (ע' 28). נאמר לה שהיא מסתבכת בשקריה, שידוע למשטרה על אודות מקרים נוספים, שהיא הולכת לכלא, ושנותר רק להבין האם בתור אחראית, שותפה או עוזרת. ילנה המשיכה לשלול את מעורבותה, אך הוסיפה שאינה מבינה מדוע הנאשם מפיל הכול עליה (ע' 29). הודגש כי קיימות ראיות נוספות בעניינה וכי הפרשה פורסמה בעיתונות, ואנשים מתקשרים לאחר שזיהו את פניהם שלה ושל הנאשם.

ילנה ביקשה לראות את העיתונים. חוקריה ביקשו ממנה לחשוב על אמה המבוגרת בסיטואציה דומה, והזכירו גם כי מתן הכדורים עלול היה להסתיים במותם של הקשישים (ע' 31-33). עוד נאמר לה שהנאשם מסר גרסה וכי: **"הוא לא משחק את עצמו טיפש כשאנחנו סיפרנו לו על כל ההוכחות. הוא הבין. וכמו שאת רואה בעצמך, הוא פתח את הפה שלו עלייך"**. בשלב זה חזרה ילנה על כך שלא נתנה כדורים, אך הוסיפה, לראשונה: **"אני פשוט הייתי צריכה להיכנס לדירה"** (ע' 33). ומכאן המשיכה ההודאה, כשבשלב ראשון אמנם לא הודתה במתן כדורים, אך לאחר היוועצות נוספת עם בא-כוחה, הודתה גם בחלק מרכזי זה.

88. בסוף הודאתה מיום 30.1.2020 נשאלה ילנה מה גרם לה לספר את האמת. תשובתה הייתה: **"כי ... דבר ראשון אם יש הוכחות... אז אין טעם לסובב את זה. ודבר שני, תסלחו לי אני גם לא רוצה לשבת בכלא"** (קודם לכן אמרה כי הנאשם מכחיש כל קשר למעשים משום שהוא אינו רוצה לשבת בכלא) (ת/79 ע' 16, תמלול ע' 178-179).

נסיבות הודאתה של ילנה - עדותה של ילנה

89. בחקירתה הנגדית בבית המשפט, התייחסה ילנה לעיתוי שבו הודתה במיוחס לה: **"כשהתחילו לחקור מהתחלה ואז התקשרתי הביתה באותו יום, ילדים אמרו לי משהו ואז התחלתי להגיד אמת"** (ע' 141). כשנאמר לה שמהחקירה המצולמת עולה שלא התקיימה במהלכה שיחת טלפון עם הבית, בניגוד לשיחה עם עורך הדין שאכן התקיימה, ציינה ילנה כי השיחה עם ילדיה לא הייתה באמצע החקירה, ושאין היא זוכרת אם היא התקיימה לפני החקירה או אחריה, באותו יום. לאחר מכן ציינה שכנראה שהשיחה עם ילדיה התנהלה לפני החקירה. לשאלה מדוע, אם כך, שיקרה בראשית דבריה בחקירה, לא הייתה בפיה תשובה עניינית (**"כי לא ידעתי משהו... לא חשוב, זה מה שאמרו לי הילדים"**, ע' 141). גם בשלב מאוחר יותר בחקירתה הנגדית מסרה ילנה שהדבר הראשון שגרם לה להודות הוא השיחה עם ילדיה (29.6.20, ע' 37).

90. ילנה העידה כי האמינה לשוטרים שסיפרו לה שהנאשם מפיל עליה את כל האחריות (ע' 142-143). לשאלה אם כעסה על הנאשם, השיבה שנעלבה, והוסיפה: **"ולמה אני צריכה לבד להיות אחראית על הכול"** (ע' 143). היא ציינה שבנותיה אמרו לה שהנאשם מפיל את כל האשמה עליה, ושהיא אינה יודעת מניין הן ידעו זאת (ע' 144). היא הוסיפה: **"אני לא מפילה עליו, מה ששלי זה שלי"** (144).

מהימנותה של ילנה

91. בשלב זה אתייחס לשאלת מהימנותה של ילנה. הדבר ייעשה תוך התייחסות גם לעדותה ביחס לאישומים השונים, כשפירוט העדות יובא רק בהמשך, במסגרת הדיון באישום הספציפי.

92. ילנה העידה בפניי במשך שלוש ישיבות. לפי המיוחס לה ולפי עדותה, ילנה היא שותפתו של הנאשם, ובבחינת עדותה יש לנקוט משנה זהירות. ילנה התייחסה בעדותה לרקע לאירועים נושא כתב האישום, לתשעת האירועים המפורטים בו, ולעניינים שונים הנוגעים לכל הפרשה.

עדוּתה של ילנה אמנם אינה חפה מקשיים, שאליהם אתייחס בהמשך, ואולם, התרשמתי כי בבסיס עדוּתה עומד גרעין של אמת בדבר מעורבותו של הנאשם בתכנית המשותפת של השניים. ילנה תיארה את מעורבותו השוטפת של הנאשם בשלב התכנון ובכל אחד מהאישומים שבכתב האישום. עדוּתה היה רצופת אמירות מלאות תרעומת על כך שהנאשם הטיל עליה את מלוא האחריות (במילותיה - הפיל עליה הכול), ועל כך שהנאשם ידע "הכול". ילנה עמדה בחקירה נגדית נוקבת. כשנשאלה מפורשות אם היא מנסה להסיר מעצמה אחריות, השיבה בפשטות - היא אינה מסירה אחריות מעצמה, אך היא גם לא פעלה לבדה. התרשמתי כי ילנה דיברה מדם ליבה, ודבריה היו כנים. זאת ועוד, ילנה לא הכחישה שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום התבצעו גם מכירות רגילות לצד המקרים המתוארים בכתב האישום. אינדיקציות נוספות למהימנותה ניתן למצוא במסגרת האישום השביעי, שבו מסרה כי לקחה לעצמה סכום של 2,000 ₪ מבלי שהנאשם ראה ומבלי שידע על כך (ראו להלן פסקאות 240-241), ובמסגרת האישום התשיעי שבו ציינה כי בניגוד לאישומים האחרים, הנאשם המתין לה בחוץ (ראו להלן פסקאות 262 ו-264). גם דבריה, שלפיהם היו מקרים נוספים, שבעה או שמונה במספר, שלא נכללו בכתב האישום, מעידים על כנותה.

93. הודאתה של ילנה נמסרה באופן הדרגתי, במובן זה שבשלב ראשון היא לא הודתה במתן כדורי השינה, ואף ייחסה זאת ברמיזה לנאשם, אך מעט לאחר מכן, היא הודתה גם במתן הכדורים (מובן שאין לקבל את ההסבר של ילנה בעניין זה, שלפיו דבריה לא נרשמו באופן מדויק). הפסיקה הכירה בתופעה של "הודאה בשלבים", כשנאשם אשר מכחיש תחילה כל שייכות לעבירה, "נפתח" אט אט בחקירתו עד להודאתו המלאה (ע"פ 2109/96 אל עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 32 לפסק דינו של כב' השופט גולדברג; ד"נ 3081/91 קוזלי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 459, 441 (1991)). כך גם במקרה שלפנינו, ואיני סבורה כי יש בעובדה זה כדי להפחית ממהימנותה.

94. טענת ההגנה בענייננו היא כי המשטרה גרמה לילנה להאמין שהנאשם "הפיל הכול עליה" ולכן היא הפלילה אותו על לא עוול בכפו, מתוך רצון לנקום בו. איני סבורה כן. מעיון בתמליל חקירת המשטרה, אין ספק כי ילנה אכן הבינה במהלך החקירה שהנאשם הצביע עליה כאחראית בלעדית למעשים. יחד עם זאת, יש להדגיש, ילנה הבינה גם כי קיימות ראיות נוספות נגדה - ובראשן תלונתה של הקשישה מלוד (אישום שני) ותלונות של קשישים נוספים בעקבות פרסום הפרשה בתקשורת. עוד יש לציין כי אין מדובר בענייננו במקרה של הפעלת אמצעי חקירה פסולים על ידי המשטרה (וגם לא הועלתה טענה כזו). ילנה הבינה כי קיימות נגדה ראיות שונות, ושהמשטרה מבקשת להבין מה חלקה בפרשה. התרשמתי מדבריה של ילנה שצוטטו לעיל וכן מאמירותיה הנוספות של ילנה, שיובאו בהמשך הכרעת הדין, כי ילנה כעסה על כך שהנאשם אינו לוקח אחריות על חלקו בפרשה ו"מפיל הכול עליה". כאמור לעיל, עדוּתה של ילנה רצופת אמירות מסוג זה: **"באמת זה מעשה של גבר להפיל הכל על אישה"**; **"אני פשוט מרגישה נפגעת מפני שככה זה קורה"**; **"מה אני צריכה להיות אחראית על הכל? יש פה בן אדם שהיה איתי והוא יודע הכל, ואני לא מתכוונת להיות אחראית על הכל רק אני"**, וכיוצא באלה. התרשמתי כי אמירות אלה הן אותנטיות וכנות, והן אכן מביעות את תסכולה של ילנה מכך שהנאשם מצביע עליה כעל אחראית בלעדית למעשים.

95. טענתה של ילנה, כי מסרה הודאתה בעקבות שיחה עם ילדיה, אכן מעוררת תהיות. הטענה הועלתה רק בשלב מאוחר, במהלך עדוּתה בבית המשפט, ולא כשנשאלה על כך במשטרה. כמו כן, עדוּתה בעניין העלתה

קושי מסוים - מתי דיברה עם ילדיה, ואם שוחחה עמם טרם החקירה ביום 30.1.2020, מדוע לא מסרה הודאתה מיד עם תחילת החקירה? בנוסף, עיון בתמלול החקירה מלמד על מהלך החקירה ועל הצטברות המידע שנחשף בפני ילנה עד לתחילת מסירת הודאתה (ויצוין, כי אם אכן דיברו חוקרי המשטרה עם ילדיה של ילנה, הרי שהם חשפו את המידע גם ישירות מול ילנה, ולא רק באמצעות בני משפחתה). ספק בעיניי אם השיחה עם הילדים היא שגרמה לילנה למסור הודאתה. הראיות מצביעות על כך שכעסה של ילנה על כך שהנאשם "מפיל הכול עליה" מבלי להודות בחלקו, והבנתה כי קיימות ראיות נוספות, הם שגרמו לה למסור הודאה.

ייתכן כי באמצעות טענתה שהשיחה עם ילדיה היא הגורם להודאתה ביקשה ילנה להימנע מלהצטייר כמי שכועסת על הנאשם. ואולם, כפי שציינתי, סבורה אני כי הכעס הוא על כך שהנאשם אינו לוקח אחריות על חלקו, ואין מדובר, כטענת ההגנה, בכעס על עצם העובדה שהנאשם קשר אותה למעשים המיוחסים לה. הדבר מתבטא היטב בדבריה של ילנה במשטרה שנאמרו עוד בשלב שבו עדיין כפרה במיוחס לה ("**אם הוא רוצה להפיל את הכל עליי, אז זה ברור**") וכן בעדותה בבית המשפט ("**ולמה אני צריכה לבד להיות אחראית על הכול**").

96. טוענת ההגנה כי ניתן ללמוד על כך שילנה ביקשה לנקום בנאשם מדבריה "**כן כמו שהוא הפיל הכל עליי**" (ע' 189). איני סבורה כן. דברים אלה נאמרו במענה לדברי הסנגור: "**... את מניפולטיבית ואת מבינה עכשיו שאם את רוצה (מדברים יחד) רגע, להוריד אחריות ממך ולנסות לצאת איכשהו מהתיק הזה, את צריכה להפיל הכל על יבגני, מה את אומרת על זה?**". הסנגור התייחס בדבריו לטענתה המאוחרת של ילנה, שעלתה סמוך לפני עדותה בבית המשפט, כי הרעיון לביצוע המעשים היה של הנאשם, ולא של שניהם במשותף. **זהו ההקשר**. איני סבורה כי יש בדבריה של ילנה משום ביסוס לרצונה לנקום בנאשם ולהפיל אותו הפללת שווא. אכן, טענתה המאוחרת של ילנה כי הנאשם היה אבי היוזמה, היא בעייתית, ואיני מקבלת אותה (ראו להלן פסקה 180). יחד עם זאת, בטענתה המאוחרת ילנה לא ביטלה את חלקה במעשים, ורק ניסתה להציג עצמה כמי ששיתפה פעולה, אולי כדרך להמתיק את גזר דינה בבוא היום. לשאלתו הנוקבת של הסנגור הגיבה ילנה בצורה מתריסה, המלמדת בבירור כי היא כועסת על הנאשם על כך שהטיל עליה את מלוא האחריות למעשים (הנאשם הפיל עליה הכול ולכן היא מפילה עליו את האחריות המלאה להעלאת הרעיון). כעסה נלמד גם מדבריה הבאים שנאמרו מיד בסמוך לאמירה המצוטטת, שבהם הביעה תרעומת על כך שהנאשם אמר שלא ידע דבר על אודות המעשים והזכירה שוב שהנאשם "מפיל הכול" עליה. מסקנתי בעניין היא כי הדברים, שנאמרו בהקשר של העלאת הרעיון לביצוע העבירות, מלמדים אמנם על כעס, אך לא על רצון להפיל אדם חף מפשע.

97. כפי שיפורט להלן, נמצאו אי דיוקים וסתירות מסוימות בעדותה של ילנה. מה נפקותם של אלה? ילנה עצמה ציינה פעמים רבות כי קיימים פרטים שהיא אינה זוכרת, ושזיכרונה נפגע כתוצאה מכדורי הרגעה שנטלה בעבר. לטענתה בעניין פגיעה בזיכרון כתוצאה מטיפול תרופתי לא הובאה כל אסמכתה, ולכן לא אוכל לקבלה. יחד עם זאת, יש לזכור כי מדובר בפרשה מרובת פרטים ואירועים, ושהיו ככל הנראה מקרים נוספים דומים לאלה המתוארים בכתב האישום. אין לצפות כי ילנה תזכור באופן סדור ומדויק את פרטיו של כל מקרה ומקרה. עצם העובדה שקיימים פרטים שילנה לא זכרה אינה פוגעת אפוא במהימנותה.

אשר לקיומן של סתירות מסוימות, בע"פ 1244/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (21.6.2018) נפסק:
עמוד 21

"כפי שנקבע בעבר, גם בדבריו של עד או נאשם דובר אמת ייתכנו שקרים וסתירות, ואין להסיק בהכרח שעיקר העדות איננו אמת. "מסקנה זו נכונה ביתר שאת, מקום בו העדים הם שותפים לדבר עבירה, שכן אלו מבקשים, על דרך הכלל, למזער את חלקם בביצוע העבירות המשותפות, ומשום כך עדותם לא תשקף, תמיד, את האמת העובדתית בשלמותה" (ע"פ 2478/12 אגבריה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 17 (13.5.2015) (להלן: עניין אגבריה); וראו והשוו לע"פ 5825/97 שלום נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 933, 950 (2001)). גם במצבים אלה רשאי בית המשפט, לאחר בחינה זהירה של העדות ובהינתן יסוד סביר לכך, לפצל את העדות ולאמץ את החלקים הראויים בה (...). כפי שנפסק בעבר, פיצול עדות ייעשה תוך "היעזרות בראיות קבילות ואמינות אחרות או על פי הגיונם של דברים" (ע"פ 526/90 בלזר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4), 133, 185-186 (1991); "...

דברים אלה יפים ומתאימים לענייננו. אני סבורה כי עיקר עדותה של ילנה היא עדות אמת, אך ישנם גם חלקים מסוימים בעדותה אשר איני סבורה שיש לקבל. אפרט זאת כעת.

98. בהודאתה במשטרה סיפרה ילנה כי היוזמה לביצוע העבירות הייתה משותפת, ששוחחה עם הנאשם ויחד העלו את הרעיון לבצע את העבירות. ואולם, בסמוך לקראת עדותה בבית המשפט העלתה ילנה טענה אחרת, ולפיה, בעקבות שיחה עם בא-כוחה נזכרה בשיחה מסוימת שניהלה עם הנאשם ובכך שהייתה זו יוזמתו שלו לבצע את המעשים המתוארים כתב האישום. סבורה אני כי אין לקבל את הגרסה המאוחרת שהועלתה לקראת הדיון בבית המשפט, שכן קיים חשש שמא ניסתה ילנה לשפר את מצבה, "על חשבוננו" של הנאשם.

כמו כן, ילנה העידה כי תמיד הזדהתה בשמה ומעולם לא הציגה את עצמה כבעלת תפקיד אחר. לעומת זאת, מהודעותיהם של המתלוננים עולה תמונה אחרת, שלפיה בחלק מהמקרים הציגה עצמה כמי שמגיעה מטעם קופת החולים או מטעם חברה המעניקה טיפול רפואי (ראו להלן הודעותיהם של המתלוננים באישומים 1-5, שהוגשו בהסכמה). נראה כי גם בעניין זה ביקשה ילנה להציג עצמה בעדותה באור שלילי פחות.

יודגש כי בעדותה בעניין היוזמה לביצוע העבירות וכן לגבי האופן שבו הציגה עצמה בפני המתלוננים, לא הסירה ילנה מעצמה אחריות לביצוע העבירות (כך גם לגבי דבריה כי בחרה להודות לאחר שיחת טלפון עם ילדיה). דבריה בנוגע לאופן שבו הציגה עצמה אף אינם נוגעים לחלקו של הנאשם. עדותה של ילנה בנושאים אלה אמנם אינה מהימנה עליי, אך נכון לפצלה מיתר עדותה.

99. לטענת ההגנה, טענתה של ילנה שלפיה הנאשם הוא מי שהביא לה את הכדורים הכחולים מתאילנד, היא עדות כבושה שאין לקבלה. בחקירתה במשטרה, מסרה ילנה, טרם הודאתה, כי קיבלה את הכדורים הכחולים מאדם שהיה בתאילנד, ובמסגרת הודאתה מסרה כי קיבלה אותם לפני שקיבלה מרשמים לכדורי שינה. בעדותה ציינה במפורש שקיבלה את הכדורים הכחולים מהנאשם, "כשהתחילו לתת תרופות". ידוע כי הנאשם ביקר בתאילנד בדצמבר 2019 (אין מידע לגבי ביקורים נוספים), וכי ילנה קיבלה מרשמים לכדורי שינה לפני מועד זה.

נתון נוסף שיש לקחת בחשבון הם דברי הנאשם, שלפיהם הוא אכן הביא לילנה כדורים מתאילנד, אך היו אלה כדורים אחרים, כדורי הרגעה על בסיס טבעי. בנקודה זו יש לומר שנושא זה לא הובהר עד תום, אך חשיבותו אינה מרכזית כלל. ילנה העידה כי השתמשה בכדורים הכחולים במסגרת העבירות שבוצעו פעם אחת בלבד, וביתר המקרים השתמשה בכדורי השינה שרכשה באמצעות מרשם רפואי. בנסיבות אלה איני רואה צורך להכריע בשאלת מקורם של הכדורים הכחולים שנמצאו אצל ילנה - עניין שאינו מופיע מפורשות גם בכתב האישום.

100. מסקנתי היא כי ילנה היא עדה מהימנה בעיקרו של דבר, אך בעניינים מסוימים לא מצאתי לנכון לקבל את דבריה. לעניין התוספת הנדרשת לצורך הרשעה על בסיס עדותה של ילנה, ראו להלן פסקה 180.

תרגיל החקירה והעימות

101. ביום 28.1.2020 נערך כאמור תרגיל חקירה, שבמסגרתו הוקלטו הנאשם וילנה כשהם משוחחים (ת/78). עיקרי הדברים סוכמו על ידי המתרגמת, ובין היתר הדברים הבאים, הנשמעים כניסיון לתיאום גרסאות:

"גבר אומר לה שסיפרתי כא[י]לו ביקשתי ממך עזרה בניקיון, אמרתי שכא[י]לו אני [א]קח אותך בעסק של ניקיון, אישה אומרת לו שגם היא אמרה אותו דבר, כא[י]לו ביקשתי שתעזרי לי לסיים למכור סחורה אחרונה, כאילו בקשר חברתי ביקשתי עזרה, אישה אומרת שמקום עבודה נסגר בסוף דצמבר, גבר אומר שכן שניסינו למכור סחורה אחרונה, מקום עבודה בדרך לסגירה, אישה אומרת לו שהיא סיפרה שכא[י]לו כבר נסגר בדצמבר המקום עבודה, אך גבר מתקן אותה שזה במהלך של סגירה".

102. ביום 5.2.2020, בהמשך ישיר לחקירת הנאשם שבה כמעט לכל אורכה בחר בזכות השתיקה, נעשה ניסיון לערוך עימות בין הנאשם לבין ילנה. בסמוך לתחילת העימות, ציין הנאשם כי הוא אינו חש בטוב וביקש לראות רופא וכן לדבר עם עורך דין.

פירוט בעניין זה יובא להלן במסגרת סקירת חקירתו של הנאשם במשטרה (ראו פסקה 107). בשלב זה אציין כי הנאשם ביקש להפסיק את העימות והסביר כי הוא סובל מלחץ דם גבוה. הנאשם חזר וציין זאת פעמים רבות. ילנה החלה למסור את גרסתה, וכשנשאלה של מי היה הרעיון לבצע את המעשים, השיבה: "אני לא זוכרת בדיוק של מי היה הרעיון, אבל יצא שנינו". לנוכח תלונותיו של הנאשם הסתיים העימות תוך זמן קצר (ת/75).

103. בהתאם לדו"ח פעולה מיום 26.1.2020 המתייחס לחיפוש בביתו של הנאשם, לנאשם ולרעייתו שני רכבי קיה בצבע לבן: מספר לוחית זיהוי 64-634-85 (הרכב שהוזכר בכתב האישום) ומספר לוחית זיהוי 133-89-401 (ת/64). הוגש לתיק הסכם חכירה לרכב 133-89-401 בין חברת סיגמא אימפולס לחברת טלקאר מוטורס בע"מ (ת/65). מעדותו של רס"מ יעיש הוזכר כי רכב מס' 64-634-85 הוא רכבו הפרטי של הנאשם (ע' 47). לפי מזכרו של רס"מ יעיש מיום 24.12.2019, צפייה בצילומי מצלמות בלוד מיום 16.12.2019 העלתה רכב קיה מס' 133-89-401 נכנס ללוד בשעה 12:56 ויוצא בשעה 19:16 (ת/70). בהתאם למזכרו של רס"מ יעיש מיום 6.2.2020 בנוגע לבדיקת מצלמות ביחס לרכבי החשוד, ותעודות עובד ציבור שצורפו למזכר, רכב מס' 64-634-85 צולם בכניסה לנתיבות/שער הנגב ביום 15.1.2020 (אישום 3), ורכב מס' 133-89-401 צולם במעבר חוצה שומרון (אריאל) ביום 9.9.2019 (אישום 6), בלוד ביום 16.12.2019 (אישום 2) ובערד ביום 24.12.2019 (אישומים 1 ו-4).

חקירתו של הנאשם במשטרה - כללי

104. הנאשם נעצר אף הוא ביום 26.1.2020. הנאשם נחקר באותו יום וכן ביום 28.1.2020 וביום 5.2.2020. כאמור לעיל, ביום 28.1.2020 הוקלט הנאשם משוחח עם ילנה במסגרת תרגיל חקירה, וביום 5.2.2020 נערך עימות בין השניים.

105. בחקירתו ביום 26.1.2020 (ת/67) הכחיש את המיוחס לו. הנאשם מסר כי החברה, שאותה הוא מנהל, נמצאת בתהליך סגירה, ובחודשים שקדמו למעצרו ניסה למכור את המלאי שנותר לפני שיעבור לעסוק בתחום של ניקיון שטיחים וספות. הוא פנה לילנה, שעבדה בחברה בעבר ועמה נשאר בקשר טוב, כדי שתעזור לו במכירות. הם מכרו "כל מיני מכשירי פיזיותרפיה, סוגים שונים" (ש' 73). ילנה לא קיבלה תשלום על עזרתה, וההסכם היה כי בתמורה לעזרתה הוא ייקח אותה לעסק החדש של ניקיון הספות. בחקירה זו נשאל הנאשם אם מכר ללקוחות בלוד בחודשים נובמבר ודצמבר, וסיפר כי ניסה למכור, אך היה מקרה "לא תקין" (ש' 77). הנאשם מסר תיאור של המקרה בלוד, נושא האישום השני, שתמציתו בכך שבמהלך ניסיון מכירה האשימה לקוחה קשישה את ילנה בגניבה (התיאור יובא להלן במסגרת הדיון באישום השני). כשנאמר לנאשם כי עולה מהחקירה כי השניים היו מגיעים לבתי הלקוחות וגונבים את כספם תוך שימוש בכדורי שינה, השיב שלא עשה זאת ולא ידע על כך דבר. לשאלה אם היו מקרים שלקח כרטיס כספומט או אשראי וילנה הייתה עושה בו שימוש ללא הלקוח השיב שמעולם לא עשה זאת ומעולם לא ביקש מילנה שתעשה כן. עם זאת מסר כי היה ברשותו מכשיר לחיוב כרטיס אשראי, שהתקלקל, ומדי פעם היה לוקח לקוח לכספומט כדי שימשוך כסף. הנאשם אישר כי ילנה הייתה תמיד עולה ראשונה לדירות ונפגשת עם הלקוחות, ולעיתים הייתה קוראת לו לעלות אחריה. בזמן שהמתין לה היה יושב ברכב ומשחק בטלפון.

106. בחקירתו הבאה, ביום 28.1.2020 (ת/68), השיב הנאשם למרבית השאלות שנשאל, אך בשלבים שונים של החקירה הודיע כי ברצונו להפסיק להשיב, בטענה כי זכויותיו הופרו והוא אינו סומך על חוקריו, ומאוחר יותר בטענה שראשו כואב. הנאשם מסר בחקירתו זו כי החברה עוסקת במכירה של ציוד עיסוי לשימוש ביתי, לחלקי הגוף השונים. כשהתבקש לפרט בעניין זה השיב כי אינו רוצה לעשות כן, משום שאינו סומך על חוקריו. הנאשם טען שמפרים את זכויותיו והעלה תלונות שונות בדבר האופן שבו המשטרה הגיעה אל ביתו וערכה בו חיפוש.

הוסבר לו כי המשטרה הגיעה אל ביתו כשבידיה צו שיפוטי, והוא התבקש שוב לפרט לאילו חלקים בגוף מיועדים מכשירי העיסוי שהחברה מוכרת. הנאשם הסביר שמדובר במכשירים המיועדים לידיים, לרגליים ולראש. לדבריו, שואלים את הלקוחות לגבי מצבם הבריאותי משום שיש מצבים רפואיים שבהם השימוש במכשירים אסור. כך, שאלו בעבר אם ישנה בעיית לב או סרטן, ובמצבים אלה - לא מכרו. קהל הלקוחות הם מבוגרים, נכים או אנשים עם בעיות שונות. הנאשם מסר שבחודש ינואר 2020 הוא יצא עם ילנה למכירות רק פעם או פעמיים. כמעט ולא היו מכירות ולכן הוא החליט להפסיק. את ההדגמה של המכשירים ילנה ביצעה בעצמה, ולפעמים קראה לו לצורך כך. הוא סיפר שיש מקרים שבהם ילנה "עושה דברים" ולא מכניסה אותו לדירה. כשהתבקש לפרט, השיב שאינו רוצה לדבר. בהמשך, אמר שאינו יודע מה ילנה אמרה ללקוחות, אך הלקוחות לא רצו לדבר איתו. הנאשם מסר כי בחודשים האחרונים היו 2-3 מכירות בלבד ולכן ביקש להפסיק את פעילות החברה. הוא נשאל אם ידוע לו על פעילות בלתי חוקית של ילנה, ונאמר לו שיש מידע שקושר גם אותו לביצוע עבירות. הנאשם הגיב כי לא ביצע כל

עבירה, לא גנב ולא שדד, עם ילנה או בלעדיה. לדבריו, ילנה מעולם לא מכרה מכשיר בעצמה, והוא ביצע בעצמו את המכירות שהיו בחודשים האחרונים. לשאלה כיצד הייתה ילנה מתוגמלת כשלא היו מכירות, השיב שילנה עשתה לו "טובה" בכך שעזרה לו למכור את המלאי שנותר, ללא תגמול כספי. כשנשאל אם מכר ללקוח בלוד בחודש דצמבר, השיב שאינו חושב שהיה בלוד בינואר [כך במקור], וביקש להפסיק את החקירה. השאלות בעניין לוד לא פסקו, והנאשם ציין מספר פעמים כי ראשו כואב והוא אינו חש בטוב. בשלב מסוים מסר כי בחודש דצמבר לא היו מכירות, ושמעולם לא ראה את ילנה מחטטת במגירות של לקוחה. הנאשם מסר שמעולם לא נתן תרופה ללקוח ולא ידע שילנה עשתה זאת. הוא עצמו אינו יודע כיצד מודדים לחץ דם. הוא ציין שאינו יודע מתי הגיע ללוד, ושהוא אינו מתכנן מראש את היעד. הנאשם נשאל גם לגבי הגעתם לדרום הארץ בתאריך 24.12.2019, והשיב שאינו זוכר תאריכים, וכי הוא נוסע ללא תכנון מוקדם. לשאלה האם התכתב עם ילנה או דיבר עמה בטלפון לגבי המקרים, השיב בשלילה.

107. במהלך חקירתו השלישית (ביום 5.2.2020), שבה נשאל על אודות כל אחד מהמקרים המפורטים בכתב האישום, שמר הנאשם על זכות השתיקה, ביחס לכל אחד מהאישומים. לאחר כ-54 דקות חקירה הוכנסה ילנה לחדר החקירות, לצורך ביצוע עימות. ואולם, לא ניתן היה לבצע עימות משום שהנאשם התלונן על מצבו הרפואי וביקש לראות רופא. סנגורו של הנאשם טען במסגרת סיכומיו כי הנאשם התלונן על מצבו הרפואי עוד בטרם החל העימות. מן הראוי לציין כי במהלך 54 דקות של חקירה, שבמהלכן הוטחו בנאשם האשמות קשות לגבי כל האישומים שבהם הואשם וכן הוצגו בפניו ראיות, שמר הנאשם על זכות השתיקה, ישב ללא תזוזה ולא אמר דבר בנוגע למצבו הרפואי. הפעם הראשונה שבה הזכיר את מצבו הרפואי תועדה, כפי שציין הסנגור, בעמוד 36 לתמלול: **"תתנו לי כוס מים, אני מרגיש רע. יש לי לחץ דם כמה ימים"** (ש' 7-8). מעיון בתמלול וצפייה בתיעוד הווידאו של החקירה, ניתן לראות כי בשניות שלפני כן נעשתה התארגנות לקראת ביצוע העימות, והחוקר ירון כהן אמר: **"אז שאלכס [החוקר שתירגם לרוסית - מ' ב'] יעמוד פה, והיא תשב שם, בסדר?"** (תוך שהצביע על המקום שבו ישב קודם לכן המתרגם, מול הנאשם). מספר שניות לאחר מכן ביקש הנאשם כוס מים. כשנכנסה ילנה לחדר והחוקר עייש הציג את עצמו ואת החוקרים האחרים, ביקש הנאשם לדבר עם עורך דין, וכשנאסר עליו לדבר ללא רשות, המשיך לבקש לסיים את החקירה, לבקש לראות רופא ולהיוועץ בעורך דין, ובעיקר להתלונן פעמים רבות על מצבו הרפואי, באופן שאילץ את החוקרים לסיים את העימות. צפייה בחקירה מלמדת כי התנהגותו של הנאשם השתנתה דרמטית בשניות שקדמו לכניסתה של ילנה לחדר, **כשלאורך 54 דקות של חקירה אינטנסיבית לא העלה הנאשם כל טענה בעניין מצבו הרפואי.** אני סבורה כי הנאשם הבין מכך שנאמר ש"היא תשב שם", כי קיימת אפשרות שילנה תיכנס לחדר. כמו כן, הנאשם ביקש גם לשוחח עם עורך דין, כך שהטעם הרפואי לא היה הטעם היחיד שהעלה הנאשם להפסקת העימות. **גם אם ההרעה במצבו הרפואי של הנאשם הייתה אותנטית, נראה כי הרעה זו הייתה קשורה לכניסתה של ילנה לחדר החקירות.**

עדות של הנאשם - כללי

חקירה ראשית

108. בחקירה הראשית סיפר הנאשם כי ניהל את חברת סיגמא אימפולס, שהייתה בבעלותם של רעייתו ושל אדם בשם מיכאל גירנגליצקי (להלן: "מיכאל") (ע' 84). ילנה, שעבדה בחברה, הועסקה תחילה כסוכנת

מכירות ולאחר מכן כמתשאלת שעוברת מדלת לדלת וממלאת שאלונים (ע' 87). משכורתה ניתנה באחוזים, על עבודה שביצעה. על מכירות שביצעה בעצמה קיבלה 15% או 20%, ועל מכירות של סוכנים אחרים, שלהם קבעה פגישות, קיבלה 10% (ע' 88).

באביב 2019 ביקר הנאשם במוסקבה ועבר הכשרה בתחום ניקוי רהיטים ושטיחים. הוא הביא משם מכשירים, ותכנן להתחיל לעבוד בתחום זה במרץ 2020 (ע' 87-88).

109. הנאשם מסר כי החברה התחילה את דרכה כחברה למכירת מכשירי עיסוי, אך החברה מכרה גם ויטמינים, קרמים ומשחות (ע' 89). ילנה תמיד הייתה עולה לדירה עם "משהו קטן" - משחה או ויטמינים ועוד מכשיר כלשהו. אם היה צורך להביא פריט גדול, היא הייתה מתקשרת אל ראש צוות, וכשלא היה כבר ראש צוות - אל הנאשם. ילנה הייתה מתקשרת אליו גם כשביקשה עזרה במכירה או בגביית תשלום באמצעות כרטיס אשראי (ע' 90). את רשימת הלקוחות, שכללה אנשים מבוגרים ונכים, הרכיבו ראש צוות וטלפניות. הנאשם היה קובע מחיר מינימלי ומקסימלי, הסוכן היה נוקב במחיר המקסימלי, ובמהלך המכירות מוריד במחיר (ע' 91). ראש צוות בשם ליפשיץ וכן הנאשם היו מורשים לחתום על החוזים (ע' 91).

110. הנאשם מסר שרוב הציוד היה בתא המטען ברכבו, וחלקו היה במחסן (ע' 91-92). הסנגור הציג מזוודה עם ציוד, והנאשם הדגים מכשירי עיסוי שונים. לדבריו ילנה הייתה עולה לדירות עם מכשירים אלה "פלוס משחה או משהו" (ע' 93). את הוויטמינים קנה בבית המרקחת או במחלקת טבע בסופרמרקט (ע' 91). את משחת הקוברה הביא מתאילנד, שם נמכרה המשחה באריזה של 12 יחידות. בשל הריח החזק אסרה עליו רעייתו להשתמש במשחה, והוא החליט למכור אותה (ע' 91). אציין כבר עתה כי הנאשם לא התייחס בעדותו למוצרים לטיפול בלחץ דם, הגם שבמענה לכתב האישום נאמר שהחברה מכרה גם ויטמינים ומוצרים נגד לחץ דם.

111. את הטענה כי תכננו ביחד להרדים קשישים ולגנוב מהם כספים, הכחיש הנאשם בכל תוקף: **"זה לא נכון. אני בכלל לא שמעתי על זה ולא ידעתי על זה בכלל"** (ע' 91). עוד מסר הנאשם כי לא ראה שילינה יש מכשיר למדידת לחץ דם, ולא נתן הנחיה למדוד ללקוחות לחץ דם (ע' 94). אם ילנה הייתה מציעה לו להרדים קשישים ולגנוב את כספם, הוא היה אומר לה שהיא "השתגעה" ומפטר אותה (ע' 114).

112. כשהוצגה בפניו תמונה של כדורים שנתפסו בדירתה של ילנה, אמר הנאשם כי אינו מכיר את הכדורים, והוא רואה אותם לראשונה. כשנאמר לו שילינה סיפרה שהוא זה שנתן לה את הכדורים האלה לאחר שהביא אותם מתאילנד, מסר הנאשם כי הוא הביא לילנה מתאילנד בקבוקים עם כדורים טבעיים, עם איור של צמחים, ולא משהו שדומה לכדורים שבתמונה (ע' 105).

113. עוד עלה בחקירתו הראשית של הנאשם כי הוא חולה אונקולוגי וכי הגיע לישראל בשנת 2015. הנאשם עבר ברוסיה כריתה של חלק מהמעי הגס בשנת 2014. הוא סובל מבעיות רפואיות שונות, לרבות בעיה שתגלה בהמשך כרלוונטית לענייננו (ראו להלן האישום השני) - בעיה במתן יציאות, המתאפיינות בהיותן דחופות, ללא התראה (ע' 84-85).

חקירה נגדית

114. בחקירה הנגדית התייחס הנאשם לפעילות החברה. המכירות היו בדרך כלל לגילאי 60 פלוס, דוברי רוסית, שסובלים מבעיות של כאבים וכו'. את הפגישות קבעו טלפניות, לפי רשימות שהיו בידיהן, או מתשאלים (מיכאל ובהמשך ילנה) (ע' 130-132, 137). בתחילת יום עבודה הנאשם או ראש צוות היו מקבלים יומן פגישות מוכן. מיכאל, המנהל השני בחברה, טיפל בנושא הטלפניות, והנאשם לא עסק בזה (ע' 136). הוא עצמו לא הגיע תמיד ללקוחות.

לפעמים היה מגיע ביחד עם סוכן, ולפעמים הגיע כשהסוכנים היו כולם עסוקים, או כשנערכה מכירת חיסול (ע' 142). הנאשם הבהיר כי גם כשילנה מכרה לבד, וקיבלה על כך עמלה גבוהה יותר, היא תמיד קראה לו לחתום על החוזה (ע' 166). את המוצרים מכר במחירים המקובלים בארץ, לפי מחירון, שהיה מעט גבוה כדי לאפשר מתן הנחה. בפועל המחירים השתנו בטווח מסוים, והנאשם היה יורד עד סכום מסוים, לעיתים בהתאם לסכום שהרוכש אמר שבאפשרותו לשלם (ע' 138-139). כשהנאשם מכר לבד, הוא תיעד את המכירה בחוזה או בחשבונית מס. הוא לא תיעד כל פגישה, אלא רק את המכירות. בניגוד אליו, ילנה תיעדה את פגישותיה עם הלקוחות (ע' 156-157). לדבריו, ילנה כמעט תמיד הייתה לוקחת עמה מכשיר כשעלתה לדירות. בנוסף לתיק שלה היא נהגה לשאת עמה גם שקית (ע' 225-226).

115. הנאשם מסר כי החברה פעלה עד ינואר 2020, כשהכוונה הייתה לעבוד לכל היותר עד 5.2.2020 (ע' 142). לקראת סוף תקופת הפעילות של החברה, כבר לא היו משרד וסוכנים (ע' 157). בתקופה זו, בחודשים אוגוסט-ספטמבר 2019, ילנה עברה מדלת לדלת. כמו כן, באותה תקופה ילנה והנאשם לא רק מכרו ציוד, אלא גם עסקו בניקיון של רהיטים ושטיחים (ע' 157). ילנה הדביקה פלאיירים ונסעה איתו לבצע ניקיון שטיחים. עד 23.1.20 היא עבדה אצלו (ע' 164). נאמר לו שלפי נתוני הביטוח הלאומי, ילנה עבדה אצלו ממרץ 2018 עד אוגוסט 2018. הנאשם השיב שאחרי אוגוסט 2018 ילנה עבדה ללא תלוש שכר. הוא נדרש להסביר את דבריו, שלפיהם היא התפטרה בחורף או אביב 2019, ותגובתו הייתה שהוא לא זכר באופן מדויק עד מתי עבדה תוך קבלת תלוש שכר (ע' 164-165).

116. הנאשם נשאל כיצד ידע להיכן להסיע את ילנה, והשיב: "**אני קם בבוקר, אז התחשק לי לנסוע לעיר מסוימת. ואנחנו באים לעיר, ואני רואה את הכתובות, איזה מכירות יש שם, או בבניין מסוים, והיא הולכת לאותו בניין**" (ע' 214). הנאשם הסביר כי אם צריך היה לגבות חוב, הוא ידע מראש לאיזו דירה ילנה הולכת, אך אם באו ביום מסוים למספר דירות, הוא לא ידע זאת מראש (ע' 214-215). לשאלת התובעת הסביר כי בתקופה שבה רק הוא וילנה נשארו ועבדו, לא היו מוקדניות ולא היו רשימות עם יעדים (ע' 215).

הנאשם אישר שהיו מקרים שבהם הגיעו אל לקוחות שכבר קנו בעבר, וציין כי ילנה כתבה את הכתובות, אך הכחיש את הטענה שאמר לילנה היכן נמצא הכסף באותן דירות (ע' 214). ברכב, בדרך אל היעד, דיברו לאיזו עיר נוסעים ולעיתים גם על מה שצפוי בדירה - גביית חוב למשל. ברוב המקרים ילנה הייתה ישנה ברכב (ע' 209).

117. ילנה הייתה קוראת לו במקרה שקבעה לו פגישה או כשביקשה לנסות למכור לבדה - דבר המזכה אותה

בעמלה גבוהה יותר. כשמכרה לבד הוא עלה רק כדי לסגור את העסקה ולקבל את התשלום. בעבר, כשעבד איתם ראש צוות, ראש הצוות היה מקבל את התשלום במרבית המקרים, אבל קרה גם שהנאשם היה עושה זאת. הנאשם הסביר שאצל הסוכנים אין טפסים של חוזי מכר, ושילנה תמיד קראה לו לחתום על חוזים (ע' 166). בהמשך, כשחזר על כך שלא עלה לדירות שבהן ילנה הרדימה קשישים, הוסיף: **"וכמובן, אם אני לא עליתי לאותן דירות, אז לא יכלו להיות שם מכירות"** (ע' 179). הנאשם עמד על כך שהדברים המיוחסים לו בעניין התכנון המוקדם בינו לבין ילנה אינם נכונים, ועל כך שילנה ביקשה ממנו לעלות רק כדי לעזור לה במכירה או אחרי שקבעה לו פגישה (ע' 206).

118. הנאשם שלל את טענת ילנה כי אמר לה בכל פעם לאיזו דירה ללכת משום שידע באיזו דירה יש כסף (ע' 175). יחד עם זאת אישר הנאשם שהיו מכירות לא מעטות, שבהן היה עם ילנה בדירה של לקוח, הלקוח שילם, והם ראו מהיכן מוציאים את הכסף (ע' 176). נאמר לו שכך הם ידעו, בפעם הבאה שהגיעו לדירה, מניין לקחת את הכסף אחרי שילנה הרדימה את הלקוח. הנאשם שלל זאת, וחזר על כך שלא שלח את ילנה להרדים ולא ידע על כך (ע' 178). לשאלה האם קרה שעלה לדירה וראה קשיש ישן, השיב: **"אני הייתי עולה כשהיא קראה לי, להחליט בשאלה של, במכירה"** (ע' 178). בהמשך החקירה הנגדית העיד הנאשם כי מעולם לא הנחה את ילנה היכן נמצאים כספים, ומעולם לא עלה עמה לחפש כסף. הוא לא ידע דבר על כך (ע' 221). ביחס לדברי ילנה, שלפיהם הוא לא תמיד ראה את מה שהיא עושה, אבל ידע הכול, גם אם הוא לא היה נוכח בדירה, אמר הנאשם כי דברים אלה אינם נכונים (ע' 217).

119. הנאשם התעקש כי **"ויטמינים זה ויטמינים... בשבילי הוויטמינים, אלה ויטמינים שאנחנו מוכרים"** (ע' 169). נאמר לו שילנה לוקחת גם על עצמה את השימוש במילת הקוד, ולא רק "מפילה" עליו. הנאשם נשאל מדוע ילנה עושה זאת והשיב: **"כשאני ראתי את ילנה בחקירה, אז נוצר לי רושם שבכלל, זה אדם אחר. זה לא, שקרה לה משהו עם הראש. זה לא אותו אדם שאני עבדתי איתו"**. הנאשם הבהיר כי כוונתו לחקירה בבית המשפט (ע' 169). הוא אמר בהמשך שיש לו שתי השערות: או ש"קרה לה משהו עם הראש", והסביר שנוצר הרושם שמדובר באדם אחר ולא באדם שאיתו עבד (ע' 169) או ש"מישהו לימד אותה מה להגיד" (ע' 173). הנאשם טען כי כשצפה בתקליטור החקירה של ילנה, שמע בפרוזדור שוטרים מנחים את ילנה מה עליה לומר, ואף אומרים לה שיש להם סנגורים עבורה (ע' 171). הוא הזכיר גם שבאמצע החקירה ילנה יצאה לזמן ממושך לקבל ייעוץ (ע' 172). יצוין כי טענה זו, שלפיה חוקרי המשטרה הוקלטו כשהם מנחים את ילנה באופן המתואר, לא הועלתה בסיכומי ההגנה.

120. הנאשם נשאל איך הוא מסביר שילנה לוקחת על עצמה לא מעט אחריות, וחזר על כך שהוא אינו לא יכול להסביר מדוע היא אומרת את הדברים, ומה עובר לה בראש. הנאשם עמד על כך שילנה משקרת ביחס אליו (ע' 227). הוא לא חיפש כסף באף דירה, וילנה קראה לו רק כדי למכור או כדי לגבות חובות (ע' 208-207). הנאשם אישר שיחסיו עם ילנה היו טובים, אך עמד על כך שלא היה לו חלק במעשים (ע' 212).

121. אשר לכדורי relaxine שנמצאו בביתו, שלגביהם אמרה אשתו מיד כי הם שייכים לה, אמר הנאשם כי הוא מעולם לא ראה את הכדורים האלה, הואיל והתרופות של רעייתו וילדיו נמצאות בנפרד מתרופותיו שלו (ע' 180). אשר לכדורי BPO שילנה טענה כי הביא לה מתאילנד, מסר הנאשם כי אלה אינם הכדורים שהביא לילנה מתאילנד. הכדורים שהביא מתאילנד אינם כדורי שינה, אלא כדורי הרגעה על בסיס טבעי שרכש

בחנות למוצרי טבע (ע' 221).

הנאשם העיד שמעולם לא הסביר לילנה על מינונים, ושאינו לו כל ידע בנושא (ע' 209). הוא מבין רק במחלות שמהן הוא סובל באופן אישי (ע' 210).

122. ביחס לחקירתו במשטרה, ציין הנאשם כי בחקירתו הראשונה דיבר עם חוקריו "נורמלי", אך לטענתו - **"הם התחילו להפר את הזכויות שלי, ואני פשוט הפסקתי להאמין להם"** (29.10.20, ע' 143). ב"כ המאשימה ציינה בשלב זה כי טענה זו לא נשמעה קודם לכן במהלך המשפט. מן הראוי לציין כי במהלך עדותו של רס"מ משה יעיש, שחקר את הנאשם, עלה כי ביום 26.1.2020, במהלך חקירתו הראשונה של הנאשם, ביקש הנאשם לשוחח עם עורך דינו. רס"מ יעיש אפשר לנאשם לדבר עם עורך דינו בטלפון, בחדר סמוך, אך היו שוטרים בחדר, והשיחה נפסקה כשעורך הדין ביקש מהנאשם להתקשר מחדר אחר. רס"מ יעיש העיד כי סבר שהשיחה הסתיימה ושהנאשם מימש את זכותו, ולכן החל בחקירה. החוקר מסר שרשם מזכר בעניין, שבו ציין כי התנצל בפני עורך הדין והסביר כי הנאשם לא אמר לו דבר בעניין זה במהלך החקירה. עוד מסר החוקר כי התנצל והסביר את מה שארע גם בפני בית המשפט שדן בהליך המעצר (ע' 83-81). לטענה כי ב"כ הנאשם התקשר אל החוקר ושלח לו הודעות ס.מ.ס. במהלך אותה חקירה, אך החוקר ראה זאת והתעלם, השיב החוקר כי הטלפון היה מונח בצד במהלך החקירה והוא לא הבין כי זכות ההיוועצות נפגעה. עוד ציין כי הנאשם לא אמר דבר מפליל באותה חקירה. ב"כ הנאשם טען כי תיעוד הווידאו של החקירה מלמד דווקא כי החוקר ידע שזכות ההיוועצות נפגעה (ע' 85-83). בצפייה בתיעוד החקירה ניתן לראות כי רס"מ יעיש אכן הסתכל מדי פעם בטלפון הנייד במהלך החקירה, לרוב לזמן קצר ביותר, אך לא ניתן להסיק מכך כי הוא הבין בזמן החקירה שזכות ההיוועצות נפגעה. יחד עם זאת, הסנגור לא הפנה להודעה ספציפית ששלח ולא הראה כי היה על החוקר להבין שזכות ההיוועצות נפגעה. הנאשם עצמו לא אמר דבר בעניין במהלך החקירה, ושיתף פעולה עם חוקריו באותה חקירה. בנסיבות אלה אינו סבורה כי ההגנה הצליחה להראות פגיעה מכוונת בזכויותיו של הנאשם.

123. הנאשם אמר שבשלב מסוים התחילו להתייחס אליו יותר ויותר גרוע, אך לא פירט בעניין זה. כן ציין כי אמר בחקירתו מיום 28.1.2020 כי הוא אינו חש בטוב ושכואב לו הראש (ע' 145), אכן כפי שצוין לעיל, בחקירה מיום 28.1.2020 ציין הנאשם כי הוא אינו חש בטוב, אך במהלך מרבית החקירה ענה לשאלות המשטרה). ביחס לשימוש בזכות השתיקה בחקירתו האחרונה, הסביר: **"מפני שזה הצטבר אצלי, אני כבר לא האמנתי לאנשים. אצלי ברוסיה אומרים על מקרים כאלה, 'תופרים את התיק'. לא משנה להכניס מישהו לכלא על מנת לסגור את התיק"** (ע' 168).

124. בעניין העימות עם ילנה, הנאשם עמד על כך שאמר כי אינו חש בטוב עוד לפני תחילת העימות, והוסיף: **"אני בכלל לא זוכר את העימות. אני הרגשתי כל כך גרוע שאני בכלל לא ראיתי שהיא נמצאת. אני בכלל לא זוכר מה היה"** (ע' 147). לדבריו, באותו יום חש ברע עוד בבית המעצר וביקש שלא יביאו אותו לחקירה, וכששחרר מבית החולים סבל מלחץ דם גבוה (ע' 220). כפי שכבר ציינתי, צפייה בתיעוד הווידאו של העימות והחקירה שקדמה לו מעלה תהיות ביחס לדבריו של הנאשם. הנאשם התלונן כי אינו חש בטוב בשניות שקדמו לעימות, כשהבחין בהיערכות הנעשית בחדר החקירות לקראת העימות, וזאת לאחר שבמהלך 54 דקות של חקירה שנערכה קודם לכן - לא אמר דבר בנושא. הוא אף ביקש להיוועץ בעורך דין. מסקנת

הייתה כי ייתכן שהנאשם אכן לא חש בטוב, אך הדבר קשור בכניסתה של ילנה לחדר החקירות. דבריו של הנאשם שלפיהם כלל לא ראה שילנה נמצאת בחדר אינם אמינים בעיניי, וניכרת בהם מגמת הגזמה ברורה. אשר לטענתו כי חש ברע כבר בבית המעצר, הרי שאין לכך ביטוי בדבריו בחקירה ובעימות באותו יום.

125. הנאשם טען כי לא ניסה לתאם גרסאות עם ילנה במהלך תרגיל החקירה (ת/78). כדבריו: **"אני בכלל לא הבנתי מה קורה, למה עצרו אותי, והיא שאלה אותי על מה שאלו אותי, ואני סיפרתי לה. פשוט סיפרתי לה"**. הוא הוסיף כי לא רצה שיאשימו אותו בכך שילנה עבדה אצלו מבלי שקיבלה תלוש שכר (ע' 159). לשאלה כיצד "סיפור הכיסוי" של עבודה בניקיון עוזר לו בבעיית ההעסקה בלי תלוש, שכן גם בתחום זה נדרש תלוש שכר, לא הצליח הנאשם לספק תשובה עניינית (ע' 161).

126. עוד הופנה הנאשם לכך שבתרגיל החקירה אמר לילנה שהוא אינו זוכר את כל המכירות והיכן היו לפי תאריכים (דקה 27). לעומת זאת, לבית המשפט הגיע הנאשם מוכן, כשבאמתחתו ידע רב, הרבה מעבר למצופה, לגבי כל מכירה ומכירה בכתב האישום. הנאשם השיב שגם עתה הוא אינו זוכר את כל המכירות, אך כשמתארים בפניו אירועים של אותו יום, הוא נזכר בהם. נאמר לו שבא כוחו לא תיאר לו דבר, אלא רק אמר את שם הקשיש, והנאשם כבר ידע היטב לספר בדיוק מה היה בכל מקרה ומקרה. תגובת הנאשם לכך הייתה שהוא "חיי" את הפרשה כבר 8 חודשים, ולכן הוא זוכר כעת את הפרטים. עוד ציין הנאשם כי כששאלו אותו באופן ספציפי, למשל בעניין לוד, סיפר בדיוק מה קרה שם (ע' 162).

בעניין זה יש להעיר כי הנאשם מסר בחקירתו פירוט אך ורק בנוגע לאירוע בעיר לוד. לגבי יתר המקרים הוא לא מסר גרסה מפורטת, ובחר לעשות שימוש בזכות השתיקה, הגם שנשאל לגבי כל אחד מהם באופן ספציפי.

מהימנותו של הנאשם

127. הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו בחקירה הראשונה (26.1.2020), ואף מסר במסגרתה גרסה לאישום השני. בחקירה השנייה (28.1.2020) שיתף פעולה באופן חלקי. בחקירה השלישית (5.2.2020), כשנדרש להתייחס באופן ספציפי לכל אחד מהאירועים המתוארים בכתב האישום, שמר על זכות השתיקה. המענה שניתן לכתב האישום היה מענה כללי, ולפיו הנאשם לא ידע על מעשיה של ילנה וחשב כי ביקוריה בדירות היו אך ורק במסגרת מהלך העסקים הרגיל. המענה לכתב האישום לא כלל התייחסות ספציפית לאירועים המתוארים באישומים השונים, ולמעשה, גרסתו של הנאשם לשמונה מתוך תשעת האישומים נמסרה לראשונה במסגרת עדותו בבית המשפט. בהתאם להלכה הפסוקה, ערכה של עדות כבושה הוא מועט, אלא אם כן ניתן הסבר מתקבל על הדעת על שום מה נכבשה העדות ומדוע הוחלט למסור את הגרסה עתה (ע"פ 677/84 דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(4) 33, 45 (1987)). גרסתו של הנאשם נכבשה עד לשלב מאוחר זה, וזאת ללא הצדקה.

ביחס לשתיקתו בחקירה האחרונה, הסביר הנאשם כי באותו שלב כבר לא היה לו אמון בחוקריו והוא הרגיש ש"תופרים לו תיק". איני מוצאת ממש בטענה זו, שנטענה באופן כללי בלבד, ללא כל פירוט. כמו כן, הנאשם לא מסר גרסה מפורטת במסגרת המענה לכתב האישום, אלא רק לאחר שמיעת העדויות האחרות. בולטת העובדה כי עדותו של הנאשם תואמת לכאורה את הראיות שנחשפו בפניו. הנאשם הודה בנוכחותו בזירת האירוע אך ורק

בדירות של מתלוננים אשר ציינו מפורשות בהודעותיהם כי בנוסף לילנה נכנס גם גבר לדירתם (אישומים 2, 3 ו-6) וכן הודה כי חיכה לילנה בקרבת הכספומט כאשר יש סרטון וידאו המתעד את נוכחותו במקום (אישום ראשון). עוד יש לציין כי גרסת הנאשם כפי שהשתמעה משאלות סנגורו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה (באישומים 1 ו-4: נסיבות משיכת הכספים מהכספומט והמקום שממנו בוצעה שיחת טלפון בין ילנה לנאשם שבה דיווחה ילנה לנאשם כי לקוח "לא לקח ויטמינים" (להלן: "**שיחת הוויטמינים**")) - לא הייתה עוד גרסתו במסגרת עדותו שלו (ראו להלן פסקאות 161, 163-164). משמעות כל האמור לעיל היא כי משקלה של עדות הנאשם נמוך מאוד.

טענת הנאשם היא כי לא הייתה לו כל מעורבות בפרשה. ואולם, בגרסתו של הנאשם נמצאו תשובות סותרות בנושאים שבלב העניין, טענות כבושות וקשיים שונים שנותרו ללא מענה. אפרט זאת כעת.

128. בעדותו בחקירה הראשית טען הנאשם כי לא ראה שלילנה יש מכשיר למדידת לחץ דם ולא נתן הנחיה למדוד לחץ דם. ואולם, משיחת הטלפון ת/38 (**שיחת הוויטמינים**) עולה כי הנאשם שאל את ילנה אם בדקה ללקוח הקשיש את לחץ דמו. מאוחר יותר, בעדותו בחקירה הנגדית, העלה הנאשם טענה כבושה, שלפיה מדובר בלקוח הסובל מבעיה בצווארו, וכי אצל לקוחות הסובלים מבעיה זו יש למדוד לחץ דם משום שבעיה בלחץ הדם מונעת את האפשרות לעשות שימוש במכשיר. מדובר כאמור בטענה כבושה, שמשקלה נמוך (את הטעם לכבישתה אין לקבל, ראו להלן פסקה 173).

חשוב לציין כי בחקירתו במשטרה, כשציין הנאשם מצבים שבהם אין לעשות שימוש במכשירים שמכרה החברה, הוא הזכיר מצבים של בעיות לב וסרטון, אך לא מצב של בעיה בצוואר. עוד יש לציין בנושא זה, כי במענה לכתב האישום נטען שהחברה מכרה גם מוצרים לטיפול בלחץ דם, אך בעדותו של הנאשם נזנחה טענה זו.

129. כן טען הנאשם בעדותו כי "שיחת הוויטמינים" עסקה בוויטמינים רגילים שהחברה מכרה ושאינן מדובר בשם קוד לכדורי שינה (ראו להלן אישומים 1 ו-4). ואולם, בדבריו במשטרה, כשהתייחס לפעילותה של חברת סיגמא פלוס כלל לא ציין שהחברה מכרה ויטמינים. רק בשלב המענה לכתב האישום, לאחר חשיפת חומר החקירה בפני הנאשם, נטען לראשונה כי החברה מכרה גם ויטמינים. ההגנה אמנם הציגה חוזה מכר למכירת מולטי וויטמינים במחיר של 3,000 ₪ (במסגרת האישום ה-7), ואולם גם חוזה זה העלה תהיות, ואין בו כדי לשנות את מסקנתי כי "שיחת הוויטמינים" לא עסקה בוויטמינים רגילים, אלא בכדורי שינה.

130. במסגרת תרגיל החקירה (ת/78) נראה כי הנאשם ניסה לתאם גרסאות עם ילנה. בעדותו בבית המשפט טען כי לא רצה שיאשימו אותו בכך שילנה עבדה אצלו מבלי שקיבלה תלוש שכר, אך לא הייתה לו תשובה לשאלה כיצד "סיפור הכיסוי" של עבודה בניקיון עוזר לו בבעיית ההעסקה ללא תלוש. **הניסיון לתאם גרסאות עם ילנה מהווה חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה בעניין התכנית המשותפת לביצוע העבירות.**

עוד יצוין כי הנאשם הגיב בצורה מחשידה לכניסתה של ילנה לחדר החקירות, כשהבין שהיא עומדת להיכנס לחדר (ראו לעיל פסקה 107).

131. כמו כן, הנאשם העיד בחקירה הנגדית כי הוא זה שהחליט לאן נוסעים, ובדרך אל היעד שוחח עם ילנה לאיזו עיר נוסעים. דבריו אלה מחלישים את טענתו בדבר חוסר מעורבות באירועים נושא כתב האישום.

כמו כן, עצם העובדה כי ילנה מדווחת לנאשם ומתייעצת עמו (ראו שיחות הטלפון ת/78) מלמדת על מעורבותו המרכזית של הנאשם.

132. אציין פעם נוספת, טענת הנאשם בעדותו, שלפיה כשצפה בתקליטור החקירה של ילנה שמע בפרוזדור שוטרים מנחים את ילנה מה עליה לומר - כלל לא הועלתה בסיכומי ההגנה.

133. הגרסה הכבושה והמתפתחת, וכן הנושאים הספציפיים שפורטו לעיל, מובילים אל המסקנה כי **מהימנותו של הנאשם נמוכה ביותר**.

אפנה כעת לדון בכל אחד מהאישומים. ילנה תמיד עלתה לדירה עם "משהו קטן" (מכשיר למכירה) - זו הייתה טענת הנאשם, וילנה בסופו של דבר אישרה זאת. כמו כן, אין חולק כי באותה תקופה היו גם מכירות רגילות ולא רק "הרדמות". לכן, גם אם נאמר שנקשר קשר (ועל כך להלן), יש להתייחס לכל אישום ולבדוק האם ניתן להרשיע את הנאשם באישום הספציפי (שכן ניתן לטעון כי ילנה פעלה בחלק מהמקרים מבלי שהנאשם ידע על מעשיה באירוע הספציפי). במסגרת כל אישום יובאו דבריה של ילנה במשטרה, עדותה בבית המשפט, הודעת המתלונן הרלוונטי לאותו אישום, ראיות נוספות אם ישנן ועדותו של הנאשם.

אישומים ראשון ורביעי

134. אישומים אלה עניינם בשני אירועים מיום 24.12.2019, בהוסטל בעיר ערד. האישום הראשון נוגע לאירוע בדירתה של המתלוננת 1, שבמסגרתו נמדד לחץ הדם שלה, ניתנו לה כדורי שינה ונגנבו ממנה כספים. האישום הרביעי מתייחס לאירוע בדירתו של המתלונן 4, שבו נמדד לחץ דמו אך הוא סירב ליטול כדורי שינה. לפי עדותה של ילנה, האירוע בדירתה של המתלוננת היה המאוחר מבין השניים, והוא התרחש לאחר שלא הצליחה לתת למתלונן כדורי שינה ובעקבות שיחתה עם הנאשם בעניין זה ("שיחת הווייטמינים").

סבורני כי הדיון במאוחד בשני האירועים, הקשורים זה בזה, יתרום להבנתם.

ילנה - חקירתה במשטרה

135. בחקירתה במשטרה התייחסה ילנה לאירוע בדירתה של המתלוננת נושא **האישום הראשון**: ילנה ציינה ביחס לאירוע זה כי היא אינה זוכרת תאריכים, אך מדובר באירוע אשר "לא היה מזמן". היא הגיעה עם הנאשם ברכב הקיה הלבן שלו. היא עלתה לדירתה של המתלוננת 1, שהייתה אישה נמוכה ומלאה, והחלה לשוחח עמה. היא מדדה את לחץ דמה, ונתנה לה שלושה כדורים מהסוג שנתפסו אצלה, מאורכים בצבע לבן. הקשישה נרדמה. בשלב כלשהו הצטרף אליה הנאשם. היא אינה זוכרת אם כתבה לו הודעה. השניים החלו לחפש בדירה כסף. הייתה זו דירה ובה חדר אחד, שמספרה ומספר הקומה שבה היא נמצאת אינם זכורים לה. הייתה בחדר ארונית ובה ארנק או תיק, וילנה מצאה בתוכו סכום של 150 ₪, שאותו לקח הנאשם. ילנה מצאה גם כרטיס אשראי וכן פתק שבו רשום הקוד הסודי. היא לקחה את הכרטיס, והשניים נסעו לכספומט הקרוב. הנאשם נשאר ברכב וילנה יצאה והלכה לכספומט, שם משכה 4,000 ₪ באמצעות הכרטיס שמצאה. היא ידעה כי פנסיונר אינו יכול למשוך יותר מ-4,000 ₪ ביום. לאחר מכן חזרה ילנה לדירת הקשישה, והחזירה את הכרטיס למקומו. הקשישה עדיין ישנה בחדר, וילנה יצאה מהדירה. לשאלה האם היא בטוחה שהנאשם המתין לה ברכב בזמן שהלכה למשוך כסף, השיבה שהיא אינה יודעת, משום שהיא יצאה מהרכב והלכה לכספומט, והיא אינה זוכרת אם כשחזרה היה הנאשם בתוך הרכב או לידו. הוצג לה סרטון

שבו היא נראית מושכת כסף בכספומט באותו יום, כשלקראת סוף הסרטון היא נראית הולכת לכיוון אדם נוסף. לפי מבנה הגוף והבגדים זיהתה ילנה כי מדובר בנאשם, והוסיפה כי נזכרה שהנאשם חיכה לה בחוץ (ת/79 ע' 10).

136. בהמשך חקירתה במשטרה באותו יום, נשאלה ילנה אם נתנה לקשישה זו שלושה כדורי שינה בצבע סגול. בתגובה לכך הסבירה ילנה שמעולם לא היו לה כדורים בצבע סגול, אלא כדורים טבעיים בצבע כחול שקיבלה מתאילנד. לדבריה, את הכדורים האלה ניסתה בעצמה ולא הייתה להם השפעה מרדימה. היא קיבלה אותם מתאילנד לפני שקיבלה מרשמים מהרופא.

היא לא נתנה אותם לקשישה בערד. את הכדורים האלה ניסתה על קשישים פעם אחת בלבד, לא זכור לה היכן (ת/79 ע' 12, תמלול ע' 142-144).

137. ילנה מסרה בחקירתה במשטרה לגבי האירוע נושא **האישום הרביעי**, כי הנאשם ידע היכן מוחבא הכסף, שכן במהלך מכירה שבוצעה בעבר (שלא על ידה) הלך הקשיש והוציא כסף מהמסדרון. היא אינה זוכרת אם מדדה לקשיש לחץ דם. הקשיש סירב לקחת כדורים. ילנה ציינה ששכחה אצלו את משקפיה וחזרה לקחת אותם ממנו. דירתו הייתה בקומה השלישית או הרביעית. ילנה ציינה כי אירוע זה ככל הנראה קדם לאירוע נושא האישום הראשון (אך לא הייתה בטוחה בדבריה) (ת/79 ע' 11, תמלול ע' 120-122).

138. הושמעה לילנה שיחת טלפון ("שיחת הוויטמינים", ת/38) בינה לבין הנאשם מאותו יום:

"אישה - הוא לא לקח ויטמינים"

גבר - ואת בדקת לו לחץ דם כאלו לפה ולשם

אישה - כן, כן, כן

גבר - אז מה הוא אומר?

אישה - לא הצלחתי, אומר לא צריך, לא רוצה לקחת כלום

גבר - אם לא אז לא, לכי לסבתא (כוונה לקשישה)...לא ברור

אישה - טוב"

ילנה הסבירה לחוקריה כי בשיחה זו, שהתקיימה אחרי שיצאה מדירתו של "הסבא" (מתלונן 4), דיווחה לנאשם שהקשיש ("הסבא") לא רצה לקחת את הכדורים המרדימים, והנאשם אמר לה שתלך ל"סבתא השנייה", שאליה הגיעו בהמשך אותו יום - אצלה מצאו כרטיס אשראי ומשכו באמצעותו כסף מזומן (ת/79 ע' 11).

139. הושמעה לילנה שיחה נוספת (להלן: "**השיחה הנוספת**", ת/38) שניהלה עם הנאשם באותו יום, לאחר שבוצעה "שיחת הוויטמינים":

"אישה - אתה עומד שם?"

גבר - כן, מה יש?

אישה - אני יוצא [כך במקור]

גבר - מה

אישה - קשישה בבית אבות

גבר - נו בסדר, קשישה בבית אבות לא נורא לך אז לזקן הזה שרצית, תעשי רק פגישה ואם הוא לא נמצא אז תצאי

אישה - בסדר"

בנוגע לשיחה זו ציינה ילנה כי ניסתה לתאם פגישה לצורך מכירה של ציוד, ולא היה מדובר במתן כדורי שינה (ת/79 ע' 11).

140. בהודעתה מיום 17.6.2020, במסגרת ההכנה לעדות בבית המשפט, מסרה ילנה כי הנאשם ידע שישנן מצלמות בקרבת הכספומט, ולכן עמד בצד (ת/82 ע' 2).

ילנה - עדותה בבית המשפט

141. בתחילת חקירתה הנגדית בעניין האישום הראשון, מסרה ילנה כי באותו יום ביקרה בשתי דירות. בדירה אחת נתנה כדורים לאישה, ובדירה השנייה מדדה לחץ דם אך לא הצליחה לשכנע ליטול תרופה. ילנה נשאלה אם ניסתה למכור באותו יום בערד, והשיבה שייתכן שניסו, אך לא היו מכירות. ילנה ציינה כי היא זוכרת שתי דירות בלבד ביחס לאותו יום (ע' 235).

142. בשלב זה נשאלה ילנה מיהו **עמנואל**. חשוב לציין כי שם זה הוזכר לראשונה בשלב זה. התברר בהמשך כי במסגרת מוצג נ/2 נמצא רישום בכתב ידה של ילנה: "**24/12/19 יהודה 24-321 אימנואל משחה 1400 מזומן**". 24.12.19 הוא תאריך האירועים נושאי האישומים הראשון והרביעי, הכתובת מתייחסת לאותו מבנה, ולפי הרישום נמכרה ל"אימנואל" (עמנואל) משחה בסכום של 1,400 ₪. ילנה השיבה שמדובר באדם שאל דירתו נכנסה ביחד עם הנאשם. הם לא הצליחו למכור לו מכשיר, אך מכרו לו משחה. היא לא מסרה לגביו מידע במשטרה משום שלא נשאלה לגבי מכירות (ע' 237). הסנגור הטיח בה כי לא סיפרה עד כה על עמנואל משום שהיא משקרת, ושהדבר מעיד על כך שמטרתם המשותפת שלה ושל הנאשם באותו יום הייתה לבצע מכירות וההרדמה הייתה רעיון אישי שלה.

ילנה השיבה שהיא אינה יכולה לזכור הכול, שאין מדובר בסכום גדול ואין זו מכירה גדולה שצריך לזכור אותה. היא זכרה שתי דירות, וייתכן ש"פספסה" דירה שלישית בערד (ע' 238). המשחה שמכרה לעמנואל היא משחה שהביאו

לה מתאילנד. לשאלה מדוע לא הרדימה את עמנואל השיבה שאינה זוכרת את הסיבה לכך, וייתכן שהוא לא רצה ליטול את הכדורים (ע' 239). לשאלה איך החליטה באותו יום את מי היא מרדימה ולמי היא מוכרת ציוד, השיבה שאין סיבה לכל מעשה, ושהכול תלוי בנסיבות ולא ניתן לתכנן זאת (ע' 240).

143. בשלב זה, בתגובה לדבריה כי לא ניתן לתכנן זאת, ביקש הסנגור מילנה להודות בכך שבכל פעם שעלתה לדירה עלתה גם עם ציוד למכירה. תגובתה הייתה: **"למה אני צריכה לשאת באחריות על הכל לבד, למה? למה במקום אפילו שלא היו שם מצלמות, למה אני יכולה להגיד שכן אני הייתי שם והוא לא? והוא לא אמר שלא"** (ע' 240). ובהמשך: **"למה אני משקרת הכל והוא לא?"** (ע' 240). ילנה נשאלה אם עמנואל סירב ליטול כדור שינה ואז מכרה לו משחה. היא השיבה שאינה זוכרת, ושהדבר ייתכן (ע' 241).

144. ילנה העידה שנדמה לה שהאירוע נושא האישום הרביעי קדם לאירוע נושא האישום הראשון. כמו כן, אל דירתו של עמנואל הגיעה לפני שהגיעה לדירתו של הקשיש קורבן האישום הרביעי (ע' 241). ילנה שללה את הטענה כי ניסתה למכור לעמנואל ויטמינים. לשאלה אם מדדה לעמנואל לחץ דם השיבה שיתכן שכן, אך היא אינה זוכרת זאת. כשנטען כי סיפרה שמדדה לחץ דם רק למי שהתכוונה להרדים, אמרה שאינה זוכרת את המקרה (ע' 241-242).

145. הסנגור הציג בפני ילנה את הטענה כי היא עלתה לדירתו של עמנואל כדי למכור לו משחה וויטמינים, ואולם הוא סירב "לקחת" ויטמינים ולכן היא התקשרה מדירתו של עמנואל אל הנאשם ודיווחה לו על כך. ילנה השיבה שהיה זה אדם אחר שסירב לקחת ויטמינים ושמדירתו היא התקשרה אל הנאשם. בהמשך ציינה כי אצל אותו אדם שממנו התקשרה שכחה את משקפיה וחזרה לקחת אותם (ע' 244). יצוין כי גם בחקירתה במשטרה (שבה כאמור לא עלה עניינו של עמנואל) מסרה ילנה ששכחה את משקפיה אצל הקשיש שסירב ליטול כדורי שינה).

146. ילנה אישרה בחקירתה הנגדית כי כשנאמר לה "לכי לסבתא" בשיחת הוויטמינים, הכוונה הייתה לקשישה שקיבלה ממנה כדורי שינה (ע' 247). אשר ל"שיחה הנוספת", ולאחר שנשאלה אם ביקרה קשישה נוספת באותו יום, אמרה ילנה כי היא זוכרת שני אנשים מאותו יום, וציינה כי אם אדם אינו נמצא בבית כשהיא מצלצלת בדלת, אין סיבה שתזכור אותו (דהיינו, לא שללה זאת, ע' 246). היא ציינה שככל הנראה מדובר בשיחה זו בקשישה שלא הייתה בבית משום שלקחו אותה לבית אבות. ילנה שיערה כי נודע לה על כך לאחר ששאלה מישהו בבניין. הסנגור הציע הסבר אחר, ולפיו הנאשם שלח את ילנה לסבתא שפונתה לבית האבות, וילנה הלכה במקום זה למתלוננת וגנבה ממנה מבלי שהנאשם ידע על כך. תגובתה של ילנה הייתה (בטון ביקורתי): **"כן הוא לא ידע. אם אותו אדם לא היה בבית זה לא אומר שהוא לא נכנס לדירה השנייה"** (ע' 247).

147. ביחס ל"שיחת הוויטמינים" נשאלה ילנה, מה ההבדל, ברוסית, בין המילה "לקחת" לבין המילה "לרכוש". היא השיבה שמדובר בשתי מילים שונות (ע' 248). ואולם, בהמשך חקירתה הנגדית, אישרה ילנה שאת המילה "לקחת" ברוסית ניתן לפרש גם כ"לקנות" (29.6.2020, ע' 66).

148. הסנגור חקר את ילנה בעניין שתי הסבתות המוזכרות בשתי השיחות - שיחת הוויטמינים והשיחה הנוספת, וטען כי מדובר באישה אחת, אך ילנה עמדה על כך שמדובר בשתי נשים שונות (ע' 249). אשר לדבריה במשטרה ביחס לשיחה הנוספת, שלפיהם ניסתה לתאם פגישה עם לקוח ושלא היה מדובר במתן כדורים, חזרה על כך שאינה זוכרת במי מדובר (ע' 252).

149. בעניין משיכת הכסף מהכספומט, ילנה מסרה כי אינה זוכרת את הסכום שמשכה, אך היא יודעת שגמלאים מוגבלים למשיכה בגובה 4,000 ₪. בעבר היו מקרים שבהם יצאו עם לקוח לכספומט כדי למשוך כסף.

לשאלה אם לקחה קודים סודיים של לקוחות, השיבה שעשתה זאת אולי פעם או פעמיים, כשהקונה לא היה יכול לצאת החוצה. היא עמדה על כך שהנאשם היה איתה בדירה של הקשישה, והוסיפה: "**אני אפילו יודעת למה הוא היה, לקח[נ]ו משם ויזה והיה פתקים שיכול להיות שהיו שם קודים ואנחנו לקחנו ביחד ויצאנו**". ילנה הסבירה שהיא ראתה את המספרים ולא ידעה אם מדובר בקוד הסודי. את הפתק מצאה בתיק (ע' 245-246). ילנה נשאלה על אודות דבריה במשטרה, שלפיהם הנאשם נשאר ברכב והיא יצאה למשוך כסף. היא הפנתה לכך שאמרה במשטרה שהיא אינה בטוחה בכך. הוטח בה שהטעתה את הנאשם שייקח אותה לכספומט בתואנה שביצעה מכירה, ושהנאשם המתין לה ברכב, ואם יצא אליה - הוא כלל לא ידע על הנסיבות שהסתירה ממנו. ילנה השיבה שהיא אינה משקרת והוסיפה: "**למה אני יכולה להודות בכך ואדם אחר לא יכול להודות? אני לא יכול[ה] להבין**" (ע' 246). כשאמר לה הסנגור שהנאשם לא ידע, ושהיא עלתה עם ציוד לדירה, כמו תמיד, אישרה ילנה שהיה עמה ציוד (ע' 246).

יצוין כי הסנגור חקר את ילנה תוך הצגת הטענה כי היא אמרה לנאשם שמשכת הכסף היא בעקבות מכירה שביצעה. זאת, כשגרסת הנאשם, שהועלתה לראשונה בשלב מאוחר יותר, במהלך עדותו בבית המשפט, היא שילנה ביקשה למשוך כסף מחשבונה הפרטי כדי לאכול איתו ארוחת צהריים. קרי, ילנה לא עומתה עם גרסתו של הנאשם, שהועלתה לראשונה בעדותו בבית המשפט.

מוצגי תביעה עיקריים

150. ת/38 הוא מזכר בעניין האזנה לקבצי שמע בדיסק פריקת נייד של הנאשם, שיחות בשפה הרוסית, שבו תומללו שיחת הוויטמינים והשיחה הנוספת (ראו לעיל פסקאות 138-139).

151. שני סרטוני וידאו המתעדים את משיכת הכסף על ידי ילנה. באחד מהסרטונים ניתן לראות את ילנה הולכת בתום הפעולה לכיוונו של אדם הממתין לה ברחבת המרכז המסחרי, במרחק לא רב מהכספומט (ת/43א).

152. תדפיס תנועות בחשבון הבנק של המתלוננת 1 מיום 25.12.2019 שבו מתועדת משיכת מבנקט ביום 24.12.2019 בסכום של 3,000 ₪ (ת/3).

הודעותיה של המתלוננת 1

153. המתלוננת 1 מסרה שתי הודעות, ביום 25.1.2020 וביום 26.1.2020. ביום 25.1.2020 מסרה כי יום קודם לכן הגיעה לדירתה אישה שהציגה את עצמה כילנה ואמרה לה כי היא עובדת בארגון מסוים (המתלוננת 1 לא זכרה את שמו). ילנה בדקה לה לחץ דם, אמרה לה שהתקבלה תוצאה גבוהה ונתנה לה שלושה כדורים קטנים. לאחר שנטלה את הכדורים ילנה בדקה שוב את לחץ הדם ואמרה שהוא תקין. ילנה הורתה לה לשכב, וכך עשתה, ומיד נרדמה. כשהתעוררה ראתה שילנה כבר הלכה וגילתה שנגנבו ממנה 300 ₪. למחרת, 25.1.2020, נודע לה כי נמשך, שלא על ידה או על ידי מורשה אחר, סכום של 3,000 ₪ מחשבון הבנק שלה (ת/1).

154. בהודעתה מיום 26.1.2020 מסרה המתלוננת 1 כי מעולם לא הזמינה או רכשה ציוד רפואי, וגם ביום האירוע לא קנתה דבר מאותה אישה שהגיעה אל דירתה. את הכדורים שנתנה לה ילנה תיארה ככדורים קטנים, ארוכים ומרים, בצבע סגול. לאחר שנטלה אותם חשה צורך לישון ומיד נרדמה וישנה כשלוש שעות. כשהתעוררה נתקלה בקושי בדיבור (ת/2).

מדבריה של המתלוננת 1, שהוגשו בהסכמת הצדדים, בעוד שילנה מסרה שהכדורים היו מאורכים בצבע לבן. ילנה אמנם אמרה שלא נתנה לקשישה זו את הכדורים הכחולים מתאילנד, אך גם ציינה שהיא אינה זוכרת למי מבין הלקוחות הקשישים נתנה את הכדורים מתאילנד. על כל פנים, אינני רואה עניין זה כבעל חשיבות בענייננו.

155. המאשימה הציגה תדפיס תנועות בחשבון השוטף של המתלוננת 1, שבו רשומה משיכה מבנקט ביום 24.12.2019, בסך 3,000 ₪ (ת/3).

הודעותיו של המתלונן 4

156. המתלונן 4 מסר שתי הודעות במשטרה. הראשונה נמסרה ביום 27.8.2018, כשנה וארבעה חודשים לפני האירוע נושא האישום הרביעי. השנייה נמסרה ביום 28.1.2020, כחודש לאחר האירוע האמור.

בהודעתו מיום 28.1.2020 (ת/11) התייחס המתלונן 4 ליום האירוע. באותו יום, בשעות הצהריים הקישה אישה על דלת דירתו. האישה שאלה אם שמו הוא י', והמתלונן 4 השיב בחיוב. האישה הציגה את עצמה כאחות מחברה מסוימת (המתלונן 4 לא זכר את שם החברה), שנשלחה אליו כדי להעניק לו טיפול רפואי. המתלונן 4 הכניס את האישה לדירתו. האישה מדדה את לחץ הדם שלו ואמרה לו שהתוצאה גבוהה והוא חייב ליטול תרופה. המתלונן 4 חשד בה וסירב בתוקף ליטול תרופות. האישה יצאה מדירתו. הוא שאל אותה מאיזו חברה היא, וכשהשיבה לו, אמר לה כי הוא מטופל בחברה אחרת. האישה נבהלה לשמע הדברים, ואמרה כי מדובר בטעות. כעבור כשעתיים הגיע אל שכנתו המתלוננת 1 וראה כי היא יושבת על מיטתה ולא מתקשרת. הוא לא הצליח להבין אותה, ובקושי זיהה אותה. השכנה נראתה לו חולה והיה לה קושי בדיבור. הוא ביקש מהאחראית בהוסטל להזמין לשכנה אמבולנס, אך האחראית סירבה לעשות כן. המתלונן 4 נשאל אם ראה קודם לכן בעבר את האישה שבאה לדירתו, והשיב בשלילה.

157. בהודעתו מיום 27.8.2018 (ת/10) מסר המתלונן 4 כי ביום 21.8.2018 ביקרו בדירתו בהוסטל שלושה -

אישה ושני גברים שהציעו לו לרכוש מכשיר רפואי. שמותיהם היו ילנה, יבגני ומיכאל. הם שכנעו אותו לרכוש מכשיר במחיר 5,100 ₪. את המכשיר תיאר כמכשיר הדומה למד לחץ דם, שמתחבר במספר חוטים לגוף ומעביר זרם. האישה טענה כי המכשיר מרפא את כל המחלות. לאחר שעזבו הרגיש המתלונן 4 שהשלושה ניצלו את מצבו.

עדות הנאשם

158. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי ילנה רשמה בדרך כלל היכן היו מכירות, כדי להגיע לאותן כתובות שוב. ביום האירוע הוא הגיע עם ילנה לערד בין 12:00 ל-13:00. עם הגעתם למקום, ילנה לקחה מכשיר קטן, ויטמינים ומשחה והלכה ללקוחות, בעוד הוא נשאר ברכב. מדובר בהוסטל גדול שגרים בו גמלאים רבים (ע' 95).

159. **ביחס לאישום הראשון**, מסר הנאשם כי הוא אינו מכיר את הקשישה (ע' 95-96). לשאלה האם מישהו אמר לילנה להגיע לקשישה השיב בשלילה, והוסיף שהכתובת של הקשישה לא הייתה בין הכתובות שרשומות להם. לפני כן היא לא קנתה אצלם (ע' 96). כשישב ברכב, ניגשה אליו ילנה ואמרה לו שהיא לא יכולה למכור בדירה אחת ויטמינים או כל מוצר אחר. הוא ביקש ממנה ללכת ולנסות לקבוע פגישה עם לקוחה קבועה באותו מקום ("יש סבתא שהיא תמיד הייתה קונה אצלי"). למיטב זכרונו, שמה של הלקוחה הוא א' ס'. ילנה הלכה אליה, אך הלקוחה לא הייתה בבית, ונראה כי אחד השכנים אמר לילנה שהלקוחה בבית אבות. לאחר מכן שלח הנאשם את ילנה לכתובת נוספת של לקוח, באותו הוסטל, כדי שהיא תארגן פגישה אך לא תמכור בעצמה. אותו לקוח היה בדירה, ילנה ארגנה את הפגישה, והנאשם הגיע לדירה. הלקוח כבר קנה אצלו מספר פעמים. לאותו לקוח היה קוצב לב, והנאשם היה מוגבל מאוד מבחינת היכולת למכור לו. הוא מכר לו משחה מתאילנד (ע' 96-97). הנאשם לא נקב בשמו של הלקוח, אך נראה כי מדובר בעמנואל שהוזכר קודם לכן בחקירתה הנגדית של ילנה. הנאשם העיד כי לא היה בדירתה של המתלוננת, לא ידע על אודות מתן הכדורים, ולא לקח כסף.

160. **ביחס לאישום הרביעי**, ציין הנאשם כי הוא זוכר את המתלונן 4 בקווים כלליים, ממכירה שביצע בשנת 2018 (ע' 107, נ/5 - רישום בעניין העסקה שבה מכרו הנאשם ומיכאל מכשיר למתלונן 4 בסכום של 5,100 ₪ במזומן). הוא לא הגיע לדירתו של המתלונן 4 ביום האירוע, ולא ידע שילנה הייתה אצלו (ע' 108).

לגבי דבריה של ילנה, כי הם תכננו לתת למתלונן 4 כדורי שינה ולגנוב את כספו אך הוא לא הסכים לקחת כדורים, השיב הנאשם כי לא היה כל תכנון לתת כדורים, לא באותו יום ולא בכלל (ע' 111).

לשאלה האם במכירה בשנת 2018 ראה מהיכן הוציא המתלונן 4 סכום של 5,100 ₪, השיב בשלילה. הנאשם מסר שבאותו יום ביקש מהם המתלונן 4 לבוא למחרת כדי לקבל את הכסף. מיכאל, שהיה יחד עם הנאשם, שאל את המתלונן 4 אם הוא חושש להוציא את הכסף בנוכחותם, והציע לצאת מהדירה. הם יצאו החוצה, וכשנכנסו שוב - שילם להם המתלונן 4. הנאשם כתב חוזה, הם מסרו למתלונן 4 הוראות הפעלה, והלכו לדרכם (ע' 109).

161. הנאשם הופנה ל"שיחת הוויטמינים", שבה אומרת לו ילנה "הוא לא לקח ויטמינים", והשיב כי הוא זוכר את השיחה, שעניינה בכך שהאדם שמוזכר בשיחה לא קנה דבר (21.9.2020, ע' 106). ילנה עבדה בהוסטל באותו יום, והיו מכירות בדירה אחרת (ע' 108-109). בזמן "שיחת הוויטמינים" ילנה הייתה אצל אחד הלקוחות, שסבל מבעיה בצוואר, וניסתה למכור מכשיר: **"היא כתבה בערך 80 כתובות ואצל לקוח אחד הייתה בעיה עם צוואר והיא הייתה אצלו וניסתה לעשות אצלו מכירה. אז יוצא שהיא התקשרה אליי אחרי שהיא כבר יצאה מהדירה שהיא לא הצליחה למכור שם"** (ע' 109). הנאשם נשאל לגבי דברי ילנה כי מדובר בקוד, ו"ויטמינים" הם למעשה כדורי שינה. הוא השיב שלא היה כל קוד, ומדובר בכך שהלקוח שמוזכר בשיחה לא רכש ויטמינים (ע' 110). לשאלה האם מדובר בשיחה זו במתלונן 4, השיב בשלילה, והוסיף כי מדובר בלקוח הסובל מבעיה בצוואר, שאת זהותו הוא אינו זוכר. לדבריו, ילנה הודיעה לו שהיא נמצאת אצל לקוח הסובל מבעיה בצוואר (ע' 110).

162. עוד לגבי "שיחת הוויטמינים", נשאל הנאשם מדוע שאל את ילנה אם מדדה ללקוח לחץ דם, אחרי שאמרה לו (לשיטתו) שהלקוח לא קנה ויטמינים. תשובתו הייתה: **"מפני שהיא אמרה שלא רק לא קנה את הוויטמינים. הוא לא קנה כלום. והיא הייתה צריכה למכור לא רק ויטמינים אלא רק מכשירים."**

אני התכוונתי לכך למה היא לא מכרה את המכשירים. היא מדדה את לחץ הדם אז מה? אסור לו להשתמש במכשירים. מפני שמכשירים עולים יותר מוויטמינים. ויטמינים אנחנו מוכרים רק במקרה שאי אפשר למכור את המכשירים" (ע' 110-111). בעניין זה יצוין כבר עתה, כי ילנה אמר שהקשיש "לא רוצה לקחת כלום" רק לאחר שהנאשם שאל אותה אם מדדה לחץ דם ולא לפני כן. למותר לציין כי **העלאת שאלה זו בדבר מדידת לחץ דם מיד לאחר שילנה סיפרה לו על אודות לקוח שלא לקח ויטמינים, מחזקת מאוד את טענת התביעה כי הנאשם קשר עם ילנה קשר לביצוע העבירות.** נושא זה עלה גם בהמשך, במסגרת החקירה הנגדית.

ביחס לדבריו ("אם לא אז לא, לכו לסבתא"), הסביר הנאשם שביקש מילנה להיכנס ללקוחה שלו, ששמה א' ס'.

163. אשר למשיכת הכסף בכספומט מסר הנאשם כי לאחר שביצע את העסקה (מכירת המשחה) הוא חזר לרכב, וילנה התקשרה אליו והציעה לו ללכת לאכול ארוחת צהריים. היא הוסיפה שלפני כן היא צריכה לנסוע לבנק ולמשוך כסף משום שהיה לה כרטיס שהיא לא יכולה לשלם איתו. הוא השיב לה שיש בקרבת מקום, במרחק של כ-100 מטרים, מתחם של בנקים וחנויות, והציע שילכו ברגל ולא ייסעו ברכב. הוא לא ידע באיזה כרטיס השתמשה למשיכת הכסף. הוא עמד במרחק 10-15 מטרים מהבנק וילנה ביצעה משיכה. לאחר מכן השניים הלכו לאכול שווארמה, ובהמשך הוא נשאר ברכב וילנה הלכה לפגישה (ע' 97-98).

164. בחקירה הנגדית חזר הנאשם על עיקרי גרסתו, שלפיה חיכה לילנה במרחק מהכספומט, חשב שהיא מושכת כסף מחשבונה שלה, ולאחר מכן הלכו השניים לאכול (ע' 227-228). לדבריו, בשיחת הוויטמינים (ת/38) משמעות המילה "לקח" היא "לקנות" ולא "ליטול", ואילו ילנה משקרת באומרה כי הפרשנות היא "ליטול". לא היה כל קוד (ע' 228).

לגבי דברי ילנה שלפיהם הנאשם אמר לה לאן ללכת, בתור ה"בוס", השיב שלפעמים זה היה כך, ולפעמים, כשהכתובות ברשימה הסתיימו, היה צורך לקבוע פגישות נוספות, והוא לא ידע היכן ילנה נמצאת (ע' 229).

165. הנאשם נחקר בחקירה הנגדית בעניין "שיחת הוויטמינים". הדגש הושם על כך ששאל את ילנה אם מדדה לקשיש לחץ דם, לאחר שזו האחרונה אמרה לו כי הקשיש סירב לקחת ויטמינים, שכן נובע מכך כי הנאשם ידע שילנה מודדת לחץ דם.

להלן ציטוט הדברים:

ת: אני שאלתי אות[ה] האם היא מדדה לחץ דם, מפני שזה, היא לא הצליחה, היא הייתה צריכה למכור לאדם ויטמינים, או צריכה למכור לו מכשיר.

ש: אבל,

ת: לגבי לחץ דם, אני שאלתי אותה למה, היא מוכרת כדורים. היא מדדה את לחץ דם, ואסור לשים לו מכשיר על הצוואר?

ש: לא, אבל זה לא מה שעולה מהשיחות. ילנה אומרת שאחרי שהיא אמרה לך שהקשיש לא לקח את הוויטמינים, במירכאות, אתה שואל אותה, 'ואת בדקת לו לחץ דם, כאילו, פה ולשם'.

ת: אבל חוץ מזה היא אומרת שהוא לקח ויטמינים, הוא לא לקח כלום. זה מה שאני,

ש: אבל אתה שואל אותה ספציפית על הלחץ דם, ופה העדת שאתה בכלל לא יודע שהיא מודדת לחץ דם.

ת: אני אמרתי שאני שאלתי אותה על לחץ דם, מפני שהיא צריכה להציע לאדם מכשיר לצוואר. שאצל אותו לקוח היו כאבי צוואר.

ש: מה קשור מכשיר לצוואר?

ת: אני מסביר.

ש: אתה לא עונה לעניין, בכלל.

ת: היא הלכה ללקוח מסוים, ואמרה שכואב ל[ו] הצוואר, ושהיא תיקח את המכשיר. אבל אם אדם סובל מלחץ דם, אז אסור לעסות את הצוואר, מפני שיש זרימה של דם. זה המקרה היחיד שאנחנו שואלים ומבקשים מאדם למדוד לחץ דם.

ש: אז אתה כן ידעת שהיא מודדת לחץ דם. כי אמרת שאתה לא ידעת.

ת: במקרה הזה, כן.

ש: יבגני, אמרת שאתה לא ידעת.

ת: במקרה הזה, אם היא לא מכרה, אז אני שאלתי אותה.

- ש:** אז מה שאמרת הוא לא נכון? אתה אמרת שאתה לא ידעת שהיא מודדת לחץ דם.
- ת:** מה שאני אמרתי במשטרה, שהיא לא מודדת לחץ דם, זה, אני אמרתי.
- ש:** שאתה לא ידעת שהיא מודדת לחץ דם.
- ת:** אני אמרתי מפני שאני הייתי מאוד מבוהל, והייתי בלחץ.
- ש:** כן, אני מבינה. כל מה שהיה במשטרה היה מאוד בלחץ. כן. בגלל זה,
- ת:** ואני פחדתי ש,
- ש:** בגלל זה לא אמרת דברים נכונים.
- ת:** אני פחדתי שיאשימו אותי בכל מה ש, שאנחנו מודדים לחץ דם, וכל מיני,
- ש:** מה לא בסדר בלמדוד לחץ דם? על פניו, מה לא בסדר? אז בעצם שיקרת שם, זה מה שאתה אומר.
- ת:** מפני שבמשטרה סיפרו לי על הרופאים, ואני פחדתי שאני אספר משהו (לא ברור), והייתי מבוהל.
- ש:** מה? במשטרה סיפרו לך על רופאים?
- ת:** במשטרה אמרו לנו שאנחנו מתחזים לרופאים, ולכן אני פחדתי שיאשימו אותי בכך שאני מתחזה לרופא, למרות שאף פעם לא התחזיתי לרופא".
- (ע' 224-225).

עוד הסביר הנאשם כי הם מודדים לחץ דם במקרים נדירים. שואלים את הלקוח לגבי לחץ הדם, ואם הוא אינו יודע ויש לו מכשיר למדידת לחץ דם בבית, ניתן למדוד לו. הנאשם ציין כי הצורך למדוד לחץ דם עולה במקרים שבהם "עובדים עם הצוואר". הוא אישר שהיה יותר ממקרה אחד מסוג זה (ע' 226).

אישומים 1 ו-4 - דיון ומסקנות

166. מהודעתה ועדותה של ילנה עולה כי היא ביקרה בדירתו של המתלונן 4, מדדה את לחץ דמו וניסתה ללא הצלחה לתת לו כדורי שינה. עוד עולה כי באותו יום ביקרה ילנה גם בדירתה של המתלוננת 1, מדדה את לחץ דמה, נתנה לה שלושה כדורים, וכאשר נרדמה הקשישה לקחה ממנה ילנה כסף מזומן וכרטיס אשראי שבאמצעותו משכה כסף מחשבונה של המתלוננת 1. פרטים אלה עולים גם מהודעותיהם של המתלוננת 1 והמתלונן 4, ולמעשה אין עליהם מחלוקת. השאלה העולה בענייננו היא האם היה הנאשם שותף למעשים.

167. ילנה עמדה על גרסתה שלפיה הנאשם שותף למעשיה, הן לאורך הודאותיה והן לאורך חקירתה הנגדית. גם בנוגע לאישומים 1 ו-4, מצאתי כי עיקר דבריה בהודעותיה ובעדותה היו כנים. כך, ילנה העידה בביטחון לגבי הדברים שצינו לעיל וכן לגבי הימצאות הנאשם בדירת המתלוננת 1. היא ציינה גם שישנם פרטים מסוימים שהיא אינה בטוחה לגביהם. כך למשל, ציינה שאינה זוכרת את פרטי הדירה של המתלוננת 1

ושאינה בטוחה אם כתבה לנאשם הודעה כדי שיעלה לדירתה של מתלוננת זו. במהלך עדותה אישרה ילנה גם פרטים שהיו פחות "נוחים" לה. כך, אישרה ילנה את הטענה כי עלתה עם ציוד למכירה, אך זאת לאחר שאמרה בתרעומת: "**אני לא משקרת, למה אני יכולה להודות בכך ואדם אחר לא יכול להודות?**", וקודם לכן: "**למה אני צריכה לשאת באחריות על הכל לבד, למה?...?**". כמו כן, ילנה אישרה לקראת סוף עדותה כי ניתן לפרש את המילה "לקחת" ברוסית גם כ"לקנות" (הגם שאיני רואה בכך אישור מספיק לטענה זו).

168. קיימות במספר עניינים סתירות מסוימות או אי התאמות, שאיני רואה אותן כמשמעותיות. ילנה מסרה שנתנה למתלוננת 1 כדורי שינה מאורכים בצבע לבן, בעוד המתלוננת 1 ציינה שקיבלה מילנה כדורים מאורכים בצבע סגול. כשנשאלה על כך שללה ילנה את האפשרות שנתנה לקשישה את הכדורים הכחולים שנתפסו אצלה והוסיפה שאת הכדורים ניסתה על קשישים פעם אחת בלבד ולא זכור לה מתי. בהיעדר מחלוקת לגבי עצם מתן הכדורים, ומשמדובר במקרים רבים שבהם נעשה שימוש בכדורי שינה, איני סבורה כי לאי ההתאמה המתוארת יש משמעות מיוחדת לענייננו. בנוסף, איני רואה חשיבות בשאלה, האם ילנה והנאשם נסעו לכספומט כדברי ילנה, או הלכו לשם רגלית כדברי הנאשם. איני רואה משמעות מיוחדת גם בכך שילנה השיבה תחילה כי לא היו מכירות באותו יום, ובהמשך, כשעלה באופן מפורש עניינו של עמנואל הסבירה שלא נשאלה במשטרה על אודות מכירות שבוצעו באותו יום (24.12.2019). שוכנעתי מעדותה של ילנה כי היא לא זכרה את פרטי ביקורה אצל עמנואל, וכפי שאסביר להלן, העלאת עניינו של עמנואל על ידי ההגנה לא הניבה להגנה כל יתרון.

169. אשר לשאלת הימצאותו של הנאשם בדירתה של המתלוננת 1, ילנה העידה כי הנאשם הגיע לדירה לאחר שהמתלוננת 1 נרדמה והסבירה כי היא זוכרת את הימצאותו בדירה זו בהקשר של מציאת הקוד הסודי של כרטיס האשראי של המתלוננת 1.

170. מלבד עדותה של ילנה, שתי הראיות הקושרות לכאורה את הנאשם אל שני האישומים האמורים הן "שיחת הווייטמינים" שהתקיימה באותו יום, וכן העובדה שהוא המתין לילנה לא הרחק מהכספומט כשזו האחרונה משכה כספים מחשבונה של המתלוננת 1. יודגש כי "שיחת הווייטמינים" היא שיחה בין ילנה לנאשם, שבה נאמר שלקוח לא רצה לקחת ויטמינים לאחר שילנה מדדה את לחץ דמו. ראייה מרכזית זו מלמדת לכאורה על כך שהנאשם היה שותפה של ילנה לביצוע העבירות. הימצאותו של הנאשם בקרבת הכספומט בזמן שילנה משכה כספים מחשבונה של המתלוננת 1 מהווה אף היא ראייה מרכזית וחשובה בענייננו, המלמדת על מעורבותו של הנאשם במעשים.

171. בחקירתה הנגדית של ילנה העלתה ההגנה טענות המלמדות לכאורה על קו ההגנה של הנאשם. אשר לשיחת הווייטמינים, ההגנה העלתה לראשונה את עניינו של עמנואל, ונטענה בפירוש הטענה כי "**שיחת הווייטמינים**" נערכה **מדירתו של עמנואל** ולא של המתלונן 4. עוד נטען כי מדובר במי שלא רצה לקנות מילנה ויטמינים, וכי ילנה התקשרה אל הנאשם כדי לדווח על כך. כן נטען שהנאשם שלח את ילנה ללקוחה ששמה א' ס' ולא אל המתלוננת 1. ילנה שללה זאת. היא ציינה כי אינה זוכרת את הביקור בדירתו של עמנואל, אך אישרה כי מהרישום בכתב ידה עולה שבאותו יום נמכרה לעמנואל משחה בסכום של ₪ 1,400

- עובדה שאינה מצויה במחלוקת. ילנה שיערה כי ביקרה בדירתו של עמנואל לפני שהגיעה לדירתו של המתלונן 4. עוד טענה ילנה כי ה"סבתא" המוזכרת בשיחה זו אינה אותה לקוחה המוזכרת בשיחה הנוספת מאותו יום.

כמו כן, העלה הסנגור בחקירה הנגדית את הטענה כי **ילנה הטעתה את הנאשם וגרמה לו לחשוב שביצעה מכירה** ושבמסגרת המכירה היה עליה למשוך כספים מכרטיסו של לקוח.

172. ואולם, כשהגיע זמנו של הנאשם למסור את גרסתו במסגרת עדותו בבית המשפט, התברר כי שתי הטענות שהועלו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה נזנחו, ובמקומן קמו טענות חדשות וכבושות, שלא הועלו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה ולכן לא ניתנה לילנה הזדמנות להתייחס אליהן במסגרת בירור האמת. יש לציין כי טענות ההגנה שהועלו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה נתקלו בקשיים משמעותיים. אשר לשיחת הווייטמינים, ילנה אמרה בשיחה שהלקוח לא רצה לקחת ויטמינים או כל דבר אחר. אם משמעות "לקחת" היא "לקנות" (כטענת ההגנה), הרי שידוע כי עמנואל קנה משחה בסכום של ₪ 1,400, **דבר השולל את טענת ההגנה בדבר ביצוע השיחה לאחר ביקור בדירתו של עמנואל**. ההגנה זנחה אפוא את הטענה, ונראה כי מעדותו של הנאשם אף עולה שהנאשם עצמו מכר לעמנואל את המשחה באותו יום (הגם שלא נקב במפורש בשמו של עמנואל).

אשר למשיכת הכסף מהכספומט, הנאשם מסר בחקירתו במשטרה כי ילנה לא מכרה דבר לבדה, והוא תמיד הגיע לסגור עסקה. מכאן, שהטענה שהועלתה בחקירתה הנגדית של ילנה, שלפיה סבר הנאשם שילנה מושכת כסף בעקבות עסקת מכירה - אינה אמינה.

173. אשר לגרסה הכבושה שהועלתה בעדותו של הנאשם, בעניינה של "שיחת הווייטמינים" לא נטען עוד כי זו בוצעה מדירתו של עמנואל. נשמעה, לראשונה בשלב מאוחר זה, מפיו של הנאשם, גרסה שלפיה בוצעה השיחה לאחר שילנה לא הצליחה למכור דבר, **לגורם חדש שטרם הוזכר עד אותו שלב - לקוח עלום שם הסובל מבעיות בצווארו** (הנאשם ציין כי אינו זוכר את פרטיו המזהים). ויודגש, הנאשם **הודה במסגרת עדותו כי היו מקרים שבהם נמדד לחץ הדם של לקוחות**. הנאשם אמנם סייג זאת למקרים שבהם הלקוח סבל מבעיות באזור הצוואר (לדבריו, כשלקוח סובל מבעיה בצוואר, צריך לוודא קודם שהוא אינו סובל מלחץ דם גבוה, ואם כן - לא ניתן לתת לו טיפול), אך ברי כי דבריו אלה אינם עולים בקנה אחד עם עדותו בחקירה הראשית, שלפיה הוא לא ראה שלילנה יש מכשיר למדידת לחץ דם והוא לא נתן הנחיה למדוד ללקוחות לחץ דם (ע' 94). לדבריו, הוא פחד לומר לחוקריו במשטרה שידע על מדידת לחץ דם במקרים אלה, שכן חשש שיואשם בהתחזות לרופא. ברם, דבריו אלה אינם משכנעים כלל. הנאשם ידע כי הוא נחשד בעבירות חמורות מאוד, ולכן, אם קיים הסבר תמים למדידת לחץ הדם, מצופה היה כי יעלה אותו ולא יכחיש כל ידיעה לגבי מדידת לחץ הדם.

174. עוד יש להוסיף כי ההסבר - הכבוש - שהציע הנאשם לשיחת הווייטמינים מעורר קושי כשבוחנים אותו אל מול תמליל השיחה. כאמור, לפי ההסבר, כשמדובר בלקוח הסובל מבעיה בצווארו יש למדוד לחץ דם ואם לחץ הדם אינו תקין לא ניתן למכור לו מכשיר וניתן למכור לו רק ויטמינים. קרי, מכירת ויטמינים נעשית כ"מוצא אחרון", אם לא ניתן למכור מכשירים ששווים הכספי גבוה יותר. בשיחה, ילנה אמרה לנאשם

שהלקוח לא לקח ויטמינים, והנאשם מיד שאל אותה אם בדקה לו לחץ דם. ילנה השיבה בחיוב והנאשם התעניין מה אמר הלקוח. על כך השיבה ילנה: "לא הצלחתי, אומר לא צריך, לא רוצה לקחת כלום".

כשנשאל הנאשם בעדותו מדוע שאל את ילנה אם מדדה ללקוח לחץ דם השיב: "מפני שהיא אמרה שלא רק לא קנה את הוויטמינים. הוא לא קנה כלום". ואולם, ניתן לראות כי ילנה אמרה שהלקוח "לא קנה כלום" רק **לאחר** שנשאלה אם מדדה לו לחץ דם. כמו כן, אם מדובר היה במדידת לחץ דם ללקוח עם בעיה בצווארו, הרי שתוצאת המדידה אמורה לקבוע אם ניתן למכור ללקוח מכשיר. ואולם, הנאשם כלל לא התעניין בתוצאת מדידת לחץ הדם, אלא שאל מיד, לאחר שילנה אישרה שביצעה מדידה, מה הייתה תגובת הלקוח. דברים אלה תומכים בכך שלתוצאת המדידה לא הייתה משמעות אמיתית בענייננו.

יודגש פעם נוספת כי ילנה לא עומתה עם הטענה שלפיה הודיעה לנאשם שהיא הולכת ללקוח הסובל מבעיה בצוואר וששיחת הוויטמינים עסקה בכך, וכן עם הטענה שבמקרים של לקוחות עם בעיה בצווארם ההנחיה הייתה למדוד לחץ דם. על כך יש להוסיף כי לא הוכחה כדבעי גם הטענה כי ניתן לפרש את המילה "לקחת" ברוסית גם כ"לקנות" (הגם שילנה אישרה זאת לקראת סוף עדותה).

אני דוחה אפוא את גרסתו הכבושה של הנאשם ל"שיחת הוויטמינים". המשמעות היא שקיים חיזוק מוגבר ומשמעותי לטענה העומדת בבסיס כתב האישום וחוזרת לכל אורכו, שלפיה הנאשם תכנן יחד עם ילנה מתן כדורי שינה ללקוחות קשישים וזאת כדי לגנוב את כספם.

175. בעניין משיכת הכספים מהכספומט, הועלתה לראשונה בעדותו של הנאשם הטענה כי ילנה התקשרה אליו והציעה לו לאכול עמה ארוחת צהריים, וכי היא אמרה לו שעליה למשוך כסף מחשבונה לפני כן, מפני שאין באפשרותה לשלם באמצעות כרטיס האשראי שלה. יצוין כי אין כל תיעוד לשיחת טלפון שבה עולה הצעה מהסוג האמור וכי גם טענה זו היא טענה חדשה שהועלתה בעיתוי מאוחר מאוד.

בולט מאוד כי טענה זו "נתפרה" בהתאם לראיות שהוצגו. הנאשם לא סיפק כל הסבר משכנע לכבישת הגרסה.

כאמור לעיל, איני מקבלת את דבריו הכלליים בדבר חוסר אמון בחוקריו. על כך יש להוסיף, כי אפילו היה מדובר במקרה של חוסר אמון מסוג זה, הרי שגם בשלב המענה לכתב האישום וגם במהלך חקירתה הנגדית של ילנה, לא עלה כל זכר לגרסה הכבושה בדבר הלקוח הסובל מבעיה בצווארו ובדבר משיכת הכסף לקראת ארוחת צהריים משותפת. זאת, כשהקשר הטלפוני ומשיכת הכסף הוזכרו במפורש בכתב האישום. על כן ערכה של גרסתו הכבושה של הנאשם נמוך ביותר.

176. אוסיף, בעניין האישום הרביעי, כי מעדותו של הנאשם עולה כי הוא ביקר בעבר בדירה ולכן הייתה לו הזדמנות לראות היכן נמצא כספו של המתלונן 4. התיאור המפורט למדי שמסר הנאשם בעדותו ביום 21.9.2020 ביחס לאופן שבו קיבלו את הכסף באותו ביקור באוגוסט 2018 (תיאור שנמסר שנתיים מאוחר יותר) - תמוה בעיניי, ומלמד לטעמי על ניסיון להראות כי בניגוד לדבריה של ילנה, הנאשם לא ידע היכן נמצא כספו של המתלונן 4.

177. אשר לטענת ההגנה כי בשיחת הוויטמינים דובר במכירת ויטמינים שנעשית כחלק מפעילותה של החברה,

יצוין כי הנאשם לא הזכיר בחקירתו במשטרה מכירת ויטמינים, והדבר הוזכר לראשונה במענה לכתב האישום. ואולם, בשלב מאוחר יותר הפנתה ההגנה לחוזה למכירת מולטי ויטמינים בסכום של 3,000 ₪ (נ/8), למתלונן באישום השביעי). הגם כי נסיבות מכירתם של הוויטמינים לא הובהרו כל צרכן, ולכך יש להוסיף שהמחיר שנגבה עבור הוויטמינים מעלה תמיהות ואת העובדה כי ילנה שללה נחרצות את הטענה שנמכרו ויטמינים - החוזה שהוצג תומך לכאורה בטענת ההגנה כי החברה מכרה גם ויטמינים. ואולם, גם אם נניח שבמקרים מסוימים נמכרו ויטמינים, שוכנעתי כי ב"שיחת הוויטמינים" לא דובר בוויטמינים כפשוטם, אלא בשם קוד לכדורי שינה.

178. אשר לקשישה שהתברר כי עברה לבית אבות, שלגביה שוחחו השניים ב"שיחה הנוספת", ילנה שללה את הטענה כי ב"שיחת הוויטמינים" שלח אותה הנאשם לקשישה זו ולא ולמתלוננת 1.

יצוין כי עניינה של "השיחה הנוספת" לא הובהר עד תום. כך, לא נמסר באיזו שעה בוצעה השיחה, וידוע כי ילנה חזרה אל ההוסטל לאחר משיכת הכסף כדי להחזיר את כרטיס האשראי למתלוננת 1 - ייתכן ששיחת הטלפון הנוספת בוצעה אז.

העבירות המיוחסות לנאשם במסגרת האישום הראשון

179. סעיף 327 לחוק העונשין קובע:

"השולל מאדם או מנסה לשלול ממנו את כושר התנגדותו, באמצעים שיש בהם סכנה לחיי אדם או לבריאותו, או שיש בהם כדי לפגוע בפכחונו, בכוונה לבצע פשע או עוון או להקל על ביצועם או להקל על בריחתו של עבריין לאחר ביצועם או לאחר נסיון לבצעם, דינו - מאסר עשרים שנים".

הנאשם הואשם בביצוע בצוותא לפי סעיף 29 לחוק העונשין הקובע:

"(א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

"...

אין חולק כי הנאשם הסיע את ילנה להוסטל בערד והמתין לה בזמן שנתנה כדורי שינה למתלוננת 1. טענתו של הנאשם הייתה כי לא ידע על מעשיה של ילנה בדירתה של המתלוננת 1. מעדותה של ילנה עולה כי הנאשם היה שותפה לתכנית לתת כדורי שינה ללקוחות קשישים, במטרה לגנוב את כספם וכי הוא ידע היטב מה מעשיה בדירה. תיאור זה עונה על הגדרת העבירה הקבועה בסעיף 327 לחוק העונשין, בנסיבות של ביצוע בצוותא.

180. ילנה היא שותפתו של הנאשם, ועל כן נדרש לצורך הרשעתו של הנאשם חיזוק לעדותה, בהתאם לסעיף 54(א) לפקודת הראיות. ההגנה טענה כי נדרשת בענייננו ראיית חיזוק מוגברת, הואיל ומדובר בשותפה לעבירה שטרם נגזר דינה.

בבג"ץ 11339/05 **מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי באר שבע**, פ"ד סא(3) 93 (2006) בוטלה "הלכת קינזי" ונקבע בדעת רוב כי על דרך הכלל לא תהיה מניעה להעיד את השותף גם כשמשפטו תלוי ועומד. בהמשך קבע כב' השופט הנדל, כי התוספת הראייתית הדרושה לעדות זו נעה בין תוספת מסוג חיזוק (שהוא ראייה מאמתת) לסיוע (שהוא ראייה מסבכת), וזאת בין היתר בשל החשש שאי הוודאות מכך שטרם הסתיים משפטו של העד עלולה להשפיע על תוכן עדותו (ראו 6325/11 **פחימה נ' מדינת ישראל** (פסקה 6, 11.12.2012); ע"פ 1244/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פסקה 33-34, 21.6.2018)).

בענייננו, מחד גיסא, אין מדובר במצב שבו ישנו חשד מבוסס לקיומו של אינטרס מיוחד אצל ילנה להפליל את הנאשם. אין בחומר הראיות אינדיקציה כלשהי לסכסוך בין השניים, והנאשם אף אישר כי יחסיו עם ילנה טובים. כמו כן, ילנה לקחה על עצמה אחריות לביצוע המעשים. מאידך גיסא, בדברים שמסרה בחקירתה ביום 17.6.2020, עובר לעדותה בבית המשפט, שלפיהם המערער הוא יוזם הרעיון (שאותם איני מקבלת), ייתכן שיש משום ניסיון להמתיק את דינה. לפיכך, רואה אני לנכון לקבל את טענת ההגנה כי נדרשת בענייננו תוספת ראייתית של חיזוק מוגבר.

תוספות ראייתית מסוג חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה ניתן למצוא הן ב"שיחת הווייטמינים" שממנה עולה כי הנאשם ידע כי ילנה מודדת ללקוחות לחץ דם ומנסה לתת להם כדורי שינה) הן בהמתנתו לילנה בעוד היא מושכת כספים באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת 1 - המתנה שהנאשם ניסה אמנם לתת לה הסבר תמים, אך הסבר כבוס זה משקלו מועט ביותר ואין לקבלו. על כך נוספים גם הניסיון לתאם גרסאות בתרגיל החקירה (חיזוק מוגבר) וכן שתיקתו של הנאשם בחקירת המשטרה (חיזוק "רגיל").

אני קובעת אפוא כי הנאשם ביצע עבירה של שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא.

181. סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין קובע:

"(א) אדם גונב דבר אם הוא -

(1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע".

סעיף 384 לחוק העונשין קובע כי **"הגונב, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגניבה עונש אחר מחמת נסיבותיה או מחמת טיבו של הדבר שנגנב".**

הנאשם הואשם בגניבה בצוותא חדא, בכך שגנב יחד עם ילנה סכום של ₪ 3,300. לפי עדותה של ילנה, לאחר מתן כדורי השינה הצטרף אליה הנאשם ויחדיו הם חיפשו אחר כסף בדירה. הם מצאו את כרטיס האשראי שבאמצעותו משכו סכום של ₪ 3,000 וכן לקחו סכום כסף מארנקה של המתלוננת 1 (בהתאם להודעת המתלוננת 1, מדובר בסכום של ₪ 300). השאלה אם הנאשם היה בדירה יחד עם ילנה אינה דרושה הכרעה, ועל כן איני נדרשת אליה. אפילו לא עלה הנאשם לדירה, לפי עדותה של ילנה הוא היה מבצע בצוותא של העבירה. התוספת הראייתית העיקרית בענייננו היא המתנתו של הנאשם בזמן משיכת הכסף כפי שהוסבר לעיל. חיזוק רגיל ניתן למצוא בשתיקת הנאשם במשטרה ביחס לאישום זה.

182. סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין קובע:

"(א) הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או עוון ... דינו -

(1) אם העבירה היא פשע - מאסר שבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר;"

עבירת הקשר נדונה בע"פ 3338/99 פקוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(5) 667, פסקה 24 (2000):

"ההרשעה בעבירת הקשר לפי סעיף 499 מותנית אפוא בהוכחת שני יסודות - ההתקשרות בין שניים או יותר והיות מטרת ההתקשרות ביצוע פשע או עוון.

נציין גם כי היסוד של התקשרות בין שניים או יותר בעבירת הקשר איננו זהה במאפייניו להתקשרות הסכמית במסגרת המשפט האזרחי; ההתקשרות איננה טעונה אותה רמת מסוימות הנדרשת לקיומו של הסכם מחייב במשפט האזרחי (ראו דברי השופט מ' חשין בע"פ 461/92 זכאי נ' מדינת ישראל [16], בעמ' 588). כך, למשל, הסכמה לפעול להשגת המטרה הפסולה "בכל דרך שתזדמן" עשויה להספיק לצורך התקיימות היסוד העובדתי בעבירת הקשר (ע"פ 642/79 צ'יטיאט נ' מדינת ישראל [17], בעמ' 638); כך גם הסכמה לפגוע במתלונן "בכל דרך שיחליט עליה הבוס" מקיימת את דרישת ההתקשרות שביסוד העובדתי של העבירה (ע"פ 171/86 כהן נ' מדינת ישראל (להלן - עניין כהן [18]), בעמ' 494).

מבחינת היסוד הנפשי של העבירה, כבר נקבע בפסיקה כי הוא כולל כוונה להתקשר עם הצד השני לקשר וכוונה כי מטרתו הפסולה של הקשר תוגשם.....בהתקיים היסודות האמורים נשלמת עבירת הקשר כעבירה עצמאית, אף אם טרם נעשה דבר שיש בו כדי לקדם את הגשמתה של המטרה נושא הקשר...".

בע"פ 5391/07 כהן נ' מדינת ישראל (31.12.07), פסקה 18, נפסק:

"עבירת הקשר היא עבירה העומדת בפני עצמה. מרגע שהוכח קיומו של הקשר נסללת הדרך להרשעה בעבירה זו, גם אם נוספות לה הרשעות בעבירות הפרטניות, ובלבד שלא יוטל יותר מעונש אחד (ע"פ 228/77 זקצר נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(1) 701, 720 (1978); ע"פ 441/72 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(2) 141, 149 (1973))."

הנאשם הואשם בקשירת קשר יחד עם ילנה לביצוע פשע. מעדותה של ילנה עולה כי הנאשם וילנה תכננו יחדיו לשלול את כושר ההתנגדות של לקוחות קשישים באמצעות מתן כדורי שינה (עבירה מסוג פשע), וזאת לשם גניבת כספם (עבירה מסוג עוון). החיזוק המוגבר לעדותה של ילנה מצוי ב"שיחת הוויטמינים", שממנה עולה כי הנאשם היה שותף לתכנית למדוד לחץ דם ולתת כדורי שינה לקשישים.

183. הנאשם הואשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") יחד עם סעיף 29 לחוק.

סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב קבע:

"המשתמש בכרטיס חיוב או במרכיב ממרכיביו, בכוונה להונות, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם עמוד 47

נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - חמש שנים".

כתב האישום הוגש ביום 10.2.2020. ביום 14.10.2020 בוטל חוק כרטיסי חיוב, במסגרת סעיף 55 לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן: "חוק שירותי תשלום"). ההוראה שבסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב מצאה את מקומה החדש בסעיף 40 לחוק שירותי תשלום, הקובע:

"40. (א) ...

(ב) אלה דינם - מאסר שלוש שנים:

(1) ...

(2) מי שהשתמש ברכיב חיוני באמצעי תשלום... בכוונה להונות.

(ג) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ב)(2), בנסיבות מחמירות, דינו של עובר העבירה - מאסר חמש שנים; בסעיף קטן זה, "נסיבות מחמירות" - אחת מאלה:

(1) המעשה המהווה את העבירה נעשה כלפי מספר רב של משלמים או כלפי קשיש, קטין, חסר ישע, או משלם אחר הנתון

במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית;

(2) עובר העבירה הפיק רווחים או טובות הנאה משמעותיים מהמעשה המהווה את העבירה;

(3) העבירה נעברה בתחכום שהקל באופן ניכר את ביצועה או שהקשה את גילויה.

"...

בהתאם לסעיף 5(א) לחוק העונשין:

"נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על הענין החיקוק המקל עם העושה; "אחריות לה" - לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה".

הנאשם הואשם בעבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, שעניינו עבירה שדינה מאסר שלוש שנים. הוא לא הואשם בעבירה שבוצעה בנסיבות מחמירות. עיון בסעיף 40 לחוק שירותי תשלום מלמד כי הסעיף המתאים לכאורה לענייננו הוא סעיף 40(ג)(1), שכן העבירה בוצעה כלפי קשישה, קרי, בנסיבות מחמירות לפי ההגדרה הקבועה בסעיף החדש. ואולם, הנאשם לא הואשם בעבירה שבוצעה בנסיבות מחמירות, ולא ניתן להרשיע אותו בעבירה שדינה מאסר העולה על שלוש שנים. לפיכך, סעיף העבירה הרלוונטי לענייננו הוא סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, הקובע עונש של שלוש שנות מאסר.

ילנה העידה כי השתמשה בכרטיס האשראי של המתלוננת 1 הקשישה, כדי לגנוב באמצעותו את כספה של הקשישה בדרך של משיכת כסף מהכספומט. מן הראיות עולה כאמור כי הנאשם תכנן יחד עם ילנה את מתן כדורי

השינה וגניבת כספם של קשישים, המתין לילנה בזמן שהייתה בדירה ולקחה משם את כרטיס האשראי של המתלוננת 1, וליווה את ילנה לכספומט והמתין לה בזמן שמשכה כסף מחשבונה של המתלוננת 1. הימצאותו של הנאשם בקרבת מקום - משנדחתה גרסתו לעניין - מהווה חיזוק מוגבר, לעדותה של ילנה. גם שתיקתו של הנאשם בחקירתו במשטרה בעניין אישום זה מהווה חיזוק נוסף לעניין.

אני קובעת אפוא כי הנאשם ביצע עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, בצוותא חדא.

העבירות המיוחסות לנאשם במסגרת האישום הרביעי

184. העבירות המיוחסות לנאשם במסגרת האישום הרביעי הן ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיפים 25 ו-29 לחוק, וכן קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1). סעיפים 29, 327 ו-499(א)(1) הובאו לעיל (פסקאות 179 ו-182). סעיף 25 לחוק העונשין קובע:

"אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה".

כפי שכבר צוין, מעדותה של ילנה עולה כי הנאשם וילנה תכננו יחד לתת ללקוחות קשישים כדורי שינה, לאחר מדידת לחץ דמם, ובדרך זו ליצור את התנאים לגניבת כספם של הלקוחות. גם ביחס לאישום זה טען הנאשם כי לא היה כל תכנון לתת כדורי שינה ללקוחות קשישים. ואולם, "שיחת הוויטמינים" מהווה חיזוק מוגבר ומשמעותי מאוד לעדותה של ילנה, והיא סותרת את גרסת הנאשם. **אני קובעת אפוא כי הנאשם ביצע עבירה של קשירת קשר לפשע.**

מעדותה של ילנה ומהודעתו של המתלונן 4 עולה כי ילנה מדדה את לחץ דמו של המתלונן 4 והציעה לו כדורים לטיפול בלחץ הדם, אך הלה סירב להצעתה. כן עולה מעדותה של ילנה כי הדבר נעשה במסגרת תכנון משותף שלה ושל הנאשם לתת כדורי שינה לקשישים כדי לגנוב את כספם, וכי הנאשם ידע היכן מוחבא הכסף בדירתו של המתלונן 4, מכיוון שביצע בעבר מכירה בדירה זו. אין חולק כי הנאשם הסיע את ילנה להוסטל בערד באותו יום והמתין לה ברכב עת נכנסה לדירתו של המתלונן 4. הנאשם קיבל מילנה דיווח על כך שהמתלונן 4 לא רצה לקחת את כדורי השינה - "שיחת הוויטמינים" המהווה חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה. חיזוק מסוים לדבריה של ילנה מצוי גם בעובדה שאינה שנויה במחלוקת כי הנאשם ביקר בעבר בדירתו של המתלונן 4 (הגם שההגנה חלקה על כך שידע היכן בדירה מצוי כספו של המתלונן 4), וכן בשתיקתו של הנאשם בחקירתו במשטרה ביחס לאישום זה. מכל המקובץ הגעתי למסקנה כי **יש לקבוע שהנאשם ביצע עבירה של ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא.**

אישום שני

185. אישום זה עניינו באירוע מיום 16.12.2019, בדירתה של המתלוננת 2 בלוד.

ילנה - חקירתה במשטרה

186. ילנה מסרה בהודאתה מיום 30.1.2020 כי הנאשם הכיר את הדירה וידע בוודאות שיש בה כסף. ילנה נכנסה לדירה, מדדה לקשישה לחץ דם ונתנה לה ככל הנראה שלושה כדורים. ואולם, הקשישה כלל לא נרדמה.

הנאשם נכנס לדירה עם מכשיר לעיסוי עיניים, והשניים הניחו את המכשיר על פניה של הקשישה. בזמן העיסוי פתחה ילנה מגירה, ובתוך נרתיק בצבע כחול מצאה 2,000 ₪, שאותם לקחה ונתנה לנאשם. המתלוננת ככל הנראה שמעה דבר מה, התרוממה והחלה לשאול "מה אתם עושים". הנאשם נעמד כדי לסגור את המגירה באמצעות צד הגוף, וילנה רצה החוצה. הקשישה אמרה לנאשם שילנה לקחה כספים, והוא אמר לקשישה שיבדוק עם ילנה ויצא גם הוא מהדירה. ילנה לא ידעה היכן נמצא רכבו של הנאשם, והנאשם הגיע לרכב לפניה. היא התקשרה אל הנאשם והוא כיוון אותה אל הרכב. את הקשישה תיארה ילנה כבעלת מבנה גוף בריא, מעט גבוהה יותר ממנה, וככל הנראה נעזרת במקל הליכה או הליכון. ילנה נשאלה מדוע אמר הנאשם בחקירתו, כי הניח על פניה של הקשישה את מכשיר העיסוי והלך לשירותים ולא ידע מה קרה בזמן שילנה גנבה את הכסף. תגובתה של ילנה הייתה כי הנאשם ידע וראה הכול. היא אף הראתה לו פנקס שיקים שהיה מונח באזור, והוא הורה לה לא לקחת אותו, וכאמור גם סגר בגופו את המגירה. כשנאמר לה כי הקשישה התעוררה רק כעבור זמן ממושך, השיבה כי לא ידעה על כך, וכשהשניים יצאו מהדירה הקשישה עדיין הייתה ערה (ת/79 ע' 14).

ילנה - עדותה בבית המשפט

187. בעדותה בבית המשפט זיהתה ילנה את המתלוננת בתמונה שהוצגה לה. היא מסרה שבאירוע זה קיבלה המתלוננת 3 כדורים ולא נרדמה. הנאשם נכנס לאחר מתן הכדורים (29.6.2020, ע' 24). הסנגור אמר לה שהנאשם כלל לא ידע על מתן הכדורים ולא הייתה לו סיבה לחשוב שהיא נתנה כדורים, אך תגובת ילנה הייתה: "**הוא ידע**" (ע' 25). לשאלה האם הנאשם נכנס לאחר שילנה כבר גנבה את הכסף, השיבה בשלילה, והוסיפה שהנאשם עזר לה וסגר בגופו את המגירה, וגם אמר לה לא לקחת פנקס שיקים שהיה במקום. לדבריה, השניים לא ידעו מראש היכן נמצא הכסף והם פשוט פתחו את המגירה. ילנה נשאלה מדוע במשטרה דיברה בגוף יחיד וכאן בלשון רבים, והשיבה שיכול להיות שהיא זו שפתחה את המגירה, אך הנאשם היה קרוב אליה.

הנאשם עמד ליד המיטה והרכיב למתלוננת 2 את "המשקפיים" (מכשיר העיסוי). מדובר בחדר קטן מאוד והמגירה הייתה קרובה למיטה (ע' 25-26). המתלוננת 2 האזינה למוסיקה באמצעות אוזניות, אך שמעה כנראה שמשהו מסתבך במגירה והבינה שמשהו קורה, והחלה להסיר את המשקפיים. הנאשם סגר בגופו את המגירה, ייתכן שרק באופן חלקי (ע' 26). לשאלת הסנגור כיצד היא זוכרת פרטים אלה, השיבה ילנה שהסיבה לכך היא שבמקרה זה הקשישה לא נרדמה (ע' 26). הנאשם נשאר אחריה בדירה אך הגיע לרכב לפניה משום שידע היכן הרכב חונה (ע' 27).

188. ילנה ציינה בעדותה שאחרי שלקחה את הכסף, הנאשם לקח את הכסף אליו. היא קיבלה 10% על חלקה באירוע, אך היא אינה זוכרת את הסכום (ע' 28). היא אינה זוכרת שהנאשם הלך לשירותים לאחר שהניח למתלוננת את המכשיר על העיניים. לשאלה האם היא פוסלת את האפשרות שעשה כן, השיבה: "**מה אני צריכה לזכור כל פעם שהוא הולך לשירותים?**" (ע' 28). ילנה הסבירה שהנחת הכיסוי על העיניים מטרתה הייתה למנוע מהקשישה לראות, ולא היה זה ניסיון מכירה של המוצר (ע' 28). הנאשם הוא מי

שהסיר את הכיסוי האמור (ע' 28). לשאלה מדוע לא חיכתה עוד קצת כדי שהמתלוננת 2 תירדם, השיבה שאינה יודעת. המתלוננת 2 לא ישנה, ילנה התקשרה אל הנאשם, והוא הגיע. בסמוך לאחר מכן תיקנה ואמרה שאינה זוכרת אם התקשרה לנאשם או שלחה לו הודעה (ע' 29).

הודעתה של המתלוננת 2

189. המתלוננת 2 מסרה שתי הודעות במשטרה, ביום 18.12.2019 וביום 20.1.2020. בהודעה מיום 18.12.2019 (ת/4) מסרה המתלוננת 2 כי ביום האירוע בשעה 17:00 לערך דפקה בדלת דירתה אישה דוברת רוסית שהזדהתה כעובדת קופת חולים שבאה לבדוק אם קיבלה חיסונים לשפעת. המתלוננת 2 הכניסה אותה לדירה, והאישה נתנה לה שלושה כדורים שגרמו לה לתחושת טשטוש לאחר כשעתיים מנטילתם. בשעה 19:00 לערך הייתה דפיקה בדלת, האישה פתחה את הדלת ונכנס גבר, שאותו תיארה כגבוה יותר מהאישה, בעל שיער גלי וקארה.

עוד מסרה המתלוננת 2 כי הגבר ביקש ממנה לשכב על המיטה, הניח מסיכה על עיניה ושם אוזניות באוזניה. היא הרגישה ש"מתעסקים" בשידה לידה, ושאלה מה מחפשים שם. השניים ענו שהם לא נוגעים בדבר. המתלוננת 2 קמה מהמיטה, הסירה את כיסוי העיניים וצרח שיחזירו את הכסף. האישה ברחה מהבית והגבר היה מאחוריה. המתלוננת 2 רצה אחר האישה וקראה שיחזירו את כספה. הגבר אמר לה שישאל את המנהל אם הוא לקח כסף, ויצא מהבית. לאחר מכן הרגישה המתלוננת 2 חלשה והלכה לישון, מ19:00 בערב ועד למחרת בבוקר. נגבו כ-4,000 ₪ בשטרות שהיו בתוך מגירה, בשידה הסמוכה למיטה. לדבריה, השניים דיברו ביניהם בשפה שונה, וכששאלה איזו שפה זו, ענו לה - יפנית.

190. בהודעתה מיום 20.1.2020 (ת/5) מסרה המתלוננת 2 כי כשנה קודם לכן רכשה מוצרים אורתופדיים בחברת סיגמא אימפולס. מאז לא הזמינה ציוד רפואי ולא יצרה כל קשר עם חברה זו.

גרסתו של הנאשם

191. בחקירתו הראשונה במשטרה ביום מעצרו (ת/67 מיום 26.1.2020), מסר הנאשם גרסה לגבי האישום השני (זהו למעשה האישום היחיד שהנאשם מסר בעניינו גרסה במשטרה). הנאשם סיפר כי היה מקרה "לא תקין" בעיר לוד, שבו ילנה קראה לו לדירה וביקשה ממנו לעשות "לסבתא" (כך כינה את הקשישה) עיסוי ראש, באמצעות הנחת מכשיר על פניה. הוא הגיע והניח לסבתא מכשיר על הראש והפעיל אותו, וביקש מילנה להשגיח על הסבתא בזמן שהוא הולך לשירותים ל-5 דקות. כשחזר, הסבתא ביקשה להוריד את המכשיר מהראש. הוא ניתק את המכשיר מהחשמל, והסבתא הורידה אותו וצעקה שגנבו לה משהו. כשאמר לה שלא לקח דבר, אמרה ש"האישה" (ילנה) היא שגנבה. הוא אמר לסבתא שהוא ידבר עם ילנה, ואם ילנה גנבה היא תחזיר את הכסף. הסבתא דרשה שיעזוב את המקום. הנאשם העיד כי הוא לא ראה את ילנה לוקחת כסף ואינו יודע אם עשתה כן. כשילנה הגיעה לרכב שאל אותה אם לקחה משהו, ואם כן - עליה להחזיר. ילנה השיבה שלא לקחה דבר ושהסבתא "לא נורמלית", והשניים חזרו לבתיהם (ש' 77-86).

192. בעדותו בחקירה הראשית מסר הנאשם כי באותו יום נסעו לשכונת גני אביב בלוד, ובשעה 16:00 לערך נסעו לשני הוסטלים ברחוב בן שמן בלוד. הוא נשאר ברכב וילנה הלכה למכור או לקבוע פגישה. איש לא

אמר לילנה ללכת דווקא למתלוננת 2 (ע' 98). בשעה 18:00 לערך ביקשה ממנו ילנה לעלות ולעזור לה. ילנה אמרה לו שהאישה סובלת מכאבי ראש ושיש אצלה בדירה מכשירים רבים. היא ביקשה שיביא עמו משהו ייחודי, שלא רבים מוכרים. לכן הביא עמו מכשיר עיסוי לראש. הוא דיבר עם המתלוננת והבין גם ממנה שהיא סובלת מכאבי ראש. האישה ישבה ליד הטלויזיה, והוא ביקש ממנה לעבור לספה שלידה נמצא שקע חשמל. מדובר בספה שהיא למעשה מיטת עיסוי, שנמצאת מול מיטתה של הקשישה. הנאשם הניח עליה את המכשיר, הפעיל אותו והתחיל לבצע עיסוי. מפני שהגומי "עלה" הוא ביקש מילנה לעקוב שהמכשיר לא ייפול, והלך לשירותים. הנאשם חזר מהשירותים כעבור כ-15 דקות, וראה שהקשישה יושבת, מושכת את המכשיר ומנסה להוריד אותו. הוא אמר לה לא למשוך את המכשיר, שהיא עלולה לקרוע אותו, והוא יעזור לה להוריד את המכשיר. הקשישה קמה, נסערת, התיישבה על המיטה ואמרה שגנבו ממנה. הנאשם שאל אותה מה גנבו לה, ואמר "אני לא לקחתי לך כלום". הקשישה השיבה: "אתה לא לקחת, היא לקחה", והצביעה על שניהם. הוא עמד המום וילנה הלכה. הוא קרא לילנה לחזור, אך הקשישה החלה לצעוק "לכו מפה" ולגרש אותו. הוא הכניס את מכשיר העיסוי לתיק ואמר לקשישה "אל תדאגי. אם היא לקחה משהו אז אנחנו נדבר עם ההנהלה ואנחנו נחזיר לך הכל". הסבתא יצאה איתו לחדר המדרגות, הוא הזמין מעלית, יצא החוצה והלך לרכב. כשהיה בדרך לרכב או כבר ברכב, התקשרה אליו ילנה והוא הסביר לה היכן נמצא הרכב. כשהגיעה לרכב שאל אותה מה קרה ומה הייתה המהומה בדירה, ואם לקחה משהו לקשישה. היא השיבה שלא לקחה דבר, ושהסבתא משוגעת. הנאשם אמר לה פעם נוספת שאם באמת לקחה משהו, עדיף שתחזיר, אך היא חזרה על דבריה. השניים נסעו הביתה. הנאשם הסביר שפעמים רבות קשישים מתקשרים אליהם בתלונות וקללות, למשל כשהשתמשו בציוד והציוד לא עזר להם (ע' 98-101).

193. לשאלה כמה זמן היה בשירותים השיב הנאשם 5-10 דקות. כשחזר מהשירותים הקשישה כבר משכה את המכשיר. הוא שלל את דברי ילנה, שלפיהם הם תכננו ביחד לתת כדורי שינה ולגנוב את כספה של המתלוננת 2, ושהיה ביחד עמה בזמן שגנבה את הכסף וקיבל ממנה כסף כשיצאו מהדירה. לדבריו, אם ילנה גנבה, הוא לא ראה זאת, והדבר נעשה כשהיה בשירותים או לפני שנכנס לדירה. כשאמר שיברר עם ההנהלה התכוון שידבר עם ילנה. הוא הסביר שהציג את עצמו כסוכן בכיר ולא כמנהל החברה. הנאשם מסר כי הוא אינו דובר יפנית. הוא שלל את האפשרות שהסתיר את שדה הראייה של הקשישה, באומרו שלא חיפש דבר וממילא הדירה כה קטנה, עד כי אפילו הוא אינו יכול להסתיר שם דבר (ע' 101-102).

194. בעדותו בחקירה נגדית חזר על התיאור שמסר בחקירה הראשית. ביחס לדברי ילנה, כי בזמן שחיפשה אחר כסף הוא עמד ליד הקשישה ואפשר לילנה לבצע את החיפוש, אמר הנאשם שדברים אלה אינם נכונים, והוסיף: "**או ילנה משקרת, או בכלל קרה לה משהו, יש לה משהו עם השכל**". כשנאמר לו שילנה אינה מסירה מעצמה אחריות, השיב שהוא אינו יודע מדוע ילנה אומרת שהחיפוש אחר הכסף ולקחתו נעשו בנוכחותו, ושדבריה אינם נכונים (ע' 166).

אישום 2 - דיון ומסקנות

195. בשלב זה של הדיון יוזכר כי כבר נקבע שהנאשם וילנה קשרו קשר לתת ללקוחות קשישים כדורי שינה ולגנוב את כספם. השאלה העולה כעת היא ביחס לחלקו של הנאשם באירוע הספציפי נושא האישום השני. נוכחותו של הנאשם בדירה בזמן הגניבה אינה שנויה במחלוקת. הנאשם טען ביחס לאישום זה כי לא ראה

את ילנה לוקחת כספים ולא ידע על כך כלל.

196. עדותה של ילנה בעניין האיטום השני מהימנה עליי.

ילנה הסבירה בעדותה כי מדובר במקרה הזכור לה במיוחד, מכיוון שקורבן העבירה לא נרדמה לאחר שנטלה את כדורי השינה. לפי עדותה, הנאשם, שהגיע לדירה, סייע לה להתגבר על כך - הוא הניח מכשיר על עיניה של המתלוננת 2, והשגיח עליה בעוד ילנה עורכת חיפוש אחר כסף. ילנה התייחסה לדקות שבהן ערכה את החיפוש, וציינה בין היתר, כבר בהודאתה במשטרה, כי בדקות אלה אמר לה הנאשם לא לקחת פנקס שיקים שמצאה וגם סגר בגופו את המגירה שבה חיפשה. בעדותה מסרה שהיא אינה זוכרת שהנאשם ביקר בשירותים, אך גם לא שללה זאת - דבר המחזק את מהימנותה. התייחסותה לעניין הייתה אגבית - **"מה אני צריכה לזכור כל פעם שהוא הולך לשירותים?"**.

197. המתלוננת 2 ציינה בהודעתה כי כשחשדה שמשוה קורה ושאלה מה השניים מחפשים, השיבו לה, **שניהם**, שהם לא נגעו בדבר, ולאחר מכן קמה מהמיטה, הסירה את כיסוי העיניים וצרח עליהם שיחזירו את כספה. דברים אלה מחזקים את התיאור שמסרה ילנה, שלפיו המתלוננת 2 ככל הנראה שמעה דבר מה, התרוממה והחלה לשאול "מה אתם עושים", ואז הנאשם נעמד כדי לסגור בגופו את המגירה (קרי, תיאור שלפיו ילנה והנאשם היו שניהם נוכחים בשלב שבו המתלוננת החלה לחשוד בנעשה סביבה). לעומת זאת, הנאשם מסר כי כשחזר מהשירותים ראה את המתלוננת 2 יושבת ומנסה להוריד את המכשיר, הוא עזר לה להורידו, ואז היא קמה, נסערת, התיישבה שוב והאשימה בגניבה. לפי הנאשם, המתלוננת 2 הורידה קודם את המכשיר ורק אז האשימה את השניים בגניבה. תיאור זה אינו תואם את האמור בהודעתה של המתלוננת 2.

198. הנושאים העיקריים בעדותו של הנאשם הם נסיבות הגעתו לדירה, הדקות שבהן בוצעו החיפוש וגניבת הכסף, וסיומו של האירוע.

אשר לנסיבות הגעתו לדירה, אין חולק שילנה נתנה למתלוננת 2 כדורי שינה ושהמתלוננת 2 לא נרדמה. הנאשם, שטען כי לא ידע זאת, העיד כי ילנה סיפרה לו שמדובר **במי שסובלת מכאבי ראש**.

זוהי טענה מאוחרת, **כבושה**, שהועלתה רק בעדותו של הנאשם בבית המשפט, ולא ניתן היה לעמת את ילנה עם טענה זו. יש לציין גם כי אין זה סביר שילנה תיתן כדורי שינה ותקרא לנאשם כדי שישים כיסוי על עיניה של הקשישה באופן שיאפשר לה לבצע חיפוש בדירה, מבלי שהנאשם מודע לכך. כל שכן, כאשר השניים קשרו קשר לביצוע פשע כאמור לעיל. אני דוחה אפוא את גרסתו של הנאשם בעניין זה.

אשר לדקות שבהן בוצעו החיפוש וגניבת הכסף, "האליבי" של הנאשם הוא הימצאותו בחדר השירותים בדקות שבהן ביצעה ילנה את החיפוש והגניבה. הנאשם טען בחקירתו במשטרה שאמר לילנה שהוא הולך לשירותים ל-5 דקות, ואילו בעדותו בבית המשפט מתאר הנאשם שהות ממושכת בהרבה בשירותים, כ-15 דקות (כשמעט לאחר מכן נשאל שוב בעניין והשיב שמדובר ב-5-10 דקות). אכן, הנאשם סובל ממצב רפואי מסוים שתואר בעדותו, ולכן הדברים אינם בלתי אפשריים. כמו כן, ייתכן בהחלט שהנאשם ביקר בשירותים, ואף ילנה לא שללה זאת. יחד עם

זאת אציין כי ניכרת בדבריו של הנאשם **מגמת הגזמה** בעניין זה. האליבי אמנם הועלה בשלב מוקדם, בחקירתו במשטרה, ואולם מגמת ההגזמה שבדבריו בזמן עדותו בבית המשפט, בשילוב **האגביות** שבה העידה המתלוננת בעניין זה, מובילים למסקנה כי אין לקבל את דבריו של הנאשם בדבר היעדרות ממושכת בזמן שילנה ביצוע חיפוש בחדר.

בעניין סיומו של האירוע, הנאשם לא הכחיש את העובדה כי הקשישה התלוננה לקראת סוף האירוע על כך שבוצעה גניבה בזמן שהשניים היו בדירה. עדותו ביחס לתגובתו לעניין, לרבות הברור שערך לדבריו עם ילנה, אינה מתיישבת עם הידוע בשלב זה, על כך שהשניים קשרו קשר לביצוע פשע.

199. העבירות המיוחסות לנאשם במסגרת האישום השני הן שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא וקשירת קשר לפשע.

בשלב זה של הדיון, נקודת המוצא היא כי הנאשם וילנה אכן קשרו קשר למתן כדורי שינה ללקוחות קשישים כדי לגנוב את כספם. לפי עדותה של ילנה, הנאשם ידע על כך שנתנה למתלוננת 2 כדורי שינה, והוא סייע לה במהלך החיפוש בדירה בכך שהניח על המתלוננת 2 מכשירי שכיסה את עיניה והשגיח עליה במהלך החיפוש. חיזוק מוגבר בעניין זה ניתן למצוא בהימצאותו של הנאשם בדירה ובכך שאכן כיסה את עיניה של המתלוננת 2 (לאחר שנדחו דבריו בנוגע לנסיבות הגעתו לדירה ולהיעדרותו הממושכת מהחדר). חיזוק מוגבר נוסף קיים בתיאור שמסרה המתלוננת 2 על כך שכששאלה מה מחפשים, השיבו לה השניים (ולא רק ילנה), קרי, כשהחלה לחשווד בנעשה סביבה - גם הנאשם היה לידה.

לנוכח האמור לעיל, יש להרשיע את הנאשם בקשירת קשר גם בעניינה של המתלוננת 2, וכן בעבירות של שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא ובגניבה בצוותא חדא.

אישום שלישי

200. אישום זה עניינו באירוע מיום 15.1.2020, בדירתה של המתלוננת 3 בנתיבות.

ילנה - חקירתה במשטרה

201. בראשית חקירתה בעניין אישום זה ציינה ילנה כי היא אינה זוכרת את האירוע. כשהעירו חוקריה כי מחומר החקירה עולה שבאירוע זה הנאשם וילנה גם מכרו משחה, שללה ילנה מכל וכל את האפשרות שאותו ביקור יכלול הן מכירה הן מתן כדורי שינה. ילנה אישרה שהנאשם הביא מתאילנד משחה שחורה בצנצנות זכוכית, בשני גדלים. הוצגה לילנה תמונתה של המתלוננת 3, אך ילנה לא זיהתה אותה. עוד הוצגה לילנה התכתבות מאותו תאריך, שבה שואל הנאשם "איזה דירה אצלכם", והיא משיבה לו: "4" (ת/40 ע' 10). ילנה השיבה כי ככל הנראה ציינה את מספר הדירה שבה נמצאה, אך ציינה שוב כי אינה זוכרת את האירוע. כך גם כשנאמר לה שמעדות המתלוננת 3 עולה כי ילנה פנתה אליה בשמה, ל'. ואולם, כשנאמר לה שמדובר באירוע שבו הקשישה הייתה חלשה והנאשם נשא אותה אל מיטתה, נזכרה ילנה במקרה והחלה למסור פרטים על אודותיו.

לדבריה, באותו אירוע דובר בקשישה שסבלה מכאבים ברגלה. ילנה מדדה את לחץ דמה ונתנה לה כדורי שינה, ככל הנראה שלושה במספר. לאחר מכן הקשישה הלכה בכוחות עצמה לחדר השינה, אך כשהסתובבה על המיטה היא נפלה ממנה. ילנה קראה בשלב זה לנאשם, אשר הרים את הקשישה והניח אותה על המיטה. ילנה נבהלה מאוד והשניים יצאו מהדירה מבלי שחיפשו בה כסף. אשר למשחה שנמצאה בדירה, ילנה העלתה את האפשרות ששכחו את המשחה שם. כשנאמר לה שמהדירה בנתיבות נגנב כסף, אישרה כי ייתכן שכך היה (הוצע לה למשל שהנאשם לקח כסף מבלי שידעה על כך), אך היא אינה זוכרת זאת (ת/79 ע' 13-14, תמליל 146-161).

202. בחקירתה ביום 3.2.2020, נשאלה פעם נוספת לגבי הודעות וואטסאפ מיום 15.1.2020, שבה שאל אותה הנאשם "האם יש התקדמות" והיא השיבה "לא כלום" (לאחר מכן שאל אותה את מספר הדירה והיא השיבה - 4). לא נאמר לה בשלב זה שההתכתבות קשורה לאירוע בנתיבות. על כך השיבה " ... אני הבנתי מתי שאנחנו היינו רק במכירות הוא היה יכול לכתוב לי דברים כאלה... זאת אומרת... שהוא יכנס לדירה וימכור משהו" (תמלול מיום 3.2.2020, ע' 8).

עדוּתָהּ שֶׁל ילנה

203. ילנה שללה את האפשרות שבאותה דירה גם גנבו וגם מכרו (29.6.2020, ע' 12). לשאלה אם היו מכירות בנתיבות באותו יום השיבה שאולי היו, אך לא בדירה זו (ע' 12-13). ילנה התייחסה למקרה באומרה שהייתה אישה אחת שנפלה והנאשם הרים אותה (29.6.2020, ע' 12). על כך שהתקשתה בחקירתה במשטרה, כשבועיים לאחר האירוע, לתאר את הדירה, הסבירה שזיכרונה אינו מן המשופרים ויש דברים שהיא אינה זוכרת (ע' 14). לדבריה: "בגדול אמרתי הכל אבל הדברים הקטנים אני לא זוכרת" (ע' 14). הסנגור שאל אם נתנו למתלוננת כדורים, והיא השיבה שאם המתלוננת ישנה, כנראה שכן. לשאלה אם אמרה זאת רק לפי ההיגיון, השיבה שאין זה אפשרי לזכור את "כל הדברים הקטנים" (ע' 15).

204. ילנה אישרה שהנאשם נכנס לדירה זו והרים את המתלוננת אחרי שנפלה מהמיטה. היא עמדה על דבריה גם כשנאמר לה שהמתלוננת מסרה שהנאשם לקח אותה מהמטבח למיטתה בחדר השינה, ולא סיפרה שנפלה מהמיטה או שהנאשם הרים אותה לאחר שנפלה (ע' 15). היא נשאלה אם עשתה למתלוננת טיפול כלשהו, כיסתה אותה או עצמה את עיניה, והשיבה שלא עשתה דבר. ילנה עומתה עם דברי המתלוננת, שלפיהם השכיבה אותה במיטה וכיסתה אותה בשמיכה, והשיבה שהיא אינה חושבת שכך היה (ע' 16). ילנה זיהתה את המשחה שהוצגה בפניה כמשחה מתאילנד ("קובר") שאותה מכרה, ואישרה שהנאשם הביא אותה מתאילנד (ע' 16-17). לטענה כי באותו יום מכרה למתלוננת את המשחה ולא נתנה לה כדורים, השיבה שתמיד היה בדירה אחת משהו אחד - או מכירות או כדורים (ע' 17). היא נשאלה איך היא מסבירה שמצאו בדירתה של המתלוננת את המשחה, והשיבה שאינה יודעת (ע' 19). לשאלה האם יכול להיות שבאותו יום לא נתנה כדורים, אלא רק מכרה משחת קובר, השיבה שהכול יכול להיות (ע' 20). היא הופנתה לדבריה במשטרה, שלפיהם ייתכן ששכחו שם את המשחה. על כך אמרה - הכול יכול להיות, הם הוציאו את המשחה כדי להראותה ואז שכחו אותה שם. ואולם כמעט מיד לאחר מכן חזרה על כך שאם נתנה הרדמה, לא הראתה משחה - או זה או זה (ע' 22). כשנשאלה אם שוכחים משחה של 1,400 ₪, ציינה: "יכול להיות שהיו מכירות בלעדיי, אני לא יודעת" (ע' 22). על כך נאמר לה שהנאשם חזר מתאילנד ב-12.12.2020, רק כחודש קודם לכן, וזו הייתה תקופה כמעט ללא מכירות. ילנה אישרה זאת, אך ציינה

שייתכן שהיו מכירות בימים הסמוכים (ע' 22).

205. ילנה הופנתה לתמונתה של המתלוננת, שאותה לא זיהתה במהלך חקירתה במשטרה. ילנה מסרה שבתמונה לא רואים גובה (ע' 22). על כך שאמרה במשטרה שהאישה שנפלה מהמיטה הלכה עם מקל ולא הליכון, ציינה בעדותה כי ייתכן שהיה בדירה מקל, אך היא לא ראתה את הקשישה עמו (ע' 23).

ילנה מסרה כי לא היה אצל הקשישה כסף, ולכן לא גנבו ממנה. בתגובה לדברי המתלוננת כי נגנבו לה ₪ 700, אמרה ילנה שייתכן שהיא עצמה לא ראתה את הכסף, ושאת הכסף לקח הנאשם (ע' 24).

206. ילנה הופנתה לדבריה בחקירת המשטרה בעניין הקלטה קולית בוואטסאפ מיום 15.1.2020. היא נשאלה, לנוכח תשובתה זו, האם באירוע מיום 15.1.2020 הייתה מכירה או הרדמה. החקירה התארכה בעניין זה, וילנה השיבה שהיא **"יודעת רק דבר אחד שאם מכירות או כדורים בכל מקרה הוא היה נכנס לדירה"** (ע' 48). היא עמדה על כך שדיברה אמת במשטרה, ואם אמרה שהייתה מכירה, הייתה מכירה, ואם אמרה שנתנה כדורים - כך היה (ע' 49).

הודעתה של המתלוננת 3

207. הודעתה של המתלוננת 3 ניתנה ביום 29.1.2020 (ת/8). המתלוננת 3 מסרה כי ביום 15.1.2020 שהתה בדירתה (דירה מס' 4) ובשעה 15:00 לערך שמעה נקישה בדלת וקריאה בשם "ליל". למרות שאין זה שמה, היא פתחה את הדלת, והכניסה את האישה שעמדה בפתח, שהציגה עצמה כמי שבאה מטעם "אגודה למבוגרים" (כלשונה של המתלוננת 3). האישה שאלה אותה מי גר עמה, והמתלוננת 3 השיבה כי היא גרה לבדה. המתלוננת 3 סיפרה לאישה שכואב לה הראש, והאישה מדדה את לחץ דמה ואמרה לה שהיא צריכה לקחת כדור. האישה נתנה לה שלושה כדורים שצורתם מאורכת "בצבע בהיר תכלת משהו כזה". המתלוננת 3 החזיקה אותם בידה, האישה אמרה לה לשתות אותם, והיא עשתה כדבריה. עוד מסרה המתלוננת 3 כי האישה אמרה לה שבקרוב יבוא לדירה גבר, ושלא תיבהל. בינתיים השתיים המשיכו לשוחח. הייתה נקישה בדלת והאישה פתחה את הדלת. הגבר נכנס. המתלוננת 3 תיארה אותו כגבוה, עם מעיל חום ומכנסיים חומים, ככל הנראה חליפת ספורט. הגבר והאישה דיברו שניהם ברוסית. הגבר ניגש אל המתלוננת 3 והציע לה לקנות מוצרים שמחירים היה גבוה (המתלוננת 3 לא זכרה אילו מוצרים). היא אמרה לגבר שאין לה די כסף. הוא הראה לה קופסה גדולה כלשהי שמחירה היה גבוה, והשאיר אצלה קופסה קטנה.

הגבר שאל אותה היכן נמצא הכסף שלה. המתלוננת 3 ציינה שבאותו שלב כבר הייתה ככל הנראה תחת השפעת הכדורים, והגבר הרים אותה מהכתפיים שלה ולקח אותה לחדר השינה שלה. האישה הלכה אחריהם. המתלוננת 3 מסרה כי כשהגיעו לחדר השינה היא ככל הנראה פתחה את השידה שבה יש נרתיק עם כסף, ואז האישה השכיבה אותה במיטתה וכיסתה אותה בשמיכה. המתלוננת 3 נרדמה (כדבריה - "נכנסתי לתרדמת עמוקה מאוד"), לא ידוע לה לכמה זמן, פרט לכך שהמטפלת שלה ציינה שהמתלוננת 3 התקשרה אליה בשעה 20:00. המתלוננת 3 בדקה וראתה שהכסף שלה (כ-700 ₪ בשטרות של 100 ₪) איננו והתיק שלה נשאר במקומו.

208. הוגש בעניינה של המתלוננת 3 מכתב סיכום רפואי מיום 16.1.2020 מהמרכז הרפואי סורוקה (ת/26). במסמך זה נרשם כי יום קודם לכן הגיעו "שני אנשים אמרו לה שהם רופאים, נתנו לה איז[ה] כדור לבלוע".

צוין כי המתלוננת 3 אינה זוכרת מה קרה לאחר מכן וכי היא ישנה על הרצפה עד הבוקר. בבדיקתה לא נמצאו ממצאים חריגים.

גרסת הנאשם

209. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הם הגיעו אל המקום בשעה 17:00 לערך, וילנה עלתה לדירה עם מכשיר. הוא כתב לילנה "מה קורה", והיא השיבה שהיא אינה מצליחה למכור. הנאשם עלה לדירה, ואז נזכר כי כבר הגיע לדירה בעבר ומכר למתלוננת 3 ככל הנראה מגן ברכיים. המתלוננת 3 סיפרה לו על בעיות ברכיים, והוא נזכר שהיא קנתה בעבר מכשירים זולים בשל בעיה כלכלית. הנאשם סיפר לה על משחת הקוברה, המשמשת לחימום מפרקים, והציע לה את המשחה ב-1,000 ₪. המתלוננת 3 אמרה שהיא אינה יודעת כמה כסף יש לה, והלכה לחדר אחר. היא חזרה עם ארנק או תיק קוסמטיקה, והוציאה ממנו כ-750-700 ₪ (ע' 103). באותו זמן הנאשם וילנה עמדו על יד הכניסה לדירה. הנאשם הסכים למכור לה בסכום זה משום שבאותו יום לא היו מכירות והיה צריך לממן לכל הפחות את הדלק, וגבה ממנה בסופו של דבר רק 600 ₪ (ע' 104).

210. הנאשם נשאל לגבי דברי המתלוננת 3 כי לקח אותה לחדר השינה וילנה השכיבה אותה במיטתה וכיסתה אותה בשמיכה. הוא השיב שהמתלוננת 3 מתבלבלת או משקרת, כי הם לא עזבו את הסלון. לדבריו, המתלוננת 3 הלכה אחריהם וסגרה את הדלת כשיצאו מהדירה. לגבי דברי ילנה, כי באותו יום הם סיכמו לתת למתלוננת 3 כדורים ולגנוב את כספה, השיב הנאשם כי דברים אלה אינם נכונים, ושמעולם לא סיכמו דבר כזה (ע' 104).

211. בחקירה הנגדית שלל הנאשם את הטענה כי שאל את הקשישה היכן נמצא הכסף שלה, וכן את דבריה שלפיהם היא הייתה תחת השפעת הכדורים והנאשם הרים אותה מהכתפיים ולקח אותה לחדר שינה. הנאשם מסר שמעולם לא הרים אדם קשיש למיטתו (ע' 187-188). גם ביחס לדברי ילנה, שמסרה דברים דומים, אמר שהם אינם נכונים (ע' 189). הנאשם עמד על כך שהמתין למתלוננת 3 בסלון ולא ליווה אותה לחדר השינה (190). המתלוננת 3 ליוותה אותם החוצה וסגרה אחריהם את דלת הדירה (ע' 191).

212. הנאשם ציין לראשונה כי המשחות שייכות לו ולא לחברה, ולכן הוא רשאי לדבריו לקבוע כל מחיר (ע' 152). נאמר לו שזו הפעם הראשונה שהוא עורך הבחנה בין מוצרי החברה לבין מוצרים פרטיים שלו, והוא השיב שכבר אמר שהביא את המשחה מתאילנד עבור עצמו, ושמסר באופן כללי שהם מוכרים משחות רבות (ע' 153-154).

אישום 3 - דיון ומסקנות

213. האירוע נושא האישום השלישי התרחש ביום 15.1.2020. יוזכר כי בדיון באישומים הראשון והרביעי, שעניינם באירועים מיום 24.12.2019, נקבע כי הנאשם תכנן יחד עם ילנה מתן כדורי שינה לקשישים, לצורך גניבת כספם.

214. עדותה של ילנה בעניין אישום זה התאפיינה במספר קשיים, שכן ילנה לא זכרה בתחילת חקירתה את האירוע, ואף לא זיהתה את המתלוננת 3 בתמונות שהוצגו לה. ברם, היא נזכרה במקרה כשנאמר לה שבאירוע זה נשא הנאשם את הקשישה למיטתה. ילנה מסרה תיאור מתומצת של האירוע, שממנו עולים מספר נתונים מרכזיים: ילנה נתנה למתלוננת 3 כדורי שינה לאחר שמדדה את לחץ דמה (כך גם לפי הודעתה של המתלוננת 3); הנאשם נכח בדירה בשלב מסוים של האירוע (כך גם לפי הודעתה של המתלוננת 3 ועדותו של הנאשם, הגם ששני האחרונים מסרו פירוט שונה לגבי מועד הגעתו של הנאשם לדירה. הפירוט שמסרו נתמך על ידי המסרים בוואטסאפ בין ילנה לנאשם, המלמדים שילנה לא הזעיקה את הנאשם לדירה); הנאשם נשא את המתלוננת 3 בידיו (כך גם לפי הודעתה של המתלוננת 3, אם כי התיאור שמסרה המתלוננת 3 שונה בפרטיו מהתיאור שמסרה ילנה).

אשר לדבריה של ילנה במשטרה ביחס לתקשורת הוואטסאפ עם הנאשם (לעיל בפסקה 202), שמהם עולה לכאורה כי ילנה קראה לנאשם לצורך ביצוע מכירה, יש לציין כי החוקרים אמנם ציינו את התאריך שבו הוחלפו המסרים, אך לא פירטו כי מדובר ביום האירוע בנתיבות. תשובתה של ילנה הייתה כללית אפוא ולא הייתה בה התייחסות ספציפית למקרה הנתון.

215. הודעתה של המתלוננת 3 הוגשה בהסכמה. מההודעה, שנמסרה כשבועיים לאחר קרות האירוע, עולה כי המתלוננת 3 קיבלה שלושה כדורי שינה לאחר שנמדד לחץ דמה. אין חולק כי הגבר והאישה המוזכרים בהודעתה הם הנאשם וילנה. המתלוננת 3 סיפרה שהנאשם הציע לה מוצרים שמחירים גבוהים. דבריה אלה עשויים ללמד לכאורה כי הנאשם הגיע כדי למכור לה מוצרים. ברם, היא גם תיארה שהנאשם שאל אותה היכן נמצא כספה, וששלב זה היא כבר הייתה תחת השפעת הכדורים. המתלוננת 3 ציינה כי הנאשם הרים אותה ונשא אותה לחדר השינה שלה, וכשהגיעה לשם היא פתחה ככל הנראה את השדה שבה יש נרתיק ובו כסף. ילנה השכיבה אותה במיטתה, והיא נרדמה. מן הדברים עולה בבירור כי **הנאשם ראה את המתלוננת 3 במצב מעורפל ונשא אותה למיטתה.**

בין דברים אלה לדבריה של ילנה קיים כאמור מכנה משותף - נשיאתה של המתלוננת. הנאשם טען בעדותו שהמתלוננת מתבלבלת או משקרת לגבי לקיחתה לחדר השינה, ואולם כאמור, ההגנה הסכימה להגשת הודעתה של המתלוננת 3, וויתרה מראש על חקירתה הנגדית. הנאשם טען בעדותו כי הוא נשאר בסלון ולא הרים את המתלוננת 3, ואולם, דבריו אלה עומדים בסתירה לדבריהן של המתלוננת 3 ושל ילנה, וגרסתו היא גרסה כבושה, שנמסרה בעיתוי מאוחר מאוד, לאחר שנחשף אל כל הראיות ולאחר שנשמעה עדותה של ילנה (יצוין כי שתיקתו של הנאשם במשטרה ביחס לאישום זה מהווה חיזוק נוסף לראיות התביעה). **מכל האמור עולה, כי הנאשם היה שותף לתכנית, נכח בדירה, ראה את המתלוננת 3 כשהיא מעורפלת ונשא אותה בידיו.**

המתלוננת 3 דיווחה כי נגנבו ממנה כ-700 ₪. הנאשם העיד כי **קיבל** ממנה 600 ₪ עבור המשחה שמכר לה. המתלוננת 3 מסרה כאמור כי הייתה במצב מעורפל ולאחר שהובלה על ידי הנאשם לחדר השינה, הוציאה ככל הנראה נרתיק ובו כסף. בהיותה מעורפלת, תחת השפעת כדורי שינה שניתנו לה בידיעת הנאשם, אין לראות בסיטואציה זו כמכירה ורכישה, אף אם נניח כי המתלוננת 3 הוציאה מהנרתיק סכום כסף ומסרה אותו לנאשם, שכן הדבר נעשה במרמה, תוך ניצול מצבה של המתלוננת 3.

לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשם ביצע במסגרת אישום זה עבירות של קשירת קשר לפשע, שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא וגניבה בצוותא חדא.

אישום חמישי

216. אישום זה עניינו באירוע מיום 28.11.2019 בגדרה, בדירתה של המתלוננת 5.

ילנה - חקירתה במשטרה

217. ילנה מסרה בחקירתה ביום 30.1.2020 (ת/79) כי ביום האירוע הגיעה עם הנאשם ברכבו להוסטל בגדרה. גם בפעם זו, כביתר המקרים, הנאשם בחר את היעד, לפי רשימה שהייתה בידיו. הדירה הייתה בת שני חדרים, בקומה הראשונה. היא נכנסה לדירה ושוחחה עם הקשישה. ילנה ציינה בחקירתה כי מעולם לא אמרה שהיא רופאה, אך במהלך השיחה, כביתר השיחות על אודות המצב הרפואי של הקשישים, היא הציעה והמליצה למדוד לחץ דם. הקשישה הייתה רזה מאוד, ולכן נתנה לה רק שני כדורי שינה. הקשישה נרדמה מהר מאוד. ילנה מכרה לה בעבר מכשיר "טורמלין" ולכן ידעה מבעוד מועד על מקום אחד שבו שומרת הקשישה את כספה - בארון בחדר השינה. ילנה ניגשה לחדר השינה ומצאה בארון סכום כסף לא גדול. היא לקחה את הכסף מבלי לספור אותו, ושלחה הודעה לנאשם: "תיכנס", כדי שיבוא לעזור לה לחפש. הנאשם הגיע ומצא את רוב הכסף במקום אחר, בסלון הדירה, במזנון מעל הספה. הכסף היה מתחת לתמונה ממוסגרת. היא אינה זוכרת את הסכום. הנאשם לקח את הכסף. היא אינה זוכרת אם נתן לה חלק ממנו אם לאו, כי זה היה אחד המקרים הראשונים, שבהם הנאשם עדיין לא נתן לה תשלום. הם יצאו מהדירה כשהקשישה עדיין ישנה בסלון, נכנסו לרכב ונסעו הביתה (ת/79 ע' 9-10).

ילנה - עדותה בבית המשפט

218. הסנגור הטיח בילנה את הטענה כי הנאשם לא ביקר בדירה הזו, ושהייתה זו היא שנתנה כדורים וגנבה, והנאשם לא ידע על כך. ילנה השיבה: "הוא לא היה באף מקום...". "זה לא נכון" (ע' 227). ילנה אישרה שביקרה בדירה הזו בעבר, במכירות, וכך גם הנאשם (ע' 229). ילנה סיפרה שעלתה ראשונה, שוחחה עם המתלוננת 5, מדדה לחץ דם ונתנה כדור. המתלוננת 5 נרדמה והנאשם עלה. לשאלה אם עלתה עם מכשירים לדירה, השיבה שהמכשירים היו תמיד ברכב (ע' 230).

219. ילנה העידה כי ראתה יחד עם הנאשם את המתלוננת 5 מביאה כסף מחדר אחר, כשהשניים ביקרו בדירתה במכירה קודמת. שאר הכסף אוחסן במקום אחר, בסלון, וילנה לא ידעה על אודות אותו מקום (ע' 230). ילנה נשאלה על כך שבמשטרה דיברה בגוף יחיד ("אני ידעתי על מקום אחד בו היא שומרת כסף"), אך בעניין זה יצוין כי עיון בתמלול המלא (30.1.2020 ע' 105) מלמד כי ילנה נשאלה אם הנאשם אמר לה לחפש בארון והיא השיבה שהיא כבר ידעה על אודות המקום, ושלא ניתן ללמוד מהדברים שנאמרו בגוף יחיד כי היא הייתה לבדה בדירה (ללא הנאשם) ביום האירוע.

עמוד 59

220. ילנה לקחה את הכסף מהארון ולאחר מכן התקשרה לנאשם והוא נכנס לדירה. כשהגיע, חיפשו בסלון ביחד. היא אינה זוכרת אם נתן לה 10%, אך נדמה לה שכן (ע' 231). ילנה ציינה שאינה זוכרת אם התקשרה אל הנאשם או כתבה לו כדי שיגיע לדירה (ע' 232).

המתלוננת 5 - הודעתה במשטרה

221. הודעתה של המתלוננת 5 נמסרה ביום 4.2.2020 (ת/12). המתלוננת 5 גרה בבניין של משרד העלייה והקליטה. כחודשיים וחצי קודם לכן הגיעה אליה אישה דוברת רוסית שהציגה את עצמה כמי שבאה מטעם קופת החולים. האישה בדקה את לחץ דמה ואמרה שיש לה לחץ דם מאוד גבוה ושהיא אינה יודעת איך אנשים חיים עם לחץ דם כזה. המתלוננת 5 ציינה כי אינה זוכרת אם האישה נתנה לה כדורים. היא הלכה לישון, וכשהתעוררה גילתה שנעלם כסף שהיה בארון בחדר השינה. היא לא זכרה את הסכום אך ציינה כי מדובר היה בסכום נכבד. בנוסף, נגנב סכום כסף שהיה מוחבא מאחורי תמונה במזנון בסלון הדירה. לשאלת החוקר מסרה המתלוננת 5 שלא הבחינה בגבר בביקור זה, אך "בפעם הקודמת" היה גבר שמכר לה מכשיר עיסוי.

גרסת הנאשם

222. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הם מכרו למתלוננת 5 מספר פעמים בעבר, כ-4-5 מכשירים (ע' 111). הוצג בפניו רישום מיום 12.3.18 (נ/6), והנאשם אמר שרישום זה מתייחס לעסקה שהוא היה שותף לה (לפי הרישום, ילנה מכרה מכשיר ב-5,100 ₪, וכן נמכר מכשיר טורמלין (ע' 113)). הנאשם העיד כי ביום האירוע הוא היה בהוסטל אך לא נכנס לדירתה של המתלוננת 5. לדבריו, כשהגיעו למקום הדבר הראשון שעשה הוא לשלוח את ילנה ללקוחה אחרת, שהיה לה חוב כספי (ע' 113-114).

223. הנאשם שלל את דבריה של ילנה, שלפיהם נכנס איתה לדירה של המתלוננת 5 בזמן שזו ישנה וגנב איתה את כספה. הוא גם לא קיבל מילנה כסף בעקבות המקרה הזה באותו יום (ע' 114).

בחקירה הנגדית חזר הנאשם על עיקרי דבריו.

אישום 5 - דיון ומסקנות

224. ביחס לאישום זה מסרה ילנה עדות מפורטת, שמתוכה עולה כי הנאשם הצטרף אליה לדירתה של המתלוננת 5 ומצא את הכסף שהוסתר בסלון הדירה. ברם, לא מצאתי בראיות המאשימה את החיזוק המוגבר הנדרש לעדותה של ילנה. בהודעתה של המתלוננת 5 לא הוזכרה מעורבות של גבר באירוע, ולא הייתה כל ראיה אחרת המלמדת על מעורבותו של הנאשם במסגרת אירוע ספציפי זה.

הנאשם העיד כי לא ידע על אודות מעשיה של ילנה במסגרת האירוע בנתיבות, נושא אישום זה. לדבריו, כשהגיעו ברכב אל ההוסטל, שלח את ילנה ללקוחה אחרת בהוסטל, כדי להסדיר תשלום חוב.

אכן, קבעתי כי הנאשם וילנה תכננו יחדיו את מתן כדורי השינה לקשישים במטרה לגנוב את כספם. ברם, אין בכך

די כדי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו באישום הספציפי הנ"ל. **בנסיבות אלה יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות שיוחסו לו במסגרת האישום החמישי.**

אישום שישי

225. אישום זה עניינו באירוע ביום 9.9.2019, בדירתו של המתלונן 6 באריאל.

ילנה - חקירתה במשטרה

226. ילנה ציינה כי ביקרה בדירתו של קשיש זה פעמיים. הביקור הראשון היה כחודש או חודש וחצי לפני האירוע נושא האישום, ובמסגרתו בוצעה מכירה רגילה. באותה פעם ילנה נכנסה ראשונה לדירה ובהמשך ביקשה מהנאשם שייכנס. הנאשם דיבר עם הקשיש ומכר לו מזרן עיסויים, תמורת כ-5,000-6,000 ₪. בביקור השני, ביום האירוע, נכנסה ילנה ראשונה לדירה, שאלה את הקשיש אם הוא משתמש במזרן שקנה, והקשיש אישר שהוא עושה זאת מדי פעם. ילנה ביקשה מהנאשם שייכנס, הנאשם נכנס וביקש מהקשיש לשכב על המזרן. הנאשם הניח מכשיר עיסוי על עיניו של המתלונן 6, כך שהוא לא ראה דבר והתייתר הצורך במתן כדורים. ילנה הוציאה את הכסף מהמקום שבו ראתה שהקשיש מחזיק אותו - בתוך קופסה בארון. הייתה חבילה די גדולה של שטרות, וילנה לקחה את רובם ונתנה אותם לנאשם. ילנה תיארה כי הם היו לחוצים בזמן משום שהקשיש לא ישן. היא אינה זוכרת את הסכום ואם נתן לה הנאשם את חלקה. כשהשניים יצאו מהדירה הקשיש עדיין שכב על המזרן, שהמשיך לפעול. לשאלת החוקר אישרה ילנה שהם הורידו את משקפי העיסוי. בהמשך אישרה גם שהמתלונן 6 נותר לשכב עם מכשיר העיסוי על פניו, אך נראה כי כוונתה הייתה לזמן שהותם בדירה ולא לכך שעזבו את הדירה כשהמכשיר על פניו של המתלונן (שכן הדבר מנוגד להיגיון ולא עלה בדברי המתלונן, והנאשם אף ציין בעדותו שמכר את המכשיר האמור בנצרת (ת/79 ע' 12; 21.9.20 ע' 118).

227. ילנה נשאלה על כך שמהחקירה עולה כי הם ביקרו באריאל שלוש פעמים (ולא פעמיים) - בתאריכים 7.8.2019, 26.8.2019, ו-9.9.2019. לדבריה, המקרה הראשון היה מכירה רגילה לקשישה, ואל דירה זו לא חזרו יותר. שני הביקורים הבאים היו בדירתו של המתלונן 6 (ת/79 ע' 12, תמלול ע' 141).

ילנה - עדותה בבית המשפט

228. בחקירתה הנגדית בבית המשפט, הוצג בפני ילנה רישום בכתב ידה של מספר מכירות (נ/2), שבו מצוינים שני תאריכי ביקור אצל המתלונן 6 באריאל, 6.8.2019 ו-26.8.2019. לפי רישום זה, ביום 6.8.2019 שולמו 3,000 ₪ במזומן עבור מזרן, וביום 26.8.2019 שולמו 4,600 ₪ במזומן עבור מזרן. היא אישרה כי ביקרה בדירתו של המתלונן 6 בתאריכים אלה. בביקור השלישי, ביום האירוע נושא האישום זה, התקשרה לנאשם וביקשה שייכנס ויביא עמו "משקפיים". בביקורים הקודמים ראו מהיכן מוציא המתלונן 6 כסף. ילנה והנאשם לקחו את כספו של המתלונן 6, ואת כיסוי העיניים לקחו עמם בלכתם (22.6.2020 ע' 140).

229. בהמשך הוצג לילנה הסכם המכר בין החברה לבין המתלונן 6 (נ/7), שבו צוין כי עלות המוצר שנרכש היא 8,250 ₪ וכי התקבל סכום של 3,000 ₪ במזומן. הסנגור טען שביום האירוע, 9.9.19, ילנה באה להרדים את המתלונן 6 על דעת עצמה ומבלי שהנאשם ידע על כך. נטען כי הנאשם הסיע אותה למקום כדי לנסות למכור לאחרים מוצרים נוספים, וכדי לגבות מהמתלונן 6 חוב של 650 ₪ שנותר במסגרת רכישת המזון (לאחר שכבר שילם בשני הביקורים הקודמים סכום של 7,600 ₪ מתוך 8,250 ₪). כן נטען שהנאשם עלה לדירה אחרי שילנה כבר גנבה את כספו של המתלונן 6. על כך השיבה ילנה: **"זה היה בנוכחותו של ג'ניה שאני לקחתי את הכסף. הוא עמד על יד ובדק שבן אדם לא יוריד את המשקפיים על מנת שאני אוכל להוציא את הכסף"** (ע' 257). כשהוטח בה שהיא ידעה בעצמה איפה הכסף והוציאה אותו, השיבה: **"גם הוא ידע איפה כסף"** (ע' 257). ילנה נתנה לנאשם את הכסף מחוץ לבית, ככל הנראה בתוך הרכב. היא אינה זוכרת מה היה הסכום שקיבלה (ע' 258). תגובתה של ילנה לטענה כי היא משקרת וכי מטרת הביקור אצל המתלונן 6 באותו יום הייתה גביית החוב ותו לא, הייתה: **"אם היה כסף בקופסה ואנחנו ידענו איפה מונח הכסף ואנחנו שמנו עליו כיסוי אז כמובן אנחנו לקחנו לא רק 650 ₪"** (ע' 259).

הודעתו של המתלונן 6

230. בהודעתו מיום 4.2.2020 (ת/14) מסר המתלונן 6 כי כארבעה חודשים קודם לכן, כששהה בדירתו בהוסטל באריאל, הגיעו אליו גבר ואישה כדי לשכנעו לקנות מוצרים שונים, כגון מכשירי עיסוי לגב ולכל הגוף. המתלונן מסר כי השניים הניחו מכשיר עיסוי על ראשו וכיסו את עיניו באופן שלא ראה דבר. הוא לא קנה את המכשיר, והם הלכו. לדבריו, הם לקחו מהארון שבסלון הדירה כסף בסכום של 8,000 ₪, שאותו חסך כל השנים. לשאלת החוקר מסר שרכש בעבר מאותם שניים מוצרי פיזיותרפיה, בין היתר מזרון עיסוי. את הגבר תיאר כבחור שמן, דובר רוסית. השניים לא מדדו את לחץ דמו לפני ההדגמה של מכשיר העיסוי.

גרסת הנאשם

231. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי ביקר עם ילנה בדירתו של המתלונן 6 פעמיים בחודש אוגוסט 2019 ופעם נוספת ביום האירוע (ע' 114). ביחס לחוזה מאוגוסט 2019 (נ/7) מסר הנאשם כי מכר למתלונן 6 מזון, יחד עם ילנה. המתלונן 6 שילם מקדמה בגובה 3,000 ₪, המזון נשאר אצלו, והוא התחייב לשלם 5,250 ₪ בספטמבר. כעבור כשבועיים ביקרו אצל המתלונן 6 פעם נוספת והוא שילם סכום נוסף (ע' 116). בספטמבר הגיעו השניים שוב, והמתלונן 6 שילם את כל היתרה. הנאשם מסר כי ניסה למכור למתלונן 6 מכשיר נוסף, אך הלה סירב לרכוש אותו והלין על כך שהמכשיר אינו עוזר לו (ע' 117). הנאשם אישר שהניח מכשיר עיסוי על ראשו של המתלונן 6. הוא שלל את הטענה כי נגנבו מהמתלונן 6 כספים, והסביר כי באותו יום קיבל מהמתלונן 6 רק את יתרת החוב. לדבריו, במרכז החדר היה שולחן סנוקר והמתלונן 6 הוציא את הכסף, כ-1,000 ₪, שהיה מתחת לשולחן (ע' 118).

232. בחקירה הנגדית מסר הנאשם כי כשהמתלונן 6 שכב על המזון, הוא ניסה למכור לו מכשיר עיסוי לראש, אך המתלונן 6 סירב לקנותו. לאחר מכן הוא קם, החזיר את החוב האחרון ושילם באופן סופי על המזון, והשניים הלכו משם (ע' 194). בעניין דברי המתלונן 6 כי נגנב ממנו סכום גבוה (8,000 ₪), הנאשם אמר שהוא אינו יודע דבר על כך (ע' 195).

233. במסגרת האישום השישי לא נטען כי ניתנו למתלונן 6 כדורי שינה לצורך גניבת כספו, ולכן כולל אישום זה "רק" עבירה של קשירת קשר לעוון ועבירה של גניבה בצוותא חדא.

234. מעדותה של ילנה עולה כי ביום האירוע היא נכנסה ראשונה לדירה והתעניינה אם המתלונן 6 עושה שימוש במזרן שרכש. לאחר מכן נכנס גם הנאשם לדירה, ביקש מהמתלונן 6 לשכב על המזרן והניח על עיניו מכשיר עיסוי שכיסה אותו. בזמן שעניו של המתלונן 6 היו מכוסות, הוציאה ילנה סכום כסף מתוך קופסה בארון, שם ראתה בביקור קודם שהמתלונן 6 שומר את כספו. השניים יצאו מהדירה כשהמתלונן 6 עדיין שוכב על המזרן שהמשיך לפעול.

235. המתלונן 6 תיאר בהודעתו, שהוגשה בהסכמה, אירוע שהתחיל כניסיון מכירה והסתיים בגניבה, ולא התייחס בהודעתו לגביית חוב. במסגרת האירוע, השניים (ולא רק ילנה) הניחו על ראשו מכשיר עיסוי שכיסה את עיניו. הוא לא רכש את המכשיר, ומאוחר יותר גילה כי נגנבו ממנו ₪ 8,000 שהיו שמורים בארון בסלון. הודעתו מחזקת את הודעתה של ילנה בעניינים הבאים: נוכחותו של הנאשם בדירה, חלקו של הנאשם בהנחת מכשיר העיסוי על עיניו, והעובדה שנגנב סכום כסף משמעותי באותו אירוע.

236. הנאשם מסר בעדותו כי הוא אכן נכח בדירה באותו אירוע ואף הניח על עיניו של המתלונן 6 את מכשיר העיסוי, בניסיון למכור לו את המכשיר. עם זאת, הנאשם טען כי מטרת הביקור בדירה הייתה גביית חוב וכן ניסיון למכור מכשיר נוסף, וכי המתלונן 6 בחר שלא לרכוש את המכשיר הנוסף ורק שילם לנאשם את יתרת החוב באמצעות כסף שהיה שמור בתוך שולחן הסנוקר שבדירה.

הנאשם טען כי לא ידע שילנה גנבה כספים מהמתלונן 6. קודם לכן, כשילנה נחקרה על ידי סנגורו, הטיח בה הסנגור את הטענה כי גנבה את הכספים לפני שהנאשם עלה לדירה. ילנה שללה זאת מכל וכל. יודגש, כי הנאשם אישר מאוחר יותר, במסגרת עדותו, כי הוא זה אשר הניח את המכשיר על עיניו של המתלונן. אם כך, הנאשם מאשר בעדותו כי הוא כבר היה בדירה בזמן "שעת הכושר" לגניבת הכספים, והוא אף נטל חלק ביצירתה. **דבריו אלה מהווים חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה.** עוד יש לציין כי הנאשם לא העלה כל טענה בעניין היעדרות בשלב זה (בשונה מדבריו במסגרת האישום השני, שלפיהם בזמן שהמתלוננת 2 שכבה כשכיסוי על פניה הוא שהה ממושכות בחדר השירותים).

237. עדותו של הנאשם בעניין האישום השישי מהווה אף היא גרסה כבושה שנמסרה בשלב מאוחר, ללא הצדקה לעיתוי המאוחר. חלק העדות שלפיו מטרת הביקור היה גביית חוב הועלה לראשונה על ידי סנגורו במסגרת עדותה של ילנה, כך שילנה ניתנה הזדמנות להתייחס אליה. ילנה לא שללה את קיומו של החוב, אך עמדה על דבריה שלפיהם החוב "נבלע" בגניבת הסכום הגדול יותר. חלק העדות הנוגע לכך שהמתלונן 6 הוציא סכום כסף מתוך שולחן הסנוקר ומסר אותו לנאשם הועלה לראשונה בשלב מאוחר עוד יותר, במסגרת עדותו של הנאשם, כשלא ניתן היה עוד לאמת את טענתו מול המתלונן 6 ומול ילנה.

על דברים אלה יש להוסיף את שתיקת הנאשם בחקירתו במשטרה בעניין אישום זה, המהווה חיזוק לעדותה של

ילנה.

מן האמור ניתן ללמוד כי הנאשם נטל חלק בגניבת כספו של המתלונן 6, ולכן יש להרשיע אותו בעבירה של גניבה בצוותא חדא.

238. סעיף 499(א)(2) קובע:

"(א) הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או עוון, ..., דינו -

(1) ...

(2) אם העבירה היא עוון - מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה

עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר."

באישום זה בוצעה הגניבה בלא שניתנו למתלונן 6 כדורי שינה, ועל כן הואשם הנאשם בקשירת קשר לביצוע עוון ולא בקשירת קשר לביצוע פשע. כפי שכבר נקבע, התכנון הכללי של הנאשם וילנה כלל שני סוגים של עבירות - פשע (שלילת כושר ההתנגדות) ועוון (גניבה). במקרה הנדון רלוונטית רק עבירת העוון, ועל כן **אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של קשירת קשר לעוון.**

אישום שביעי

239. אישום זה עניינו במקרה הראשון מבחינה כרונולוגית, שאירע בדירתו של המתלונן 7 באשקלון ביום 29.8.2019.

ילנה - חקירתה במשטרה

240. ילנה סיפרה כי הפעם הראשונה שבה נתנו כדורי שינה לקשיש הייתה בהוסטל באשקלון, לקשיש מעל גיל 90. היא נסעה להוסטל עם הנאשם, שנהג ברכב קיה לבן ששימש את החברה. לנאשם היו רשימות בטלפון הנייד, שבהן הופיעו שמות וכתובות של לקוחות שקנו ממנו בעבר מכשירים, והוא זה אשר הוביל למקום. המתלונן 7 קנה מהם בעבר מזרן עיסוי, ופרטיו כבר היו בידיהם. ילנה הגיעה ראשונה לדירה, דפקה בדלת, הזדהתה בשמה, והמתלונן 7 הכניס אותה מבלי שזיהה אותה. הם החלו לדבר על בעיותיו הרפואיות, כשילנה ידעה מראש, מביקור קודם, כי הוא סובל מבעיות אורתופדיות. היא נתנה למתלונן 7 מספר כדורי שינה, עגולים בצורתם, שאת שמם וצבעם היא אינה זוכרת. עבר זמן רב, וכשהמתלונן נרדם או כמעט נרדם, היא התקשרה לנאשם, ופתחה לו את דלת הדירה. השניים ביצעו יחדיו חיפוש בדירה, שכללה חדר אחד בלבד. הנאשם פתח מגירה והיא ראתה שהוא מצא ולקח כסף מזומן בסכום שאינו ידוע לה.

היא עצמה פתחה מגירה בחלק התחתון של הארון, שבה היו כ-200-300 יורו. היא לקחה את השטרות ומסרה אותם לנאשם. לאחר מכן פתחה מגירה נוספת ומצאה סכום של 2,000 ₪ בשטרות של 200 ₪. את הסכום הזה לקחה לעצמה, מבלי שהנאשם ידע על כך. המתלונן 7 ישן והם עזבו את הדירה, הלכו לרכב ונסעו ישירות לבתייהם. הכסף שלקחה לעצמה (2,000 ₪) שימש אותה לתשלום חשבונות וככל הנראה גם לקניית ביגוד

ונעליים. היא אינה יודעת מה עשה הנאשם בכסף. הנאשם לא חלק עמה את הסכום, והיא אף לא ביקשה זאת ממנו משום שכבר לקחה לעצמה 2,000 ₪ (ת/79 ע' 6). ילנה סיפרה כי כעבור כחודש חזרה עם הנאשם לאותה דירה, במטרה לנסות ולמכור מכשיר רפואי נוסף, וכשאיש לא ענה לה בדירה, סיפרו לה השכנים כי המתלון 7 עבר להתגורר במקום אחר.

ילנה - עדותה בבית המשפט

241. בעדותה בחקירה הנגדית נאמר לילנה כי המתלון 7 אינו זוכר שנתנה לו כדורים ושנגנב ממנו סכום כסף, אך ילנה עמדה על דבריה. היא ציינה כי הנאשם אמנם נכנס אחרי מתן הכדורים, אך ידע גם ידע על כך. בזמן שנכנס הנאשם לדירה, המתלון 7 טרם נרדם. ילנה ציינה כי השניים השתמשו במכשיר "משקפיים", כדי לזרז את ההירדמות, ואמרו לו שהדבר נועד לצורך אבחון. כשנאמר לה שהיא משקרת ושהנאשם כלל לא נכנס לדירה זו, עמדה על כך שלא הייתה בדירה לבדה (ע' 199). היא ידעה היכן נמצא הכסף משום שהם ראו במכירות קודמות מהיכן לוקח המתלון 7 את כספו. בכל פעם היה המתלון 7 לוקח את הכסף ממקום אחר. ילנה מסרה שהייתה אצל המתלון פעמיים - פעם אחת מכרה מזון ולגבי הפעם השנייה היא אינה זוכרת מה מכרה. ילנה נשאלה האם מכרה ויטמינים, והשיבה בשלילה (ע' 200). ילנה הופנתה לדבריה במשטרה, שלפיהם פתחה מגירה נוספת ושם מצאה 2,000 ₪ שאותם לקחה לעצמה מבלי שהנאשם ראה זאת. לשאלה כיצד הצליחה לעשות כן, השיבה שגם הנאשם ערך חיפוש, אך באחת המגירות היה ארנק שאותו לא בדק, ובאותו ארנק היא גילתה את הסכום (ע' 202). כשהנאשם סיים לחפש הוא יצא מהדירה, וזאת בהתאם לתיאום מראש ביניהם, שלפיו הנאשם ייצא קודם והיא תצא אחריו (ע' 202).

לשאלה מדוע לא ציינה במשטרה שהנאשם עזב ראשון והיא אחריו, השיבה שלא ידעה שהעניין בעל חשיבות (ע' 203). באותו שלב עדיין לא נתן לה הנאשם 10% (ע' 202).

242. ילנה העידה כי הנאשם הוביל אותה לאשקלון, ושהיו לנאשם רשימות בטלפון עם כתובות של לקוחות שקנו ממנו מכשירים (206). לטענה כי הנאשם הביא אותה למקום כדי שתנסה למכור ושהיא משקרת בקשר לידיעת הנאשם לגבי הכדורים, השיבה: **"מה זאת אומרת הוא לא ידע, הוא ידע הכל"; "הוא היה ביחד איתי בדירה"; "רק היה איתי ביחד בדירה, לא ידע [בטון ציני]"** (ע' 207). לטענה כי ברשימת הכתובות בטלפון של הנאשם לא נמצאה כתובתו של המתלון 7 באשקלון השיבה ילנה שכבר ציינה בחקירתה במשטרה שזו לא כל הרשימה (ע' 207).

243. הסנגור הציג לילנה הסכם מכירה בין החברה למתלון 7, שבו מפורט, בכתב ידו של הנאשם, כי המתלון רכש מזון עיסוי ומולטי ויטמינים (נ/8). ילנה ציינה בתגובה שהיא אינה זוכרת במה מדובר. לשאלה אם במהלך פעילותה של החברה נמכרו ויטמינים, השיבה בשלילה (ע' 203-204). עוד ציינה ילנה כי בשיחות הטלפון היו השניים משתמשים במילת קוד "ויטמינים" כשדיברו על כדורי שינה (ע' 204). בהמשך הפנה הסנגור את ילנה לרישום **"אשקלון עמישב ... מזרן/גלולות/כדורים מזומן 20,000 ..."** (נ/3). לפי הרישום, מכרו מזון וכדורים ב-20 אלף ₪. ילנה זיהתה את כתב ידה, ומסרה כי היא זוכרת מזון אך אינה זוכרת כדורים, ושהנאשם היה עמה במכירה זו. היא עמדה על כך שאינה זוכרת מכירה של כדורים גם כשהסנגור הטיח בה שהיא אינה דוברת אמת משום שהיא רוצה להראות שהוויטמינים שהוזכרו בשיחה המוקלטת הם שם קוד לכדורי שינה (29.6.2020, ע' 39-41).

הודעתו של המתלונן 7

244. הודעתו של המתלונן 7 נמסרה ביום 9.2.2020 (ת/16).

החוקר רס"מ ולדימיר מרגולין ציין כהערה כי המתלונן 7 סובל מבעיית זיכרון, שכן הוא זוכר דברים מהעבר הרחוק ואינו זוכר דברים שאירעו לא מזמן. המתלונן 7 ביקש לספר על שניים, גבר ואישה, שעובדים ביחד והגיעו לדירתו כשהתגורר בהוסטל באשקלון. האישה הגיעה ראשונה ושוחחה עמו בנושא שהותו בגטו, שאלה אותו על אודות בריאותו ואמרה שישנם מכשירים טובים מסין. אחריה הגיע גבר עם תיק שבתוכו מוצרים שונים, שאת פעילותם הדגים עבורו. השניים ביקרו בדירתו מספר פעמים, והמתלונן 7 רכש מהם כחמישה מכשירים. הוא שילם במזומן, מכספים שחסך מהפיצויים שקיבל מגרמניה, סכום הנע בין 10-25 אלף ₪ בגין כל מכשיר. כשהתבקש לתאר את השניים, ציין כי היו מספר נשים ומספר גברים. הביקורים היו כשנה קודם לכן. לשאלת החוקר, אם זכור לו שאחרי הביקורים האמורים נעלמו כספים מביתו, השיב שאינו זוכר דבר מסוג זה.

גרסת הנאשם

245. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הוא זוכר היטב את המתלונן, שרכש מוצרים רבים, בין היתר מכשיר עיסוי, טורמליון, מגן ברך חשמלי, מזרן וויטמינים. בסך הכול כ-5-6 רכישות, בסכום של כ-30,000-40,000 ₪ (ע' 119-121). אשר לדברי ילנה, שלפיהם גנב יחד עמה, לאחר תכנון מוקדם, סכום בגובה 300 יורו מדירתו של המתלונן 7, השיב שמעולם לא תכנן דבר כזה וגם לא היה בדירתו של המתלונן 7 בזמן שזה האחרון ישן (ע' 122).

246. הוצג בפני הנאשם הסכם המכירה עם המתלונן 7 (נ/8) שבו מתועדת לכאורה מכירה של מזרן ומולטי-ויטמינים, ומחיריהם - 4,600 ₪ למזרן ו-3,000 ₪ למולטי ויטמינים, ללא ציון תאריך. הנאשם ציין כי ילנה נכחה בזמן המכירה. בנוסף טען הנאשם כי ילנה משקרת בדבריה שלפיהם מעולם לא מכרו ויטמינים וכי "ויטמין" הוא שם קוד לכדור שינה (ע' 120). הנאשם תיאר את המכירה של הוויטמינים: ילנה קבעה את הפגישה עבורו, והוא הגיע עם מזרן משום שידע שהמתלונן 7 כבר קנה מוצרים אחרים. הנאשם הציג את המזרן למתלונן 7, והמתלונן 7 שילם.

הנאשם הלך וחזר, משום שידע שהמתלונן 7 נוהג לרכוש יותר ממוצר אחד ושהוא אוהב דברים נוספים, כמו משחות. הנאשם הציג למתלונן 7 ויטמינים, והמתלונן 7 רכש אותם (ע' 121). אשר לאופן מכירת הוויטמינים, הנאשם מסר שהוא היה מציג את התמונה של המוצר וקורא ללקוח כתבה בנושא היתרונות שבנטילת כדורי ויטמינים לעומת צריכתם של ויטמינים באמצעות אכילת פירות וירקות (ע' 121).

247. בחקירה הנגדית שלל הנאשם את דברי ילנה, שלפיהם הוא הניח על פניו של המתלונן 7 "משקפיים". הנאשם עמד על כך שהוא לא ביקר בדירתו של המתלונן 7 ביום האירוע (ע' 216). הנאשם שלל גם את הטענה כי "ויטמינים" היו שם קוד לכדורי שינה, וטען שמדובר בוויטמינים רגילים שהשניים מכרו (ע' 217). כשנאמר לו שאין זה הגיוני למכור ויטמינים במחיר של 3,000 ₪ ושאלו ויטמינים בסכומים כאלה, השיב: **"אם בן אדם קונה אז למה לא הגיוני? יש לנו שוק חופשי"** (ע' 221). לדבריו, הוא נקב בסכום והמתלונן 7

הסכים מיד. הנאשם אישר שהוא אינו גאה בכך שמכר לאיש קשיש ויטמינים בסכום מופקע, והוסיף שזו הסיבה לכך שביקש להחליף תחום עיסוק. יחד עם זאת ציין הנאשם כי אנשים קונים ויטמינים אף בסכומים גבוהים יותר, בחברות דומות לחברה שלו, הגם שלא הצליח לנקוב בשמה של חברה ספציפית (ע' 222).

אישום 7 - דיון ומסקנות

248. במסגרת האישום השביעי סבורני כי יש לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו. ראשית, לעניין עדותה של ילנה, קיים הבדל משמעותי בין הודעתה במשטרה לבין עדותה בבית המשפט, שכן בעדותה הזכירה לראשונה הנחת מכשיר "משקפיים" על עינו של המתלונן 7 אשר התקשה להירדם, בעוד שבהודעתה לא התייחסה לכך. אדגיש כי איני רואה בכך פגם במהימנותה הכללית של ילנה. כתב האישום מתאר תשעה מקרים. איני סבורה כי ילנה בדתה דברים מליבה. ייתכן בהחלט כי ריבוי המקרים גרם לבלבול מסוים בעניין אישום זה.

249. על כך יש להוסיף כי המתלונן 7 עצמו לא זכר שניתנו לו כדורים או שנגנבו ממנו כספים. הוא זכר ביקור של גבר ואישה שמכרו לו מכשירים כשנה קודם לכן, אך לא זכר ביקור של גבר ואישה (או אחד מהם) במועד הרלוונטי לאישום. המתלונן אמנם סובל לפי התרשמות המשטרה מבעיות זיכרון, ואולם, אין כל תלונה מצידו בנוגע למתן כדורים או לגניבה. אף אם הייתי מקבלת את עדותה של ילנה בעניין אישום זה, וגם כשלוקחת אני בחשבון שגרסתו של הנאשם היא גרסה כבושה שמשקלה מועט, הרי שלא קיים חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה, אלא רק חיזוק רגיל - שתיקת הנאשם בחקירתו במשטרה בעניין אישום זה. בכך אין די כדי לענות על דרישת התוספת הראייתית בענייננו.

לפיכך אני מזכה את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו במסגרת האישום השביעי.

אישום שמיני

250. אישום זה עניינו האירוע מיום 22.10.19 בנוף הגליל, בדירתו של המתלונן 8.

ילנה - חקירתה במשטרה

251. ילנה מסרה בחקירתה מיום 30.1.2020 (ת/79) כי האירוע התרחש לפני הסילבסטר, וכי הנאשם הסיע אותה בשעת צהריים למקום ונשאר ברכב הקיה הלבן. היא עלתה לדירתו של הקשיש, שרכש בעבר ציוד מהחברה. היא נכנסה והציגה את עצמה, והשניים החלו לשוחח. ילנה מדדה למתלונן 8 לחץ דם ונתנה לו כדורים. היא אינה זוכרת את מספר הכדורים - שניים או שלושה. ואולם, המתלונן 8 לא נרדם. הוא ישב ליד המחשב והחל לנמנם, ולא שם לב לכך שהיא עדיין נמצאת בדירה. ילנה לא ידעה היכן נמצא הכסף. הייתה זו דירה בת שלושה חדרים. היא נכנסה לאחד החדרים והחלה לחפש. הנאשם שלח לה הודעה "מה קורה איתך", ככל הנראה משום שהתעכבה. היא לא ראתה את ההודעה ולא ענתה לנאשם, והנאשם, שידע בדיוק היכן נמצאת הדירה, עלה לדירה. היא לא הבחינה בו ולכן נבהלה לראותו. הוא שאל אותה היכן חיפשה, והם המשיכו לחפש בדירה. בחדר השינה מצאה ילנה כסף מזומן בתוך שידה, באחת המגירות.

היה זה סכום גבוה, שאותו לא ספרה. כשלקחה את הכסף נכנס הנאשם לחדר השינה, והיא מסרה לו את הכסף. הנאשם נתן לה במקרה זה 10%, כ-4,000 ₪. בדרכם החוצה עברו השניים דרך המטבח וראו שם תיק. הנאשם חיפש ומצא כסף נוסף בתיק. לשאלתה אמר לה הנאשם כי מדובר ב-1,000 ₪. הנאשם לקח גם את הסכום הזה והשניים יצאו מהדירה ונסעו לבתיהם. המתלונן 8 ישב ליד המחשב כל העת, מנומנם. הייתה לילנה תחושה שהוא עלול להתעורר בכל רגע (ת/79 ע' 8-9).

ילנה - עדותה בבית המשפט

252. בעדותה בבית המשפט מסרה ילנה כי היא ביקרה בדירת המתלונן 8 לפני המקרה, ואינה יודעת אם גם הנאשם היה שם בעבר (ע' 218). לדבריה, הנאשם לא זכר באיזה משלושת החדרים שבדירה נמצא הכסף (ע' 219). כשנכנסה לדירה שוחחה עם המתלונן 8, מדדה לו לחץ דם, נתנה לו כדורי שינה - לא יותר משלושה - והתקשרה לנאשם (ע' 219). לטענה כי הנאשם לא היה בדירה, השיבה: **"היה. הוא היה שם. אין שם מצלמות וגם לא רואים אותי במצלמות, אז למה אני יכולה להודות והוא לא יכול להודות"** (ע' 219). ילנה הופנתה לחקירתה במשטרה שבה אמרה שבאחת המגירות מצאה כסף מזומן - בלשון יחיד ולא בלשון רבים ("מצאתי" ולא "מצאנו"). בתשובה לכך הסבירה ילנה שהנאשם היה בחדר אחר כשמצאה את הכסף (ע' 223), ואכן, הדברים עולים גם מהדברים שמסרה במשטרה. כן הופנתה ילנה לדבריה במשטרה, על כך שקיבלה מהנאשם 4,000 ₪ על חלקה - עשרת האחוזים שלה, בעוד שהתלונה הייתה על גניבה של 17,200 ₪ בלבד. ילנה השיבה שהיא אינה זוכרת מה היה הסכום שקיבלה, ושעברו מאז כחמישה חודשים (ע' 226).

הודעתו של המתלונן 8

253. הודעתו של המתלונן 8 נמסרה ביום 4.2.2020. המתלונן 8 סיפר כי מספר חודשים קודם לכן, באמצע היום, הגיעה אל דירתו אישה שביקרה אותו מספר פעמים בעבר (בדרך כלל עם שני גברים שניסו למכור לו ציוד רפואי). הפעם הגיעה האישה לבדה. המתלונן 8 הכניס אותה פנימה. האישה נתנה לו שלושה כדורים "נגד וירוס" והוא שתה אותם. המתלונן רצה לנסוע, אך האישה אמרה לו להמתין. הוא התיישב ליד המחשב וכדבריו: **"ופתאום התנתקתי, לא זוכר איך"**. כש"חזר לעצמו" האישה כבר לא הייתה בבית. המתלונן 8 יצא מהבית, נכנס לרכבו והחל בנסיעה. הוא חש כי הוא אינו מסוגל לנהוג, ופגע בפח אשפה ולאחר מכן ברכב אחר. הוא פונה באמבולנס לבית חולים. לדבריו, בבית החולים אמרו לו כי הכול תקין. הוא חזר לביתו באותו יום, וגילה שחסר במגירה בארון חדר השינה סכום של 17,000 ₪ במזומן, בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪. הוא לא הגיש תלונה במשטרה. לשאלה אם נגב מהתיק שלו סכום נוסף, השיב שבמטבח הדירה היה לו תיק שחור, ובו סכום קטן יחסית, כ-150-200 ₪, שנעלם אף הוא.

על הביקורים בעבר סיפר המתלונן 7 כי כחודש או חודשיים לפני האירוע הייתה האישה מגיעה אליו, משוחחת עמו ושואלת אותו שאלות בנוגע לבריאותו. בכל פעם, לאחר שעזבה, היו מגיעים שני גברים שמכרו לו ציוד רפואי. על מכשיר נגד כאבי ברכיים שילם כ-4,500 ₪ במזומן ועבור תחבושת שילם כ-400 ₪.

254. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הגיע לנצרת, עיר מגוריה של ילנה, והשניים נסעו לשכונה אחרת בנצרת. ילנה אמרה לו שבשכונה זו גרה אוכלוסייה דוברת רוסית ושעבדה שם בעבר עם ליפשיץ. הוא הוריד את ילנה, והיא הלכה לקבוע פגישות. הוא עצמו נסע ללקוחה בשכונה אחרת, אך היא לא הייתה בביתה, והוא נסע לאכול. לאחר מכן חזר לאותה שכונה שבה הוריד את ילנה וניסה ליצור עמה קשר מספר פעמים, ללא הצלחה. לאחר זמן הוא חזר לקריות כדי לאסוף את ילדיו ממסגרות החינוך. במהלך הנסיעה הוא ניסה שוב ליצור קשר עם ילנה, אך היא לא ענתה לו. הוא אסף את ילדיו בשעה 17:00 לערך מקרית מוצקין ומקרית ים, וחזר עמם לביתו. רק אחרי 17:00 ענתה לו ילנה ואמרה שלא הצליחה לקבוע פגישות ולא שמעה שהתקשר (ע' 122-123).

255. הנאשם שלל היכרות מוקדמת עם המתלונן 8 ומסר שלא ביקר בדירתו בעבר (ע' 123). הוצגו לו תמונות של מכשירים שהמתלונן 8 רכש כחודש או חודשיים קודם לכן, והנאשם השיב שמכשירים אלה נמכרים גם על ידי חברות נוספות (ע' 124).

256. הנאשם טען בעדותו שדבריה של ילנה ביחס לחלקו באירוע הם שקריים. הוא מסר שלא ידע גם לאחר מעשה על כך שילנה גנבה כסף מהמתלונן 8 (ע' 125). הנאשם שלל גם את דברי ילנה ביחס לחלוקה של 10-90 בין השניים, ואמר שילנה לא נתנה לו כספים מאף גורם (ע' 125).

257. בחקירה הנגדית טען הנאשם כי ילנה משקרת בתיאור האירוע, משום שהוא לא ביקר בכתובתו של המתלונן 8 (ע' 223).

אישום 8 - דיון מסקנות

258. עדותה של ילנה מהימנה עליי. איני סבורה כי יש לייחס משמעות מיוחדת לכך שבמשטרה ציינה שהנאשם הפתיע אותה בבואו לדירה, בעוד שבעדותה אמרה שהתקשרה אליו כדי שיבוא. כפי שכבר נאמר, המקרים רבים הם, ואין לצפות לדיוק מרבי בכל הפרטים. הדברים נכונים גם ביחס לאי ההתאמה בין דבריה של ילנה בנוגע לסכום שנגנב (לפי דבריה מדובר בכ-40,000 ₪), כשהמתלונן דיווח על גניבת כ-17,000 ₪.

ואולם, סבורני כי אין בנמצא "חיזוק מוגבר" לעדותה של ילנה בשאלת מעורבותו של הנאשם במסגרת אישום זה. המתלונן 8, שאישר שקיבל כדורים מילנה ושכספו נגנב, לא הזכיר בדבריו הימצאות של גבר בדירה או כל מעורבות אחרת, וגם הנאשם (בגרסתו הכבושה אמנם), הכחיש שהיה נוכח בדירה. אכן, הנאשם היה שותף לתכנית לתת כדורי שינה ולגנוב את כספם של הלקוחות הקשישים, ואולם, אין די ראיות לכך שהמעשים המתוארים באישום זה בוצעו בידיעתו. שתיקתו של הנאשם בחקירתו במשטרה מהווה כאמור חיזוק "רגיל" ואינה עומדת בדרישת החיזוק המוגבר.

לפיכך אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו באישום השמיני.

אישום תשיעי

259. אישום זה עניינו באירוע האחרון מבחינה כרונולוגית, שאירע ביום 23.1.2020 בדירתו של המתלונן 9 בקרית ים.

ילנה - חקירתה במשטרה

260. בהיותו האירוע האחרון מבחינה כרונולוגית, הועלה אישום זה בתחילת הודאתה של ילנה, בשלב שבו טרם מסרה הודאה מלאה (ת/79 מיום 26.1.2020). ילנה מסרה בראשית דבריה גרסה חלקית של האירוע, שבה לא הזכירה מדידת לחץ או מתן כדורים, ואף אמרה כי הנאשם עלה לדירה. היא נתבקשה על ידי חוקריה לספר את האמת המלאה, ויצאה להיוועצות טלפונית עם בא כוחה. כשחזרה לחדר החקירות החלה ילנה לתאר, לראשונה, כיצד נולד הרעיון לגנוב מקשישים באמצעות מתן כדורי שינה. היא חזרה לתאר את המקרה הראשון כרונולוגית, נושא האישום השביעי, ולאחר מכן תיארה את מרבית המקרים נוספים.

261. את האירוע נושא אישום זה תיארה ילנה שוב בחקירה הבאה ביום 3.2.2020 (ת/80 ותמלול החקירה), באופן שונה מהגרסה הראשונית שמסרה בחקירה הקודמת. את קורבן העבירה תיארה כקשיש דתי בעל זקן. היא הגיעה למקום ברכב הקיה הלבן ביחד עם הנאשם. היה זה "חצי בית אבות חצי הוסטל", בבניין פינתי. היא נכנסה לדירה, שוחחה עם המתלונן 9, מדדה לו לחץ דם ונתנה לו 2-3 כדורים לבנים מהסוג שנתפסו בתיק שלה. הקשיש נרדם, והיא לקחה את הכסף מהמקום שהנאשם מסר לה מראש - מאחורי דלת הזכוכית (ויטרינה) במדפים בסלון. היא אינה זוכרת את הסכום המדויק, שהיה בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪, בתוך תיקיית דפים. היא קיבלה 10%, כ-1,000 ₪ או 2,000 ₪. לדבריה, הנאשם ידע להכווין אותה אל הכסף משום שראה בעבר היכן הוא שמור (ת/80 ע' 4, תמלול ע' 15-23).

262. במסגרת הובלה והצבעה (ת/83, לא צוין תאריך), נשאלה ילנה אם הנאשם היה איתה, והיא השיבה כי באותו אירוע הנאשם לא היה יחד עמה בדירה, אלא חיכה לה בחוץ ברחוב.

263. ילנה הופנתה להתכתבות וואטסאפ מיום 23.1.2020 (אם כי החוקר ציין שההתכתבות מיום 22.1.2020), שבה כתבה לנאשם: **"כנס איך הבדיקה שלי"**. ילנה ציינה בתגובה כי היא אינה זוכרת איפה הם היו, וכי כשהייתה בבית של קשיש או קשישה וניסתה למכור מוצר ללא הצלחה, נהגה לבקש שהנאשם יבוא ויעזור לה במכירה. לדבריה הנאשם ניחן בכושר שכנוע טוב יותר. היא שללה אפשרות שהתכוונה לכך שהנאשם ייכנס לאחר שהרדימה את הקשיש (ת/80 ע' 3). בשלב זה ציין החוקר כי השאלה הבאה נוגעת ליום 23.1.2020, ולהודעתה לנאשם: **"היא קיבלה, מחכה לתגובה"**. ילנה הגיבה: **"זה כדורים, כמו שכתוב, אני לא זוכרת מה זה היה. הזקן או הזקנה לקחו את הכדור, ואני מחכה להשפעה"** (ת/80 ע' 4).

ילנה - עדותה בבית המשפט

264. בעדותה בחקירה הנגדית בבית המשפט מסרה ילנה כי היה זה הביקור הראשון שלה בדירתו של המתלונן 9, ושגורם מטעם החברה מכר שם בעבר מוצרים. בראשית דבריה היססה וציינה כי אינה זוכרת את הדברים במדויק, אך זכור לה שמדובר בבניין פינתי ליד הים, ושבאותו אירוע היו, כדבריה, תרופות וכסף. כשהוצגה לה תמונתו של הקשיש אישרה כי היא זוכרת אותו וכי הרדימה אותו (ע' 148-151). ילנה מסרה כי היא אינה זוכרת את סכום הכסף שנגנב (ע' 155). לשאלה האם התקשרה לנאשם לשאול היכן נמצא הכסף השיבה

עמוד 70

שאינה זוכרת, ייתכן שהתקשרה אך ייתכן ששאלה אותו קודם לכן כשהשניים היו ברכב (ע' 166). ילנה נשאלה כיצד ידעה שהכסף היה במעטפות בתיק במזנון, והשיבה שהיו במקום רק מעטפות, ושלא אמרה בחקירה במשטרה שהיה גם תיק. לשאלת הסנגור, מסרה ילנה כי הנאשם לא היה עמה בדירה זו (ע' 174). לשאלה בכמה דירות ביקרה באותו יום, השיבה שהיא אינה זוכרת, אך שבאותו יום הייתה רק באזור הקריות.

היא אינה זוכרת אם היו מכירות באותו יום (ע' 163). היא הגיעה אל המתלונן 9 בשעות האור, וחיכתה עד שיירדם (ע' 164).

265. ילנה נחקרה בעניין תכתובות הוואטסאפ מיום האירוע (ת/40, הוסכם כי לזמנים המצוינים במוצג ב-UTC יש להוסיף 3 שעות, ולכן יוצגו הזמנים בשעון ישראל):

14:09 (ילנה): כנס איך הבדיקה שלי

15:30 (ילנה): היא קיבלה מחכה להשפעה

15:30 (הנאשם): OK

16:37 (הנאשם): מה נשמע

ביחס להודעה "**כנס איך הבדיקה שלי**" מסרה ילנה כי אם היא אינה מצליחה למכור היא מבקשת מהנאשם שייכנס לדירה ויעזור לה במכירה. יצוין כי דברים אלה דומים מאוד לתשובתה במשטרה כשנשאלה לגבי הודעה זו, כשבמשטרה ציינה כי הנאשם ניחן בכושר שכנוע טוב יותר (ת/80, ע' 3). ילנה נשאלה אם ייתכן שהייתה בדירה אחרת בשעה 14:09, והשיבה שאינה בטוחה. לשאלה אם בשעה 14:09 ביקשה מהנאשם שייכנס לעזור לה במכירה, השיבה שיייתכן שזו הייתה מכירה (ע' 165-166). בהמשך, כשנשאלה פעם נוספת לגבי הודעה זו, אמרה: "**באותה דירה אנחנו ניסינו או למכור או כדורים. מה שיצא יצא**" (29.6.2020, ע' 49). לשאלה האם כושר השכנוע של הנאשם היה במכירה או בשכנוע ליטול כדורים, השיבה שהנאשם היה מכין אותה מראש בערב מה עליה לומר. ילנה הוסיפה כי הנאשם לא שכנע בעצמו את הקשישים, אך הכין אותה לכך (ע' 50). בהמשך אמרה שהנאשם תמיד היה נכנס לדירה ועוזר לה "**לא משנה מה זה היה. בן אדם היה ער או ישן, זה לא משנה, הוא תמיד היה נכנס...**" כשנאמר לה שהנאשם נכנס כדי לעזור למכור, השיבה: "**גם למכור ולא רק... לראות מה יש בדירה**" (ע' 51).

ביחס להודעתה "**היא קיבלה, מחכה להשפעה**", אישרה ילנה שמדובר באישה (לשון נקבה). כשנאמר לה שהדבר אינו קשור למתלונן 9 השיבה "**לא... אבל אישה זה יכול להיות קשור איתו**". לשאלה אם ייתכן שמדובר בטיפול לגיטימי לצורך מכירה ולא במתן כדורים, השיבה שהדבר ייתכן (ע' 168).

266. הסנגור הטיח בילנה את הטענה כי היא כלל לא ביקרה אצל המתלונן 9, לא הרדימה אותו ולא גנבה ממנו, ושגם המתלונן 9 אמר שהיא לא הייתה אצלו. ילנה עמדה על כך שהמתלונן 9 אינו זוכר את הדברים. לטענה כי לפי איכון הטלפון שלה באותו יום, היא הייתה בכלל בקרית מוצקין, השיבה בשאלה - האם הגיוני שהיא מנסה להפליל את עצמה, והוסיפה: "**אני יכולה להודות בפשעים שביצעתי ובן אדם שיושב כאן**

לא?" (ע' 53).

הודעתו של המתלונן 9

267. הודעתו של המתלונן 9 (ת/21) נמסרה ביום 9.2.2020. המתלונן 9 מתגורר לבדו בדיור מוגן. הוא נשאל אם בתקופה האחרונה נגנב ממנו כסף, והשיב כי אינו יודע. לשאלה אם ביקרה אצלו אישה בשנות ה-40 שמדדה לו לחץ דם ונתנה לו כדורים, השיב כי אינו זוכר. המתלונן 9 זכר כי כשנה קודם לכן ביקר אצלו אדם שמכר לו מכשירים רפואיים, בסכום של כ-5,000 ₪ במזומן. הוא תיאר את אותו אדם כבן 40-50, בעל מבנה גוף בינוני, פנים מלאות, גובה בינוני, דובר רוסית. את הכסף הוציא מארון ויטרינה, שם היה מונח בין ניירות, בנוכחותו של המוכר. לשאלת החוקר מסר המתלונן 9 כי הוא בדרך כלל מחזיק בביתו סכום של 3,000-5,000 ₪. החוקר הוסיף להודעה הערה, שלפיה במהלך החקירה התקשה המתלונן 9 לזכור דברים, הוא לא זכר את מספר הטלפון שלו ו"נראה חולה אלצהיימר".

גרסת הנאשם

268. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי אסף ביום האירוע את ילנה מחיפה והגיע איתה בשעה 13:00 לערך לקריית ים, לרחוב יוספטל, שבו שני הוסטלים וכן בתים פרטיים של אוכלוסייה דוברת רוסית. הוא שלח את ילנה לקבוע פגישות ונסע לסידורים. הנאשם אמר לה שהיא יכולה למכור בעצמה, ואם תצטרך עזרה שתיצור עמו קשר והוא יגיע. הוא עצמו נסע לסניף בנק בקרית מוצקין ולאחר מכן הגיע לזמן קצר לביתו שבקרית מוצקין (ע' 125-126). לאחר כשעתיים חזר לקריית ים. ילנה אמרה לו שהיא אינה מצליחה לקבוע פגישות.

השניים נסעו משם לקריית חיים, לגבות חובות מלקוחות, אך כשהגיעו לשם לא עלה בידיהם לעשות כן. לפיכך החליט הנאשם לסיים מוקדם באותו יום, להסיע את ילנה לחיפה ולשוב לביתו (ע' 126).

269. הנאשם ציין כי לא ראה לאן נכנסה ילנה בהוסטל בקרית ים. לו אישית לא היו מכירות באותו הוסטל והוא מעולם לא ביקר בבניין. הוצגה בפניו תמונתו של המתלונן 9, והוא מסר כי אינו מכיר אותו (ע' 126). הנאשם שלל את דבריה של ילנה, שלפיהם הוא אמר לה ללכת למתלונן 9 ואמר לה באיזה חדר הוא יושב בתוך הדירה (ע' 127).

270. אשר להודעה "**כנס איך הבדיקה שלי**" ששלחה לו ילנה בשעה 14:09 (ת/40), הנאשם מסר שילנה הייתה בקרית ים במקום שבו השאיר אותה, והוא לא ענה לה משום שלא ראה את ההודעה. הוא עצמו היה ככל הנראה בבנק או בביתו (ע' 127-128). בנוגע להודעה "**היא קיבלה, מחכה להשפעה**", ששלחה לו ילנה בשעה 15:30, אמר הנאשם כי מדובר בלקוחה, ושילנה הניחה עליה את המכשיר וחיכתה שיסיים את פעולתו כיצד לברר את השפעתו. הנאשם עמד על כך שמדובר בלקוחה ולא בלקוח, לפי נוסח ההודעה. לשאלה איזו השפעה יכולה להיות למכשיר, השיב שהמכשיר חייב להסיר את הכאב או להקל עליו, ושהמכירה נעשית באמצעות הדגמה. בזמן שנשלחה ההודעה הוא לא ידע היכן בדיוק נמצאת ילנה. אם היה צורך, ילנה הייתה כותבת לו או מתקשרת ומעדכנת אותו לאן להגיע. לאחר מכן שאל אותה איך עברה הפגישה, והיא פירטה ורק אמרה שלא מכרה (ע' 128). הנאשם לא קיבל ממנה כסף באותו יום (ע' 129). הוא כתב לה בשעה 16:37 "**מה נשמע**" משום שהיא לא ענתה לו והוא חשב שייתכן שהיא מציגה מוצר

ואינה מודיעה לו (ע' 129).

271. בחקירה הנגדית מסר הנאשם כי מעולם לא קיבל הודעה על כך שלקוח קיבל כדור שינה. בהודעה "היא **קיבלה, מחכה להשפעה**" ילנה התייחסה למכירה של מכשיר. לשאלה מדוע ילנה צריכה לעדכן אותו במהלך מכירה של מוצר, השיב שהיא עדכנה אותו משום שלפני כן שאל אותה איפה היא נמצאת ולאן נעלמה. כשנאמר לו שאין שאלה כזו, השיב ששאל את ילנה "מה נשמע" (ע' 200-202). ואולם, יודגש כבר עתה, כי השאלה "מה נשמע" נשאלה בשעה 16:37 ואילו הדיווח "היא קיבלה, מחכה להשפעה" נשלח קודם לכן, בשעה 15:30.

אישום 9 - דיון ומסקנות

272. ילנה תיארה בהודעתה במשטרה ובעדותה בבית המשפט אירוע שבו הגיעה לבדה לדירה, מדדה למתלונן 9 לחץ דם, נתנה לו כדורי שינה וגנבה כסף מהדירה, וכל זאת מבלי שהנאשם היה נוכח בדירה. לפי הודעתה במשטרה, הנאשם אמר לה מראש היכן בדירה נמצא כספו של המתלונן 9. בעדותה לא זכרה אם התקשרה לנאשם כדי לשאול אותו היכן נמצא הכסף או שהנאשם מסר לה מראש את המידע האמור. ישנם פרטים נוספים שילנה לא זכרה ביחס לאירוע זה- גובה הסכום שנגנב, והאם היו מכירות או ביקורים נוספים באותו יום. איני רואה בכל הפרטים האמורים פגם משמעותי היורד לשורש מהימנותה של ילנה. הטענה כי הנאשם ידע מראש היכן נמצא כספו של המתלונן 9 היא המהותית, והאופן שבו המידע הועבר אל ילנה - אם מראש או בשיחת טלפון בזמן שהותה בדירה, פחות משמעותי בעיניי, ודאי לנוכח ריבוי המקרים. עדותה של ילנה מהימנה עליו כאמור, אך נדרש לה חיזוק מוגבר לצורך הרשעתו של הנאשם. איני סבורה כי קיים חיזוק מוגבר במסגרת אישום זה, כפי שיוסבר להלן.

273. המתלונן 9 לא ידע אם נגנב ממנו כסף ואינו זוכר את ביקורה של ילנה. החוקר אף ציין כי הוא "נראה חולה אלצהיימר". המתלונן 9 מסר אמנם שכשנה קודם לכן רכש מכשירים רפואיים בסכום של אלפי שקלים חדשים שאותם הוציא מארון הוויטרינה בנוכחות המוכר, אך אין בכך כדי להוות את החיזוק הנדרש לדבריה של ילנה.

274. הודעות הוואטסאפ שהוחלפו בין ילנה לנאשם ביום האירוע נראו בתחילת ההליך, על פניהן, כחיזוק משמעותי לעדותה של ילנה. ואולם, לאחר שבחנתי את עדותה של ילנה ביחס להודעות אלה, איני סבורה כך.

ביחס להודעתה הראשונה, משעה 14:09 ("כנס איך בדיקה שלי"), ילנה שללה במשטרה את האפשרות שהתכוונה לכך שהנאשם ייכנס לאחר שהרדימה קשיש. גם בעדותה, כשנשאלה לגבי הודעה זו, עלה מדבריה כי קיימת אפשרות שבאותה שעה (14:09) שהתה בדירה אחרת, ושייתכן שהדבר היה במסגרת מכירה. לנוכח דברים אלה, לא ניתן לקבוע כי ההודעה מלמדת על קשר או שיתוף פעולה בין ילנה לבין הנאשם במהלך האירוע נושא אישום זה.

אשר להודעה הנוספת, משעה 15:09 ("היא קיבלה מחכה להשפעה"), ניתן לראות כי ההודעה מנוסחת בלשון נקבה. בהודעתה במשטרה אמנם מסרה ילנה כי ההודעה מתייחסת לסיטואציה של מתן כדורים ("הזקן או הזקנה לקחו את הכדור, ואני מחכה להשפעה"), ואולם בעדותה בבית המשפט מסרה שמדובר באישה ושייתכן שמדובר בטיפול לגיטימי לצורך מכירה ולא במתן כדורים. לאור האמור בעדותה, לא ניתן לקבוע כי הדברים מתייחסים למתן כדורי שינה למתלונן 9, ולא ניתן ללמוד מההודעה על מעורבות של הנאשם 9 בנעשה בדירתו של המתלונן 9.

275. בגרסת הנאשם, שהייתה רווית פרטים ביחס לאותו יום, היו מספר קשיים. ראשית, מדובר בגרסה כבושה שמשקלה מועט. מעבר לכך, הנאשם מסר בעדותו כי נסע לסידורים ואמר לילנה שהיא רשאית למכור בעצמה, בעוד שבחלק אחר של עדותו ציין כי ילנה מעולם לא מכרה מוצר ללא מעורבותו. זאת ועוד, הנאשם הסביר בעדותו כי ילנה דיווחה לו "היא קיבלה מחכה להשפעה" במענה לשאלתו "מה נשמע", ואולם, ניתן לראות כי השאלה "מה נשמע" נשאלה **לאחר** דיווחה של ילנה ולא לפניו. ואולם, בקשיים אלה אין די, ואין בהם לדעתי כדי להוות חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה.

לפיכך אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו במסגרת האישום התשיעי.

התייחסות ליתר טענות ההגנה

276. אתייחס בקצרה למספר טענות הגנה נוספות שלא ראיתי בהן ממש. ההגנה טענה כי הנאשם וילנה אינם מתועדים ביציאה מבניינה של המתלוננת באישום השני. ואולם, נראה כי עניין זה חסר חשיבות בשלב זה, מאחר שהנאשם עצמו תיאר בחקירתו במשטרה וכן בעדותו כי שהה יחד עם ילנה בדירתה של המתלוננת 2 ויצא מהדירה בסמוך אליה. גם טענת ההגנה כי לא נתפסו בביתו של הנאשם כספים (אלא רק בביתה של ילנה) אינה מסייעת לנאשם, שכן מדובר בכסף מזומן וייתכן בהחלט כי הנאשם הספיק לעשות שימוש בכספים עובר לחיפוש (בעבירות שבהן מורשע הנאשם נגנבו כ-16,000 ₪, 8,000 ₪ מתוכם בחודש ספטמבר 2019 במסגרת האישום השישי, כארבעה חודשים וחצי קודם למעצרו). נטען כי בביתו של הנאשם לא נתפסו כדורי שינה, אך הדבר אינו מעלה ואינו מוריד, משום שלפי עובדות כתב האישום החזקת כדורי השינה ופעולת הצעתם למתלוננים מיוחסת לילנה ולא לנאשם. אזכיר כי בחדר השירותים בביתו של הנאשם נמצאו כדורי "Relaxine film coated tablets", אך רעייתו מיד הגיבה ואמרה כי הכדורים שייכים לה וגם הנאשם, בעדותו, טען כי תרופותיהם של רעייתו ילדיו מאוחסנות בנפרד מתרופותיו שלו. בנסיבות אלה לא ניתן לשייך את הכדורים לנאשם. אשר לטענה כי המאשימה לא הגישה חוות דעת המאשרת את טענתה כי התרופות שנתפסו בביתיהם של הנאשם ושל ילנה הן תרופות בעלות השפעה מרדמה, אציין כי קיימות די ראיות לכך שהוצעו וניתנו למתלוננים כדורי שינה, ולכן לא היה הכרח לעשות כן.

277. ההגנה העלתה טענות בדבר מחדלי חקירה בתיק. לפי ההלכה הפסוקה, "עובדת קיומו של מחדל חקירה אין בה, כשלעצמה, להביא לזיכוי של נאשם. השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו ... " (ע"פ 2697/14 חדאד נ' מדינת ישראל, פסקה 91 לפסק דינו של השופט ס' ג'ובראן (6.9.2016)).

בענייננו איני סבורה כי התקיימו מחדלי חקירה, ובוודאי לא התקיימו מחדלי חקירה המקימים חשש לפגיעה בהגנתו של הנאשם. איני סבורה כי היה הכרח לבדוק את מצבה הכלכלי של ילנה, משזו הודתה כי סבלה ממצוקה כלכלית וגנבה כספים במזומן (יצוין כי לפי עדותו של רס"מ יעיש, הוצא צו לבדיקת חשבונותיה של ילנה, ואולם הצו לא בוצע - ע' 51); טענתה של ילנה בדבר פגיעה בזיכרון עקב שימוש בכדורי הרגעה ממילא נדחתה; בסופו של דבר לא הייתה מחלוקת כי נותר מלאי מסוים של מכשירים למכירה בתקופה הרלוונטית לכתב אישום; נכונה אני לקבל את הטענה כי הנאשם לא חש בטוב בסמוך לתחילת העימות עם ילנה (אך לדעתי הדבר קשור בכניסתה של ילנה לחדר). אציין שוב כי הודעותיהם של המתלוננים בתיק זה הוגשו **בהסכמה**, ולכן לא היה מקום להעלות בשלב הסיכומים את הטענה כי היה על המשטרה לבדוק את התרופות שנוטלים המתלוננים באופן קבוע ולקבל חוות דעת מתאימה בנוגע להשפעותיהן של תרופות אלה.

דין הטענות להידחות אפוא.

סוף דבר

278. הנאשם מזוכה מן העבירות שיוחסו לו באישומים החמישי, השביעי, השמיני והתשיעי.

279. הנני מרשיעה את הנאשם בעבירות המפורטות להלן:

במסגרת האישום הראשון - שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני - שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

במסגרת האישום השלישי - שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

במסגרת האישום הרביעי - ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיפים 25 + 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

במסגרת האישום השישי - גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לעוון, עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק.

מיום 23.8.1995

תיקון מס' 39

ס"ח תשנ"ד מס' 1481 מיום 23.8.1994 עמ' 353 (ה"ח 2098)

עמוד 75

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שחף קליימן שמעוני, הנאשם וב"כ עו"ד פלוטקין.